

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต

เรื่อง “คุณพ่อสีรุ้ง”

DIRECTING OF DRAMATIC SHORT FILM

TITLE “THE RAINBOW FATHER”

นางสาวนิชา ภิบาลสุข

Miss Nicha Pibalsuk

รฟ.
รท4387
2547

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 71495
วัน,เดือน,ปี..... - 9 พ.ค. 2550

b. 11753869
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาภาพยนตร์และวิดีโอ ภาควิชาศิลปะศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2547

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต เรื่อง “คุณพ่อสีรุ้ง”

DIRECTING OF DRAMATIC SHORT FILM TITLE “THE RAINBOW FATHER”

นางสาวณิชา ภิบาลสุข
Miss NICHIA PIBALSUK

ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และวิดีโอ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....วันที่ 22 ธ.ค. 48
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประภัสสร เลิศอนันต์)

หัวหน้าภาควิชา.....วันที่ 22 ธ.ค. 48
(อาจารย์วิศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิลปินพันธ์

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้น เรื่อง “คุณพ่อสีรุ้ง”

DIRECTING OF DRAMATIC SHORT FILM TITLE

“THE RAINBOW FATHER”

ชื่อ

นส. ณิชา ภิบาลสุข

สาขาวิชา

ภาพยนตร์และวีดิโอ

ภาควิชา

นิเทศศิลป์

คณะ

สถาปัตยกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา

2547

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประภัสสร เลิศอนันต์

บทคัดย่อ

สื่อ หรือ ภาพยนตร์ต่างๆ กล่าวถึงภัยหรือเพศที่สามในบ้านเรานั้น ได้แสดงภาพลักษณ์ของภัยในแง่ลบเสียส่วนมาก ทำให้คนในสังคมมองว่าภัยเป็นแบบนั้น ซึ่งไม่เป็นความจริงทั้งหมด สื่อมักจะเสนอภาพเชิงตลกขบขันของคนกลุ่มนี้ และ เล่นประเด็นเฉพาะความเบี่ยงเบนทางเพศ โดยมองข้ามประเด็นอื่น เช่น ความสามารถในการใช้ชีวิต ยังมีส่วนให้สังคมมองกลุ่มภัยบิดเบือนจากภาพรวมที่แท้จริง และยังสร้างช่องว่างระหว่างสังคมให้กว้างขึ้น ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “คุณพ่อสีรุ้ง” จึงพิจารณาเสนอภาพของภัย ในประเด็นอื่นนอกเหนือจากประเด็นทางเพศมุมมองเดียว โดยนำเสนอเรื่องราวของพ่อที่เป็นภัยและมีลูกสาว โดยมีงานอดิเรกกลางคืนคือการทำคาบาเร่ต์โชว์ เพื่อให้คนดูได้เห็นว่าหากเราสามารถเปิดใจและยอมรับในวิถีชีวิตที่แตกต่างได้นั้น การแบ่งแยกเพศในสังคมก็ไม่ใช่ว่าเรื่องสำคัญอีกต่อไป

ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปินพจน์ในครั้งนี้จะไม่สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ถ้าหากไม่ได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายท่าน และ ผู้ที่คอยให้ความช่วยเหลือพร้อมทั้งเป็นกำลังใจให้กับข้าพเจ้าจนสามารถทำศิลปินพจน์ครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ข้าพเจ้าขอขอบคุณ

- นายสมบัติ ภิบาลสุข นางชุตีภา ภิบาลสุข และสมาชิกในครอบครัวของข้าพเจ้าทุกคน
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประภัสสร เลิศอนันต์
- อาจารย์วีศักดิ์ รักใหม่
- อาจารย์เข็มพัทธ์ ภัทรวิษญ์
- อาจารย์กิตติ ศรีมณี
- คุณวุฒิชัย บัณเฑาะว์และครอบครัว
- ค.ณ. ดลชรัตน์ จูฑามณีโรจน์ และครอบครัว
- ปิยพรรณ วานากุล, อนุพันธ์ บุตรเทียน, ธนากร รูปเกลี้ยง, เบญจมาศ คงสาคร, นรชาย กัจฉปานนท์, เศษฐ์ ชูเชิดวัฒน์ศักดิ์, ผดุง สมาจาร, แสงดาว แอศิริ, ปรีดี ศรีเจริญ, ธนผล สาธรสันติกุล, สมัญญา ศรีรักษา, พชร โตพันธานนท์, พงศ์วัฒนา สินธุพันธ์ จักรินทร์ วามานนท์

ฉิชา ภิบาลสุข

มีนาคม 2548

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพประกอบ.....	ฉ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
หัวข้อโครงการ.....	1
ความเป็นมาของโครงการ.....	1
ลักษณะโครงการ.....	2
เป้าหมายหลักของโครงการ.....	2
ผลที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
แนวทางบรรลุเป้าหมาย.....	2
แหล่งข้อมูล.....	2
2. การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล.....	5
2.1 ภาพยนตร์ขนาดสั้น.....	5
2.2 บทภาพยนตร์ขนาดสั้น.....	7
2.3 สมาชิกสมาคมบางกอกเรนโบว์.....	9
2.4 กรณีศึกษาของการเป็นผู้ปกครองเกย์และเลสเบียน.....	15
3. บทภาพยนตร์.....	21
3.1 ประเด็น.....	21
3.2 โครงเรื่องย่อ.....	21
3.3 การพัฒนาบทภาพยนตร์.....	22

4. ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre-production)	57
4.1 การตีความบทภาพยนตร์.....	57
4.2 คัดเลือกนักแสดง.....	57
4.2.1 การพิจารณาลักษณะทางกายภาพ.....	57
4.2.2 การทดสอบบท (Auditions).....	58
4.2.3 การซ้อมบท (Rehearsal).....	58
เอกสารคัดเลือกนักแสดง (Casting Sheet).....	59
การแยกองค์ประกอบของการถ่ายทำ (Script Breakdown).....	62
4.3 การหาสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ (Location Scout).....	67
4.4 การวางแผนการถ่ายทำ (Shooting Plan).....	69
4.4.1 บทภาพยนตร์ฉบับถ่ายทำ (Shooting Script).....	70
4.4.2 บทภาพ (Story Board).....	78
4.4.3 การจัดแสง (Lighting).....	87
เอกสารนัดเรียกตัวนักแสดง (Call Sheet).....	88
5. ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)	95
5.1 งานแสดง (Acting).....	97
5.2 งานออกแบบงานสร้าง (Production Design).....	99
5.3 งานถ่ายทำภาพยนตร์ (Cinematography).....	100
เอกสารรายงานความต่อเนื่อง (Continuity Report).....	101
5.4 การจัดการ (Production management).....	103
6. ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post-Production)	104
6.1 การตัดต่อลำดับภาพแบบต่อเนื่อง.....	105
6.2 การตัดต่อลำดับภาพที่แอ็คชั่น (Cutting on Action).....	106
6.3 การตัดต่อภาพแบบละเอียด (Fine cut).....	107
6.4 การตัดต่อลำดับเสียง (Sound post-production).....	116

7. บทสรุปและข้อเสนอแนะ	117
1. ปัญหาในขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์.....	117
2. ปัญหาในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์.....	118
3. ปัญหาขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์.....	119
บรรณานุกรม.....	120
ประวัติผู้เขียน.....	121

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		
4.1	ภาพนักแสดง ภาพพิมพ์	60
4.2	ภาพนักแสดง ภาพ.....	61
4.3.1	ภาพห้องนั่งกินข้าว.....	67
4.3.2	ห้องนั่งเล่น.....	67
4.3.3	ห้องนอน.....	68
4.3.4	ห้องแต่งตัวโชว์.....	68
4.3.5	บนเวที.....	68
6.1.1 – 6.1.13	ภาพตัวอย่างการลำดับภาพตัดต่อแบบต่อเนื่อง(Continuity).....	105
6.2.1 – 6.2.9	ภาพตัวอย่างการลำดับภาพตัดต่อลำดับภาพแอ็กชั่น (Cutting on Action).....	106
6.3.1 – 6.3.126	ภาพตัวอย่างการลำดับภาพตัดต่อแบบละเอียด (Fine cut).....	102

บทที่ 1

บทนำ

หัวข้อโครงการ

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่อง “คุณพ่อสีรุ้ง”

ความเป็นมาของโครงการ

จากการที่สื่อมวลชนนำเสนอภาพเชิงตลกขบขันของชาวเกย์ออกสู่สายตาคนทั่วไป โดยเน้นประเด็นเรื่องความเบี่ยงเบนทางเพศเป็นส่วนมาก โดยมองข้ามประเด็นอื่น เช่น ด้านความสามารถ ด้านการใช้ชีวิต ยังมีส่วนให้สังคมมองกลุ่มเกย์บิดเบือนจากภาพรวมที่แท้จริง และยิ่งสร้างช่องว่างระหว่างสังคมให้กว้างขึ้น ทำให้คนในสังคมมองว่าเกย์เป็นแบบนี้ทั้งหมด ซึ่งไม่เป็นความจริง ยังมีเกย์บางกลุ่มที่บุคคลทั่วไปไม่เคยรู้ว่าสังคมของพวกเขาเป็นอย่างไร และ คนที่ใช้ชีวิตปกติทั่วไปนั้นก็ยังมี

เพียงเพราะเกย์เป็นคนกลุ่มน้อยสังคมจึงเพ่งเล็ง และมองว่าพวกเขาเหล่านั้น เป็นพวกบาป สำนอน ไม่มีศีลธรรม ทั้งที่ชายจริงหญิงแท้้นั้นก็มีบุคคลประเภทนี้อยู่เช่นกัน ดังนั้นเราไม่ควรตัดสินบุคคลเพียงแค่ว่าเขาเป็นใคร แต่ให้มองว่าเขาทำอะไร

ในครั้งนี้อาจารย์จึงอยากถ่ายทอดความเป็นเกย์ในอีกแง่มุมหนึ่งที่คนส่วนมากไม่รู้จักรัก และไม่เคยเห็นพวกเขาในอีกแง่มุมหนึ่งที่ต่างไป ทั้งหมดนี้เพื่อให้สังคมได้เห็นการใช้ชีวิตของชาวเกย์ นอกเหนือจากที่ได้เห็นตามสื่อและละครทีวีทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะโครงการ

โครงการศึกษาเฉพาะกรณี การกำกับภาพยนตร์เกี่ยวกับ เรื่องราวของพ่อบ้านชาวเกษีย ในส่วนของภาพยนตร์เรื่อง คุณพ่อสี่รู้งี้ ต้องการนำเสนอความรักระหว่างพ่อที่เป็นเกษียกับลูกสาว โดยหนังจะเจาะกลุ่มคนที่เป็นเกษีย เห็นการใช้ชีวิตของเกษียในด้านอื่นๆบ้าง

ขอบเขตของโครงการ

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้น ความยาว 12 นาที
ส่งงานในรูปแบบ สื่อดิจิทัล

เป้าหมายหลักของโครงการ

1. เพื่อให้เห็นภาพความแตกต่างจากสื่อทั่วไปของสังคมเกษียในบ้านเรา
2. ให้รู้มุมมองที่บางคนไม่เคยได้เข้าไปสัมผัสหรือรับรู้สังคมและชีวิตชาวเกษีย
3. การยอมรับและเคารพในวิถีชีวิตที่แตกต่าง

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ภาพยนตร์สั้นเชิงขนาดสั้นถ่ายทอดเรื่องราวชีวิตของพ่อที่เป็นเกษียที่ต้องดูแลลูก ได้อย่างเข้าถึงชีวิตของชาวเกษีย

แนวทางบรรลุเป้าหมาย

1. ศึกษาวิธีการกำกับ ภาพยนตร์และรูปแบบของภาพยนตร์ขนาดสั้น
2. ค้นคว้าข้อมูลของการใช้ชีวิตของผู้ชายที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเพื่อให้การกำกับการแสดง เป็นไปอย่าง ถูกต้อง และ สมจริง
 - ติดตามคู่มือการใช้ชีวิตของชาวเกษียกลางคืนที่ทำคาบาเร่ต์
 - ศึกษาตัวอย่างจากประสบการณ์ของเกษียที่มีลูกว่าพวกเขามีความรู้สึกรู้สียงอย่างไรและ การเลี้ยงลูกของพวกเขาเป็นอย่างไร
 - พาตัวเองให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่จะนำมาเป็นกรณีศึกษา
 - เข้าถามความรู้สึกของเด็กที่มีพ่อหรือบุคคลใกล้เคียงเป็นเกษียและเด็กรับรู้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-รวบรวมข้อมูลสำคัญที่จะต้องนำมาใช้ในการทำภาพยนตร์ ดึงหัวข้อน่าสนใจออกมาใส่ในบทภาพยนตร์

- ศึกษาตัวอย่างภาพยนตร์การเดินเรื่องแบบ คอมเมดี้

-ศึกษาเพิ่มเติมเรื่องไลฟ์สไตล์ของตัวละครจากภาพยนตร์ที่ชาวเกย์ชื่นชอบ เช่น

The Bird Cage (Mike Nicole 1993)

Hedwig Angry inch (Patrick Tidy1990)

Priscilla Queen of the desert (Owen Paterson 1995)

2. ขั้นตอนการเขียนบทภาพยนตร์

- บทการแสดง (Screenplay) บทภาพยนตร์อย่างละเอียด บรรยายโดยแยกออกเป็นฉาก ฉาก บทสนทนาและรายละเอียดของการแสดง

- บทถ่ายทำ (Shooting Script) บทถ่ายทำภาพยนตร์ประกอบด้วยเลขลำดับฉาก สถานที่ของฉาก รายละเอียดของการแสดง มุมกล้อง ขนาดภาพ

3. ขั้นตอนการเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre – production)

- คัดหานักแสดง โดยดูจากคาแรคเตอร์และชีวิตจริงของผู้ที่จะมาเป็นนักแสดงว่าเหมาะสมหรือไม่

4. วางแผนงานขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)

5. ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post – Production)

- ตัดต่อลำดับภาพและเสียง

- ใส่ดนตรีประกอบ

แหล่งข้อมูล

1. หนังสืออ้างอิง เช่น

- จันนิภา เจตสมมา , กระบวนการสร้างภาพยนตร์ , กรุงเทพมหานคร ; สาขาวิชานิเทศศาสตร์ , มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช , พ.ศ.2540
- ประภัสสร เลิศอนันต์ , การกำกับภาพยนตร์ , กรุงเทพมหานคร ; สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง , พ.ศ.2544
- รักसानต์ วิวัฒน์สินอุดม , คนสร้าง สร้างหนัง หนังสือ , กรุงเทพมหานคร ; จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , พ.ศ.2545

2. บทสัมภาษณ์

- ชาล วันเงินชัช อดีตเจ้าของคณะคาบารัด เดอะพิทชา สเปคทาเคิล
- ธนวุฒิ เมทินี หนึ่งในสมาชิกจากสมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย
- อ.วิโรจน์ ตั้งวานิช , การเลี้ยงลูกหลานของพ่อบ้านชาวเกย์ , การสัมมนาจัดโดย สมาคมบางกอก เรน โบว์

3. ไลต์ทัศนวัสดุ เช่น

- www.xq28.net , บทความเชิงวิชาการรองรับทฤษฎีของการเป็นเกย์
- www.bangkokrainbow.com
- www.rianbowsky.co.th
- เข้าร่วมกิจกรรมชมภาพยนตร์ Bear Cup รอบพิเศษที่ทางสมาคมบางกอกเรน โบว์จัดขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ภาพยนตร์ขนาดสั้น (SHORT FILM)

ความหมายของภาพยนตร์ขนาดสั้น

ลักษณะของภาพยนตร์จะมีโครงเรื่องหลักเพียงโครงเดียวไม่ซับซ้อน มีตัวละคร น้อยเพียง 2-3 ตัว ไม่เกิน 3-4 ตัว มีความยาวโดยประมาณไม่เกิน 30 นาที ลักษณะตัวละครไม่มีความหลากหลาย ประหยักรูปแบบที่ใช้ในการสร้างตัวละคร ตัวละครหลักอาจซับซ้อนได้แต่ต้องเผยให้เห็นการกระทำเพื่อเป็นการคลี่คลายให้คนดูเข้าใจ เนื่องจากมีเวลาไม่มากพอในการหยุดหารายละเอียดของตัวละคร และมักจะมีการพัฒนาบทมาจากหนังสือ เรื่องสั้น โคลงกลอน ภาพถ่าย ละครความยาว 1 องค์กร หรือเรื่องจริงเหตุการณ์จริง ในขณะที่ภาพยนตร์ขนาดยาวนั้นมีโครงเรื่องหลัก และ โครงเรื่องรองที่ซับซ้อน มีจำนวนตัวละครหลักได้มากและมีตัวประกอบอีกหลายตัว มีความยาว 30 นาทีขึ้นไป ลักษณะตัวละครมีความหลากหลาย ลักษณะนิสัยตัวละครอาศัยเลียนแบบความเป็นจริง มีระดับความละเอียดในการสร้างบุคลิกตัวละคร และ มีการพัฒนาบทมาจากนวนิยายเรื่องยาว อัดชีวประวัติของบุคคลสำคัญ หรือชีวิตจริงของบุคคลสามัญ

ปัจจัยสำคัญของภาพยนตร์สั้น¹

กฎเกณฑ์ของภาพยนตร์ขนาดสั้นมีไม่แน่นอน ในปัจจุบันที่สร้างกันมักมี ความยาวตั้งแต่

¹ รัศยานต์ วิวัฒน์สินอุดม, คนสร้าง สร้างหนัง หนังสือ , กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, พ.ศ.2545

1-30 นาที แต่อย่างไรก็ตามความยาวของหนังที่เหมาะสมคือความพอดีหรือลงตัว ซึ่งความพอดีหรือลงตัวนี้อยู่ที่หนังสามารถ ตอบสนองเรื่อง ได้อย่างพึงพอใจแล้วหรือยัง ทั้งหมดจึงขึ้นอยู่กับผู้กำกับที่จะตัดสินใจว่าการเล่าเรื่องเกินพอดี หรือ ขาดความพอดีซึ่งมีผลทำให้หนังอืดอาด ยืดเยื้อ หรือ หนังสั้นเร็ว เรื่องขาดหายไปจนไม่รู้เรื่อง เป็นต้น

แนวทางพื้นฐานของภาพยนตร์ขนาดสั้น

แนวทางพื้นฐานของภาพยนตร์ขนาดสั้นแบ่งออกเป็นหัวข้อต่างๆ ได้ดังนี้

1. ความยาว ความยาวที่เหมาะสมที่สุดคือพอดีหรือลงตัวหรือได้สนองตอบ เรื่องราวอย่างพึงพอใจเล่าเรื่องได้สมบูรณ์
2. ศูนย์กลางความคิดหลัก คือ อะไรก็ตามที่เกี่ยวกับเรื่องทั้งหมดเป็นตัวยึดเรื่องราวและเนื้อเรื่องเข้าด้วยกัน เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดควรจะเป็นบทเสริมของประเด็นหลัก
3. ข้อขัดแย้ง องค์ประกอบพื้นฐานของการแสดงทั้งหมด คือ ความต้องการทำให้เห็นข้อขัดแย้ง (Conflict) ชัดเจน ข้อขัดแย้งที่มีความสำคัญเพราะสร้างความตึงเครียด ซึ่งเป็นส่วนช่วยดึงอารมณ์ของคนดูให้ทำงานจนกระทั่งข้อขัดแย้งนั้นได้รับการแก้ไข จากนั้นความตึงเครียดก็ผ่อนคลายในตอนจบของเรื่อง เราสามารถสร้างข้อขัดแย้งได้โดยกำหนดปัญหาหรือตั้งเป้าหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง มีตัวละครต้องการในบางสิ่ง อาจจะไม่มีความสุขหรือไม่สมหวัง ซึ่งจะช่วยกลั่นกรองให้ (Dramatic) ชัดเจนยิ่งขึ้น อุปสรรคที่ขจัดปัญหาเป็นการเพิ่มข้อขัดแย้งให้มีความเข้มข้นขึ้น

พื้นฐานของข้อขัดแย้งมีอยู่หลายแบบสามารถเป็นไป ได้ทั้งเรื่องที่แต่งขึ้นหรือเรื่องจริง

- ตัวเองขัดแย้งกับตัวเอง (Internal)
- บุคคลขัดแย้งระหว่างบุคคล (Personal)
- บุคคลขัดแย้งกับสังคม (Social Environment)
- บุคคลขัดแย้งกับธรรมชาติ (Physical Environment)

เป็นการขัดแย้งแบบใดแบบหนึ่งหรือหลายแบบรวมกัน เป็นการดึงความสนใจของเราไปหาความยากลำบากของตัวละครหลัก สร้างจุดเชื่อมของอารมณ์ที่ถูกระหว่างคนดูกับตัวละครหลัก โดยแสดงสาเหตุของการกระทำของตัวละครหลักอย่างชัดเจน กำหนดข้อขัดแย้งโดยสร้างความเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้องการของตัวละครหลักเพื่อเอาชนะข้อขัดแย้งและปัญหา แล้วเราจะพอใจเมื่อข้อขัดแย้งได้
แก้ปัญหาแล้ว ถ้าตัวละครสามารถได้สิ่งต่างๆมาอย่างง่ายดายก็ไม่เกิดเรื่องราวได้

4. เพียง 1 เหตุการณ์หลักเท่านั้น แนวคิดของภาพยนตร์ขนาดสั้นเน้นเหตุการณ์เดียวที่
เกิดขึ้นภายในเรื่องที่ต้องแก้ไขปัญหา เป็นการเล่าเรื่องในระยะเวลาที่กำหนดไว้ โดยการได้รับ
ประสบการณ์ของภาพมาภายในเวลาจริง

5. ขอบเขตปมหลังของเรื่อง ปมหลังของเรื่อง (Back Story) คือประวัติ ข้อมูล หรือการ
เปิดเผยของตัวละครที่จำเป็น เพื่อให้เข้าใจแรงจูงใจของตัวละครหลักในเส้นทางของเรื่อง ซึ่งใน
เวลาที่จำกัดของภาพยนตร์ขนาดสั้นนั้น ทำให้ต้องทำความเข้าใจเรื่องและตัวละครอย่างง่าย ๆ

6. ตัวละครหลักตัวเดียว ควรมีตัวหลักเพียงตัวเดียว เนื่องจากภาพยนตร์ขนาดสั้นมี
ข้อจำกัดเรื่องเวลาเข้ามากำหนด ดังนั้นความซับซ้อนในการนำเสนอเรื่องราวในส่วนของตัวละคร
อื่นๆนั้นควรมีส່วนส่งเสริมตัวละครหลักอย่างชัดเจนด้วย การเข้าถึงตัวละครนั้นเป็นสิ่งจำเป็น ซึ่ง
ทำได้ด้วยการแยกองค์ประกอบชีวิตของตัวละครออกเป็นพื้นฐาน 2 ประการ คือ

1. ชีวิตภายใน (Interior) เป็นส่วนที่มองไม่เห็นการกระทำของตัวละคร เป็นปม
หลังของตัวละคร เริ่มตั้งแต่เกิดจนกระทั่งถึงเวลาเริ่มเรื่องราวของภาพยนตร์ ซึ่งเป็น
กระบวนการก่อรูปร่าง (Form) ของตัวเรา

2. ชีวิตภายนอก (Exterior) เป็นส่วนที่มองเห็นการกระทำของตัวละคร (Action)
ซึ่งจะเผยให้เห็นลักษณะของตัวละคร บอกความต้องการ มุมมอง ทัศนคติของตัวละคร
จนถึงบทสรุปของเรื่องราว

2.2 บทภาพยนตร์ขนาดสั้น

การเขียนบทภาพยนตร์ทั่วไปนั้นสิ่งสำคัญที่นักเขียนบทภาพยนตร์มักคิดเป็นอันดับแรก
คือ แก่น ของเรื่องราวในภาพยนตร์ ซึ่งพื้นฐานจากความคิด อารมณ์ ตัวละคร ก็สามารถนำมาคิด
เป็นแก่นของเรื่องราวได้

แก่นเรื่อง (Theme)²

“Theme” หรือ แปลเป็นไทยได้หลายคำว่า แก่น , สาร , แนวคิด , หัวข้อ , ใจความ , หรือ อารมณ์ที่ผ่านออกมาทางงานศิลปะที่ผู้สร้างมุ่งจะก่อให้เกิดความรู้สึกต่อผู้ชม แก่นของงาน ภาพยนตร์มักจะเป็นความคิดของสารในงานที่ช่วยกำหนดความสนใจของเราให้แน่ชัด

แนวคิดสำคัญอย่างยิ่งที่ผู้กำกับสนใจก็คือ จุดมุ่งหมายของแก่นเรื่อง คำว่า “thematic purpose” หรือ “super objective” ที่แสดงนิสลาฟสกี ผู้กำกับละครเวทีชาวรัสเซีย ใช้คำนี้อธิบาย เจตนาของคนเขียนเรื่องได้อย่างมีพลัง เช่น แก่นของ “citizen kane” (1941) แสดงว่าชายคนหนึ่ง ผ่านชีวิตทั้งชีวิตมาโดยที่ไม่มีใครสักคนรอบๆ ตัวเข้าใจชีวิตช่วงวัยเยาว์ของเขาเลย เป็นเรื่องสำคัญ อย่างยิ่งที่ต้องนิยามจุดมุ่งหมายของแก่นเรื่องในรูปของบท สิ่งที่ปรากฏอยู่ในบทเดิมมีที่มาจาก มุมมองของเจ้าของเรื่อง บางระดับมีความลึก การตีความของผู้กำกับอาจทำให้แก่นของเรื่องซับซ้อน เปลี่ยนได้ อะไรก็ตามที่ผู้กำกับเลือกให้เป็นเจตนาหลักสำหรับแก่นของเรื่อง จะต้องสามารถ กล่าวออกมาอย่างชัดเจน ยืนยันได้กับสาระสำคัญ และเป็นที่ยอมรับของผู้ร่วมงานสร้างสรรค์ ฝ่ายต่างๆ การใช้แนวคิดเรื่องแก่นในงานภาพยนตร์นั้นค่อนข้างแคบ ศูนย์กลางของแนวคิดแบ่งได้ เป็นสี่ ส่วนที่เป็นพื้นฐานคือ โครงเรื่อง , อารมณ์ , ตัวละคร , และความคิด

การใช้โครงเรื่องเป็นแก่น

ภาพยนตร์ประเภทที่ใช้โครงเรื่องเป็นหลัก มีตัวละคร อารมณ์ และ ความคิดถือเป็นรอง คือภาพยนตร์แนวผจญภัย สืบสวนสอบสวน ซึ่งเน้นที่การผูกโยงลำดับเหตุการณ์เข้าด้วยกันเป็น ลูกโซ่ ภาพยนตร์แนวนี้เน้นคุณค่าหลักหนีออกจากความซ้ำซากจำเจน่าเบื่อหน่ายในชีวิตประจำวัน จึงต้องนำตื่นเต้นและดำเนินไปอย่างรวดเร็ว ดังนั้น โครงเรื่องและภาพรวมทั้งหมดของภาพยนตร์จึง มีความสำคัญ

การใช้ผลกระทบทางอารมณ์เป็นแก่น

แก่นของภาพยนตร์แต่ละเรื่องสามารถกำหนดได้โดยให้คำจำกัดความอารมณ์หรือผลกระทบ ทางอารมณ์ที่สร้างขึ้น ผลกระทบทางอารมณ์เป็นพื้นฐานให้กับงานภาพยนตร์จำนวนมาก ใน

² ประภัสสร เลิศอนันต์, การกำกับภาพยนตร์ , กรุงเทพมหานคร ; สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ,

การใช้แต่ละส่วนของภาพยนตร์เป็นชั้นบันไดนำคนดูไปสู่ผลทางอารมณ์อันทรงพลังเพียงอารมณ์เดียว นั้น หวังโชเหตุการณ์ทั้งหลายที่ผูกโยงกันไว้ยังเป็นรองการตอบสนองทางอารมณ์อันเกิดจากเหตุการณ์เหล่านั้น ภาพบางเรื่องอาจเน้นการตอบสนองทางอารมณ์อย่างรุนแรง เช่นภาพยนตร์แนวเขย่าขวัญ หลายๆ เรื่องของ อัลเฟรด ฮิตช์ค็อก ที่เล่นกับการช็อกคนดู หรือภาพยนตร์สยองขวัญต่างๆ ส่วนภาพยนตร์แนวโรแมนติกก็มีผลกระทบทางอารมณ์ที่ค่อนข้างสูง

การใช้ตัวละครเป็นแก่น

ภาพยนตร์บางเรื่องมีประเด็นอยู่ที่การกระทำและการสนทนาของตัวละครตัวใดตัวหนึ่ง เอกลักษณะที่น่าสนใจของตัวละครเป็นแรงดึงดูดสำคัญ บุคลิกลักษณะของตัวละครที่ทำให้เขาดูเป็นประชาชนพลเมือง เป็นสามัญชนทั่วไปได้อย่างน่าเชื่อถือก็สามารถนำมาใช้แสดงแก่นของเรื่องได้ เช่นคนชื่อย่อมเป็นเหยื่อของคนโกง

การใช้ความคิดเป็นแก่น

ภาพยนตร์ที่ค่อนข้างจริงจังมีนัยสำคัญที่ช่วยให้คนดูได้เข้าใจสังขรรณวิถีชีวิต ประสพการณ์ หรือเงื่อนไขของมนุษย์ได้ชัดเจนขึ้นอย่างภาพยนตร์แนวชีวิต (drama) สามารถกำหนดแก่นความคิดได้โดยตรงผ่านตัวละครหรือได้โดยอ้อมผ่านการค้นหาจิตใจของคนดูในการติดตามที่คนดูมีโอกาสคิดและรู้สึกได้ตรงกับใจพอดีที่สุดเมื่อชมภาพยนตร์โดยตลอดทั้งเรื่อง

2.3 สมาชิกจากสมาคมบางกอกเรนโบว์

พี่มานพ เกลิมวงศ์ เป็นผู้นำและให้คำแนะนำของ สมาคมบางกอกเรนโบว์ ได้บอกว่าบุคคลทั่วไปไม่เข้าใจความเป็นอยู่อย่างที่พวกเขาเป็น นั่นคือทุกอย่างภายนอกเหมือนผู้ชายทุกอย่างและไม่ไว้ตัวภายนอกหน้า การเป็นเกย์นั้นเป็นสิ่งที่เลือกเกิดไม่ได้ และ แต่ละคนนั้นก็มีการรู้ตัวที่ไม่เหมือนกัน และการแสดงออกขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่แต่ละคนเติบโตมาด้วยซึ่งไม่ต่างอะไรกับชายจริงหญิงแท้ เพียงแต่จำนวนเกย์มีน้อยกว่ามากจึงดู เหมือนเป็นเรื่องผิดปกติ เมื่อเราถามข้อมูลกรณีเกย์ที่มีลูก พี่อ้อได้ติดต่อมิสเตอร์อลันเพื่อให้ข้อมูล

Mr. Alan จากสมาคมเกย์พุทธแห่งประเทศไทย เขามีลูก 3 คน และเมื่อลูกของเขาโตพอที่จะรับรู้ เขาก็ได้อธิบายให้ลูกของเขาฟังว่าเขาเป็นเกย์ และ เขาก็แปลกใจที่ลูกๆของเขาเองก็พอจะออก และ สามารถรับได้โดยที่เขาไม่ต้องลำบากใจเลย ส่วนภรรยานั้นก็เข้าใจและปัจจุบันก็อยู่เอกราชเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอญูตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน “เด็กๆมักมีเซ็กซ์ และ เข้าใจอะไรได้ง่ายกว่าผู้ใหญ่ หากคุณเป็นเกย์และมีลูกที่เกิดจากตัวเอง ควรใช้ชีวิตเปิดเผยดีกว่าที่จะปกปิดไม่ให้เขารู้”

พีสันต์ ใจดี เป็นเกย์วินที่เปิดเผยและสนุกสนานมาก เขาไม่คิดว่าการเป็นเกย์เป็นเรื่องน่าอาย และ ไม่เข้าใจว่าคนทั่วไปชอบทำเหมือนพวกเขาไม่ใช่คน พวกเขาชอบที่จะสังสรรค์ และมีที่นัดพบเฉพาะเพื่อพูดคุยกันเฉพาะกลุ่มแบบเป็นส่วนตัว ถ้าไม่ตามร้านอาหารที่เจียบๆ (แต่ไม่เหงา) ก็จะเป็นปาร์ตี้ตามบ้านเพื่อนที่สะดวก ส่วนเรื่องการมีลูกนั้นพีสันต์ บอกว่าอยากมีไว้เป็นเพื่อน ยามเราแก่เฒ่าจะได้มีคนดูแล

พีเมย์ มีลูกสาว 1 คน แต่ยกให้พี่สาว ไปเป็นลูกด้วยเหตุผลที่ว่ากลัวลูกมีปมด้อย และไม่รู้ว่าทำอะไร ส่วนภรรยาจับไม่ได้เลยหนีไป ตอนนีให้ลูกเรียกว่าอา “พีก็รู้สึกไม่ค่อยดีเลยที่ทำอย่างนี้ แต่พีคิดว่าแบบนี้จะดีที่สุดสำหรับเด็ก” พีเมย์ฟังจะรู้ตัวตอนแต่งงานไปแล้วและภรรยากำลังตั้งครร์ว่าเขาเป็นเกย์ เพราะเขาได้ไปลองตามเพื่อน แล้วหลังจากนั้นเขาก็ไม่รู้สึกละไรกับผู้หญิงอีกเลย

พีอ็อฟได้ให้ลูกกับลูกชาย น้องกร 10 ขวบ ซึ่งน้องกรยอมรับว่าอายุบ้างเวลาพ่อไปที่โรงเรียน เพราะเขากลัวว่าถ้าเพื่อนรู้เขาจะถูกล้อ แต่ไม่มีใครรู้ เมื่อถามว่าน้องกรรักคุณพ่อไหม น้องกรก็บอกว่ารักมากซึ่งน้องกรเองรู้ว่า คุณพ่อชอบผู้ชาย ซึ่งพีอ็อฟได้อธิบายให้ลูกรู้ว่าเขาเป็นเกย์ดีกว่าให้ลูกรู้เอง หรือรู้จากคนอื่น เพราะเขาจะหมดความไว้วางใจเรา

ไลฟ์สไตล์ชายรักชาย

การแบ่งประเภทของเกย์ อาจทำได้ใน โดย ใช้เกณฑ์แบ่งที่แตกต่างกัน ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้เกณฑ์แบ่งจาก รูปแบบการใช้ชีวิต ที่ประกอบด้วย กลุ่มกิจกรรม (Activities) กลุ่มความสนใจ (Interests) และกลุ่มความคิดเห็น (Opinions) โดยใช้หลักการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) ทาค่าทางสถิติ จัดแบ่งรูปแบบการดำเนินชีวิต (Lifestyle) ได้เป็น 6 รูปแบบ คือ

1. Homey Gay Lifestyle เป็นรูปแบบการดำเนินชีวิต ที่ชอบทำกิจกรรมในบ้าน และกิจกรรมทางศาสนา รวมทั้งกิจกรรมเพื่อความรู้ เช่น ชอบปลูกต้นไม้ เข้าครัว พักผ่อนอยู่บ้าน วันหยุด ชอบทำบุญ และนั่งสมาธิบ้าง นอกจากนี้ ยังชอบเข้าห้องสมุด และชมนิทรรศการต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. Night Going Gay Lifestyle เป็นรูปแบบการดำเนินชีวิต ที่ชอบเที่ยวกลางคืน ชอบเดินราหูบนบุรี คัมเกล้า เพราะคิดว่าไม่ใช่เรื่องเสียหาย คิดว่าการชู้ชบชบนิทา เป็นเรื่องสนุกปาก มีความเห็นว่า ยาเสพติด ยาอี เป็นสิ่งคลายเครียด มองว่าสินค้าไทยไม่มีคุณภาพ รวมทั้งมองการแสดงของไทยเป็นสิ่งล้าสมัย

3. Obviously Gay Lifestyle เป็นรูปแบบการดำเนินชีวิต ที่เปิดเผยความเป็นเกย์เต็มตัว นิยมแต่งตัวแฟนซีเป็นผู้หญิงบ้างบางโอกาส มักเปลี่ยนคู่นอนบ่อย ให้ความสำคัญกับรูปร่างหน้าตาของผู้ที่จะมาเป็นแฟนด้วย มีความสนใจในเรื่องสวยๆ งามๆ คิดว่าผู้ชายแต่งหน้าอ่อนๆ ได้ และคิดว่าการแต่งตัวแปลกๆ เวอร์ๆ ดูเท่ดี ชอบกิจกรรมการพนัน กลุ่มนี้พร้อมให้ความร่วมมือกับกิจกรรมเกย์เป็นอย่างดี

4. Trendy Gay Lifestyle เป็นรูปแบบการดำเนินชีวิต ที่สนใจในความก้าวหน้าของชีวิต และความก้าวหน้าทางวิทยาการใหม่ๆ ใฝ่หาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ ให้ความสำคัญกับการติดต่อสื่อสาร เช่น ขาดอุปกรณ์ติดต่อสื่อสารไม่ได้ เปิดรับสื่อต่างๆ มาก ชอบลองของใหม่ก่อนเพื่อน รักอิสระ เป็นตัวของตัวเองสูง แต่ขณะเดียวกัน ก็มีสังคมกลุ่มเพื่อนที่เหนียวแน่น

5. Conservative Gay Lifestyle เป็นรูปแบบการดำเนินชีวิต ที่นิยมใช้ชีวิตแบบระมัดระวังตัว เช่น ตระหนักถึงการเก็บออม ออกกำลังกาย เล่นกล้าม มีความใส่ใจในการรักษารูปร่างให้ดี หลีกเลี่ยงอาหารที่มีไขมันหรือน้ำตาลสูง พิถีพิถันการแต่งกาย นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวสูง ชอบเที่ยวต่างจังหวัด และต่างประเทศ

6. Healthy Gay Lifestyle เป็นรูปแบบการใช้ชีวิตที่คำนึงถึงสุขภาพเป็นหลัก มีกิจกรรมด้านกีฬา ออกกำลังกาย เล่นกล้าม มีความใส่ใจด้านสุขภาพสูง เช่น หลีกเลี่ยงอาหารมัน อาหารหวาน พิถีพิถันการแต่งกาย ชอบท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ... ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มเกย์ในกรุงเทพฯ ส่วนใหญ่ ดำเนินชีวิตแบบ Conservative และแบบ Trendy มากที่สุด อย่างไรก็ตาม รูปแบบการดำเนินชีวิตทั้ง 6 แบบนี้ ไม่ได้หมายความว่า เกย์บุคคลหนึ่งจะถูกจัดให้อยู่ในรูปแบบการดำเนินชีวิตแบบใดแบบหนึ่ง แต่หมายความว่า รูปแบบการดำเนินชีวิตของกลุ่มตัวอย่างเกย์ที่ได้จากการสำรวจ มีปัจจัยที่เด่นๆ สามารถจำแนกได้ 6 ปัจจัยดังที่กล่าวมา

ผลการวิจัยแบบสอบถามเกี่ยวกับเกย์³

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการวิจัยแบบสอบถาม กระจายไปตามกลุ่มชายรักชาย ที่เป็น "เกย์" ทั่วกรุงเทพฯ โดยกระจายไปตามแหล่งปรากฏตัว เช่น บาร์ ดิสโก้เธค เซาน่า ใน 3 ท่าเลหลัก คือ ย่านสีลม ย่านรามคำแหง-สุขุมวิท และย่านสะพานควาย รวมถึงจากการเปิดรับสื่อทางอินเทอร์เน็ต นิตยสารเกย์ และจากกลุ่มสังคมทั่วไป หลากอาชีพ เช่น ข้าราชการ พนักงานเอกชน นักศึกษา ผู้กำลังรองาน ฯลฯ ซึ่งเวลาในการเก็บข้อมูลในช่วงเดือน สิงหาคม 2542 ผลการวิจัยพบว่า ในการเปิดเผยความเป็นเกย์ กลุ่มตัวอย่างเกย์ส่วนใหญ่ มีเพื่อนสนิทรู้ว่า เป็นเกย์มากที่สุด คือ 77% สังคมทั่วไป เช่น สถานที่ทำงาน หรือสถานศึกษา รู้ว่าเป็นเกย์ 43% ขณะที่สมาชิกในครอบครัวรู้ว่าเป็นเกย์เพียง 33% เท่านั้น

แสดงให้เห็นว่า ในสังคมทั่วไป การบ่งบอกว่าใครเป็นเกย์ทำได้ยาก และการไม่กล้าเปิดเผยความเป็นเกย์ต่อสถาบันครอบครัว อาจเป็นเพราะค่านิยมที่สืบทอดกันมาว่า เป็นเรื่องที่น่าอับอาย หรือไม่ต้องการให้พ่อแม่เสียใจ จึงเป็นที่มาของปัญหาการถูกบังคับให้แต่งงาน หรือการแต่งงานเพื่อบังหน้า จากการสำรวจพบว่า มีเกย์บางคนแต่งงานมีครอบครัว มีลูก แต่มีแอบภรรยาหาความสุขกับเพศเดียวกัน

ด้านกิจกรรมที่เกย์ส่วนใหญ่ทำในวันหยุด คือ พักผ่อนอยู่บ้าน เกี่ยวกับแฟน และเที่ยวกลางคืน ส่วนกิจกรรมที่ทำน้อยที่สุด คือ การแต่งแฟนซีเป็นหญิง สูบบุหรี่ และเล่นการพนัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การที่สังคมมองกลุ่มเกย์ เป็นผู้ชอบมั่วสุม เล่นการพนัน สูบบุหรี่ เป็นการมองกลุ่มเกย์ที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ผลการวิจัยยังพบอีกว่า กลุ่มเกย์ส่วนใหญ่ 65% ไม่สูบบุหรี่ ส่วนด้านการให้ความสนใจต่อเรื่องต่างๆ พบว่ากลุ่มเกย์ในกรุงเทพฯ ส่วนใหญ่ มีความระมัดระวังต่อโรคเอดส์สูง ด้วยการสวมถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์ 83% มีความมุ่งมั่นที่จะประสบความสำเร็จด้านการทำงานหรือการเรียน 83% อีกทั้งให้ความสำคัญกับการรักษารูปร่าง 77% และฟิตฟิตการแต่งกาย 65%

³ www.xq28.net บทความเชิงวิชาการรองรับทฤษฎีของการเป็นเกย์
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านความคิดเห็นต่อสังคม กลุ่มเกย์ส่วนใหญ่ มีความตระหนักถึงการรักษาสິงแวดล้อม 93% และคิดว่าเกย์ควรสะสมทรัพย์สินให้มาก เพื่อไว้ยามแก่ 80% และคิดว่าตนมีความรู้เรื่องเอดส์ดีพอ 85% ประเด็นที่น่าสนใจ คือ เกย์ส่วนใหญ่ 65% มีความพอใจในความเป็นเกย์ของตนเอง

จากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้เห็นภาพรวมของกลุ่มวัฒนธรรมย่อยนี้ คือ เทียบหนัก ทำงานหนัก นิยมกิจกรรมบันเทิง เช่น เทียวกลางคืน ขณะเดียวกัน มีความคิดมุ่งมั่นต่อความสำเร็จในชีวิต คำนึงถึงอนาคต, ตระหนักเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย มีการสวมถุงยางขณะมีเพศสัมพันธ์ มีความระมัดระวังต่อประเด็นเอดส์สูง แสดงให้เห็นถึงการรณรงค์เรื่องเอดส์ต่อกลุ่มเกย์ที่มีอย่างต่อเนื่องได้ผลดี

กลุ่มชายรักชาย มักให้ความสำคัญพิถีพิถันการแต่งกาย โดยไม่จำเป็นต้องเป็นสินค้า Brand Name เลือกซื้อเสื้อผ้าโดยมีปัจจัยอื่น เช่น รูปแบบเสื้อผ้า ฯลฯ นอกเหนือจากตราสินค้าเพียงอย่างเดียว แล้วยังรักอิสระ แต่ยังคงได้รับอิทธิพลทางความคิดจากครอบครัวอยู่ มีความ "รักอิสระ" สูง แต่กลับมีการปกปิดความเป็นเกย์ต่อกลุ่มคนครอบครัวมากที่สุด และมีความคิดที่จะใช้ชีวิตตามลำพังอยู่ในระดับปานกลาง

พวกเขาตระหนักในความเป็นไทย เกย์ส่วนใหญ่ไม่คิดว่าการแสดงของไทยเป็นสิ่งเซซ และเชื่อมั่นในคุณภาพสินค้าไทย นอกจากนี้ ยังใส่ใจเรื่องสุขภาพและรูปร่างสูง และปฏิบัติตัวในเชิง "งด" มากกว่าเชิง "เสริม" โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับรูปร่างและสุขภาพ และทำกิจกรรมเพื่อสุขภาพในเชิงงด เช่น ไม่สูบบุหรี่ หลีกเลี่ยงอาหารหวานหรือมีไขมันสูง มากกว่ากิจกรรมเสริมสร้างสุขภาพ เช่น เล่นกีฬา หรือเล่นกล้าม ยกน้ำหนัก ซึ่งอาจเป็นผลมาจากกิจกรรมประเภทเล่นกีฬา ต้องใช้ความสะดวกหลายๆ ด้าน เช่น เวลา สถานที่ ในขณะที่กิจกรรมเชิง "งด" ทำได้ง่ายกว่า

ที่สำคัญ ชายรักชายมีความพอใจในความเป็นเกย์ของตนเองสูง มีค่านิยมกับกลุ่มเกย์ ว่าไม่ควรแสดงออกมาและไม่นิยมลักษณะเกย์ที่ออกสาว (Feminine Gay)

ความต่างระหว่างเกย์ไทยกับเกย์ฝรั่ง

ไม่เพียงแต่ สภาพความเป็นชุมชนเกย์ ที่มีลักษณะแตกต่างกับตะวันตก ความเข้าใจและทัศนคติ ที่เกย์มีต่อตนเอง ก็แตกต่าง ไปจากเกย์ตะวันตก มีผู้ตั้งข้อสังเกตว่า ความเป็นเกย์ของเกย์ไทย ถูกกำหนดโดยโครงสร้างทางวัฒนธรรม ที่เน้นบทบาททางเพศ ระหว่างชายกับหญิงเป็นอย่างมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในสังคมตะวันตก โฮโมเซ็กซ์วล หมายถึง บุคคลที่มีความโน้มเอียง ไปในทางชอบเพศเดียวกัน ไบเซ็กซ์วล หมายถึง บุคคลที่มีความโน้มเอียงทางเพศต่อทั้งสองเพศ ขณะที่ เฮกเตอร์โรเซ็กซ์วล หมายถึง บุคคลที่ชอบเฉพาะเพศตรงข้าม ส่วนส่วนคำว่า เกย์ และ สเตรท มีนัยในเชิงวัฒนธรรมมากกว่า ดังนั้น "เกย์" จึงหมายถึงโฮโมเซ็กซ์วล และ อาจรวมถึงไบเซ็กซ์วล ที่ออกมาใช้ชีวิตอย่างเกย์ คือ เที้ยวเกย์คลับ และ ร่วมกิจกรรมกับชุมชนเกย์ ส่วน "สเตรท" ก็คือ คนทั่วไป ที่มีวัฒนธรรมทางเพศอย่างตรงไปตรงมา ขณะที่สังคมไทย เวลาที่เราสงสัยว่าใครคนใดคนหนึ่งเป็นเกย์ เรามักจะมีภาพว่า เขาแอบชอบเพศเดียวกัน และ มีความรู้สึกนึกคิดแบบผู้หญิง เบี่ยงเบนไปจากมาตรฐาน ที่ควรจะเป็นของผู้ชาย ฉะนั้นโดยทั่วไป เกย์แปลว่าไม่ใช่ผู้ชายเต็มตัว ทว่าเมื่อเรามองให้ละเอียดขึ้น เราจะพบว่า การแบ่งแยกเรื่องทางเพศในบ้านเรา สะท้อนค่านิยม ที่เกี่ยวกับบทบาททางเพศ ระหว่างหญิงกับชายเป็นอย่างมาก นอกจากคำว่า เกย์แล้ว เราจะพบคำอื่นๆ เช่น กะเทย สาวประเภทสอง เกย์คิง เกย์ควีน คำว่า กะเทย เป็นศัพท์ดั้งเดิมในภาษาไทย แรกเริ่มหมายถึง บุคคลที่เมื่อดูที่กายภาพแล้ว ปรากฏทั้ง 2 เพศในตัวคนๆ เดียวกัน สังคมไทยดั้งเดิม ไม่มีมีมโนทัศน์เรื่องเกย์ แต่ทั้งนี้ ไม่ได้หมายความว่า ความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างเพศเดียวกัน ไม่มีอยู่ในสังคมดั้งเดิม เพียงแต่ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างชายกับชายในอดีต ไม่ได้ทำให้เพศชายกลายเป็นเพศอื่น ในเชิงกายภาพ สังคมไทยดั้งเดิมจึงประกอบไปด้วย 3 เพศ คือ เพศชาย เพศหญิง และเพศกะเทย ต่อมาคำว่า กะเทย ใช้ระบุ เพศชาย ที่มีบุคลิกกระเดียดไปในแบบผู้หญิง โดยเฉพาะ คนที่ชอบแต่งตัวคล้ายๆ กับผู้หญิง ซึ่งมักจะปรากฏว่า บุคคลเหล่านี้ ก็มักจะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศชาย ซึ่งหมายถึง เพศที่มีองคาชาติโดยกำเนิด และมีบุคลิกอย่างผู้ชาย คำถาม คือ เพศชายที่มีความสัมพันธ์กับเพศกะเทย หรือมีความสัมพันธ์กันเองนั้น เป็นอีกเผ่าพันธุ์หนึ่งหรือไม่ สังคมไทยแต่เดิม ไม่มีแนวคิดในเรื่องนี้ การมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน อาจถูกมองว่า เป็นเรื่องวิถิดาร แต่ เพศชายก็ยังคงเป็นเพศชาย ไม่ใช่เกย์ ไม่ใช่กะเทย เพราะเราไม่ได้มีมโนทัศน์เกี่ยวกับเกย์

ต่อมาเมื่อเราเอาคำว่า เกย์ มาใช้จากตะวันตก ก็เกิดความสับสน แต่เดิมวัฒนธรรมของเรา ไม่ได้ระบุตัวตน หรืออัตลักษณ์ โดยเอากิจกรรมทางเพศ หรือ วัตถุประสงค์ของการร่วมเพศ มาเป็นเครื่องบ่งชี้ นอกเสียจาก ลักษณะที่เห็นทางกายภาพ และ การกำหนดบทบาททางเพศ ที่มีอยู่สูงระหว่าง ผู้หญิง กับ ผู้ชาย แต่นั่น ก็ไม่เกี่ยวกับ เรื่องของการร่วมเพศ ในช่วงแรกๆ ประมาณ 30 กว่าปีที่ผ่านมา เมื่อเราเอาคำว่า เกย์มาใช้จากภาษาอังกฤษ ในช่วงแรกเกย์จึงถูกมองว่า เป็นกลุ่มเดียวกับกะเทย ดังนั้น เราจึงมีอีกคำ คือ เสือไบ หรือไบเซ็กซ์วล ใช้เรียกเพศชาย ที่มีลักษณะผู้ชาย แต่ในบางโอกาส อาจสนใจเพศเดียวกัน ทั้งนี้ สังคมไทย ยังคงถือทัศนคติที่ว่า คนที่มีลักษณะเป็นผู้ชาย ถึงอย่างไรก็ต้องชอบเพศหญิง เพราะเรา มีภาพเรื่องบทบาททางเพศ คอยกำกับ ต่อมา มีการสร้างศัพท์ขึ้น โดยขอยืมคำภาษาอังกฤษมาใช้อีก คือ การแบ่งแยกระหว่างเกย์คิง กับเกย์ควีน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กล่าวโดยสรุป การมองว่า การที่ชุมชนเกย์ เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว เป็นเพราะ เราเปิดเสรีในเชิงวัฒนธรรม กับต่างชาติมากขึ้นนั้น เป็นความเข้าใจที่ผิด การที่มีชาวเกย์ โดยเฉพาะกลุ่มกะเทยปรากฏให้เห็นเด่นชัด ในสังคมไทยมากขึ้นนั้น จริงอยู่ว่า ส่วนหนึ่ง เป็นเพราะ วัฒนธรรมของเราเปิดเสรีมากขึ้น ในระดับหนึ่ง แต่ปัจจัยสำคัญแล้ว เป็นเพราะ การเน้นบทบาททางเพศ ระหว่างชายกับหญิง ที่ทำให้ วัฒนธรรมของสาวประเภทสอง เป็นภาพลักษณ์หลัก ที่ครอบงำวัฒนธรรมเกย์บ้านเรา ทำให้สังคมไทยเราลืมไปว่า ยังมีวัฒนธรรมเกย์ รูปแบบอื่นๆ อีก ในเรื่องของธุรกิจทางเพศซึ่งเติบโตขึ้น พร้อมกับชุมชนเกย์ ก็มีสาเหตุสำคัญมาจาก วัฒนธรรมทางเพศโดยรวม ของบ้านเรานั้นเอง ซึ่งในอีกทอดหนึ่ง ก็สืบเนื่องมาจาก ระบบอุปถัมภ์และลำดับชั้น ทั้งนี้ บทความนี้มีได้กำลังเสนอว่า การขายบริการทางเพศและระบบอุปถัมภ์เป็นปัญหาสังคม เพราะที่จริงแล้ว อาจไม่ใช่ปัญหาของสังคมแต่อาจเป็นปัญหาของ"ผู้มองสังคม"เองก็ได้

การดำรงอยู่ของสิ่งๆ หนึ่ง มันคงต้องอาศัยเหตุผลบางอย่าง ที่ใหญ่กว่าคำจูนให้มันอยู่ได้ การขายบริการทางเพศ และ ชุมชนเกย์ ก็ดำรงอยู่ได้ ด้วยเหตุผลชุดที่ใหญ่กว่าตัวมัน นั่นคือ วัฒนธรรมทางเพศของสังคมไทย ก็เช่นเดียวกับ ระบบอุปถัมภ์ ที่ผู้น้อยดำรงอยู่ได้ เพราะ การอุปถัมภ์ของผู้ที่ใหญ่กว่า ชอบหรือไม่ชอบ เราก็เป็นผู้สืบสานวัฒนธรรมนั้นคนหนึ่ง และ อาจจะเป็นวัฒนธรรม ที่เพิ่มสีสันให้กับชีวิตก็ได้

ถ้าเราไม่เกลียดตัวเองจนเกินไป และเคารพในวิถีชีวิตที่แตกต่าง การเคารพในวิถีชีวิตที่แตกต่าง ถือเป็นแกนสำคัญ ที่ทำให้เสรีภาพดำรงอยู่ได้ ในระบอบประชาธิปไตย

2.4 กรณีศึกษาของการเป็นผู้ปกครองของเกย์และเลสเบียน⁴

จากการศึกษาผู้ปกครองที่เป็นเกย์ แสดงให้เห็นว่าคู่รัก เกย์ และ เลสเบียน สามารถเป็นผู้ปกครองได้ดีเท่ากับ หรือมากกว่าชายจริงหญิงแท้จากการศึกษาระดับชาติโดย ซูซาน จอห์นสัน รองศาสตราจารย์ทางด้านจิตวิทยาแห่ง วิทยาลัยโคเวดิง เมืองโอคเคล รัฐนิวยอร์ก ได้ทำการตรวจสอบศึกษาผู้ปกครองที่เป็นเกย์และเลสเบียน จำนวน 415 คน ซึ่งนำเด็กมาเลี้ยง ในอเมริกานานาชาติ ซิดเวอร์แมน หนึ่งในผู้ทำวิจัยร่วมกับจอห์นสัน กล่าวว่า

"จากข้อมูลพบว่าผู้ปกครองที่เป็นเกย์และเลสเบียนมีความรับผิดชอบ เอาใจใส่แก่เด็ก และให้ความเสมอภาค มากกว่าผู้ปกครองชายจริงหญิงแท้"

⁴ www.rianbowski.co.th
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า โดยเฉลี่ยแล้ว คู่เลสเบียนจะครองคู่ด้วยกันประมาณ 10 ปี และ
 เลี้ยงบุตรอายุประมาณ 5 ขวบ ในขณะที่เกย์อยู่กินด้วยกันประมาณ 13 ปี และเลี้ยงบุตรอายุ 6 ขวบ
 ทั้งสองกลุ่มมักจะมีการศึกษาสูง มีน้อยกว่าครึ่งที่จบเพียงแค่ชั้นปริญญาตรี ประมาณหนึ่งในสาม
 ของคู่เหล่านี้ อาศัยอยู่ในเขตเมือง เกือบครึ่งอยู่ในชานเมือง ส่วนที่เหลืออยู่ในชนบท
 งานวิจัยแสดงให้เห็นว่า พ่อที่เป็นเกย์พบว่า ประสบการณ์ด้านลบที่ทำการความคาดหวังไว้นั้นแย่
 กว่าความเป็นจริง ในขณะที่ แม่ที่เป็นเลสเบียนก็ได้เล่าถึงการที่ต้องประสบกับผลตอบรับทางด้านลบ

"ผู้ปกครองที่เป็นเกย์และเลสเบียน สามารถทำหน้าที่ได้อย่างดี" ซิลเวอร์แมน กล่าว
 "รสนิยมทางเพศไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเขาซะเลย"

ซิลเวอร์แมน กล่าวว่ามีความแตกต่างหลักระหว่าง ผู้ปกครองที่เป็นเกย์และที่เป็นชายจริง
 หญิงแท้ อยู่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น คือ มีเพียง 15 เปอร์เซ็นต์ของผู้ปกครองที่เป็นเกย์และเลสเบียนที่
 เล่าว่าลงโทษลูกๆของเขาโดยทางร่างกาย เกย์และเลสเบียนส่วนใหญ่จะเชื่อมั่นในการพูดคุยกันและ
 การใช้เหตุผล ในขณะที่ คู่ชายจริงหญิงแท้มากกว่า 60 เปอร์เซ็นต์ มีการลงโทษทางร่างกาย (เช่นการ
 เจียน ตี) เพื่อสั่งสอนให้เด็กๆ อยู่ในระเบียบวินัย

โดยอิงนิยามความหมายของ เกย์ (Gay) คือ ผู้ชายที่มีรสนิยมทางเพศชอบเพศชายด้วยกัน
 แต่ยังคงพึงพอใจในเพศชายของตนเอง การแต่งตัวเป็นผู้ชาย บุคลิกภายนอกอาจบ่งชี้ผู้เป็นเกย์ได้
 ลำบาก เพราะมีทั้งสุภาพเรียบร้อย จนถึงเหมือนผู้ชายทุกๆ ไป กลุ่มตัวอย่างนี้จึงไม่รวมถึงกลุ่มชาย
 รักชายประเภทอื่นๆ คือ กลุ่มแปลงเพศ (Transsexual) และไม่รวมกลุ่มแต่งกายเลียนแบบเพศหญิง
 (Transvestitism)

บทความเชิงวิชาการรองรับทฤษฎีของการเป็นเกย์⁵

MONTREAL (CUP) - การค้นคว้า เพื่อทำความเข้าใจว่า เหตุใด มนุษย์เราจึง มีความสนใจ ใน
 เพศใดเพศหนึ่ง (หรืออีกเพศหนึ่ง) เป็นเรื่องที่มีการถกเถียงกันมานานการค้นพบครั้งล่าสุด โดย
 Sandra Witelson แห่งมหาวิทยาลัยแม็คมาสเตอร์ (McMaster University) นั้นเป็นเพียงผลงานวิจัย
 ทางวิทยาศาสตร์อีกชิ้นหนึ่ง ที่พยายามจะชี้ให้เห็นว่า ชีววิทยาหรือพันธุศาสตร์ กับความเป็น

⁵ www.bangkokrainbow.com
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

homosexual นั้นมีความเกี่ยวข้องกันตลอดระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา แม้ว่างานวิจัยในห้องปฏิบัติการทั้งหลาย จะถือว่ายังอยู่ในระยะเริ่มต้น แต่ก็ยังมีหลักฐานที่น่าเชื่อถือว่ามีปัจจัยทางชีววิทยาบางอย่าง ที่เป็นตัวกำหนดรสนิยมทางเพศ แม้ว่า จะยังไม่อาจสรุปได้ว่า ปัจจัยดังกล่าวนั้นคืออะไรก็ตาม มีความเห็นที่ไม่ค่อยตรงกันนัก ไม่ว่าจะใน สังคมวิทยาศาสตร์เอง หรือ สังคมชาวเกย์ ก็ดีว่าจะนำเอาความรู้ดังกล่าว ไปใช้ประโยชน์อย่างไร ผลกระทบที่อาจจะตามมา มีอะไรบ้าง และใคร จะเป็นผู้รับผิดชอบต่อผลเสียที่เกิดขึ้น หรือแม้กระทั่งว่า ทำงานวิจัยดังกล่าวขึ้นมาทำไม งานวิจัยของ Witelson ค้นพบว่าขนาดของ isthmus (ส่วนคอค) ของ corpus callosum ซึ่งเป็นทางผ่าน ที่เชื่อมระหว่างสมองซีกซ้ายและขวา นั้นมีความแตกต่างกัน [เปรียบเทียบ heterosexual กับ homosexual]

Witelson พร้อมด้วย ผู้ร่วมงานที่มหาวิทยาลัยของเธอ และ นักวิจัย แห่ง ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ ใน Toronto ได้ทำการวิเคราะห์ สมองของ ชายที่เป็น heterosexual 10 คน และ homosexual 11 คน และ พบว่า คอคอด ของ ชายที่เป็นเกย์ มีความหนากว่า heterosexual ถึง 13 เปอร์เซ็นต์ แต่ กระนั้น ชายที่เป็นเกย์บางคน ก็มี คอคอด บางกว่า ชายที่เป็น heterosexual สำหรับแนวความคิดที่ว่า ปัจจัยทางชีววิทยา มีบทบาทในการกำหนดความเป็นเกย์นั้น Witelson กล่าวในการประชุมประจำปีของสมาคมประสาทวิทยา (Society for Neuroscience) ที่หาดไมอามี รัฐฟลอริดา ว่า "แน่นอน เราไม่ได้หมายความว่า สิ่งแวดล้อมไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง [ต่อการกำหนดความเป็นเกย์] แต่เราหมายความว่า สิ่งแวดล้อมเพียงอย่างเดียว ไม่สามารถอธิบาย เรื่องราวทั้งหมดได้" (แปลเป็นไทย แบบเข้าใจง่ายๆ ก็คือ : สิ่งแวดล้อมมีผลแค่บางส่วนเท่านั้น)

อย่างไรก็ตาม เรายังไม่เข้าใจอยู่ดีว่าขนาด isthmus ของสมองที่แตกต่างกันนั้น เป็นสาเหตุที่ทำให้เป็นเกย์ หรือว่า เป็นผลลัพธ์มาจากความเป็นเกย์ กันแน่ในปีที่แล้ว ได้มีการโต้แย้งกัน เกี่ยวกับการค้นพบของ Dean Hamer ซึ่งเป็นนักพันธุศาสตร์ระดับโมเลกุล แห่งสถาบันสุขภาพแห่งชาติ (National Institute of Health) ที่เมือง Bethesda รัฐแมริแลนด์ Halmer กล่าวว่าเขาได้ค้นพบตำแหน่งบนโครโมโซม X ซึ่งพบว่ามีลักษณะเหมือนกันในพี่น้องที่เป็นเกย์ ตำแหน่งดังกล่าวนี้ เรียกว่า Xq28 [คำอธิบาย: X หมายความว่า ตำแหน่งดังกล่าว อยู่บนโครโมโซม X, ส่วน q หมายความว่า ตำแหน่งดังกล่าว อยู่บนแขนที่ยาวกว่า ของโครโมโซม (ถ้าเป็นแขนสั้นจะใช้ p), และ 28 บอกระยะห่าง (เป็นหน่วยทางพันธุศาสตร์) จากจุดเชื่อมต่อ ที่เป็นรอยต่อ ของแขนสั้น และ แขนยาวของโครโมโซม] Halmer เชื่อว่าตำแหน่งดังกล่าว อาจจะ มีส่วนในการกำหนดรสนิยมทางเพศก็ได้แม้ว่าการค้นพบยีนที่กำหนดความเป็นเกย์ (gay gene) นั้นจะยังเป็นเรื่องที่ยังห่างไกล [ปัจจุบันรู้แค่ตำแหน่งคร่าวๆ ซึ่งในตำแหน่ง Xq28 นี้สามารถบรรจุยีนได้เป็นร้อยๆ ยีน] แต่กลุ่มผู้สนับสนุนงานวิจัยลักษณะดังกล่าว เชื่อว่า มันจะช่วยให้ สังคมยอมรับคนที่ เป็นเกย์มากขึ้น Halmer ให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาเอกสารต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สัมภาษณ์กับนิตยสาร Out ซึ่งเป็นนิตยสารเกี่ยวกับเรื่องรักร่วมเพศว่า "มันเป็นการทำทนาย คำกล่าวที่ว่า การเป็นเกย์นั้นเป็นความสมจริง"

แต่ข้อโต้แย้งนั้นมีอยู่สองประเด็น ในขณะที่กลุ่มหนึ่งกล่าวว่าหากพิสูจน์ได้ว่า ยีนที่กำหนดความเป็นเกย์ มีอยู่จริงๆ จะทำให้ข้อกล่าวหาที่ว่า ความเป็นเกย์ เป็นตัวเลือก ของการดำรงชีวิต ที่ผิดศีลธรรม นั้นตกไปโดยปริยาย แต่คนอีกกลุ่มหนึ่ง กล่าวว่า งานวิจัยนี้จะถูกนำไปใช้เพื่อชี้ให้เห็นว่า homosexuality นั้นเป็นความบกพร่องทางพันธุกรรม"ปัญหา [ที่มาเกี่ยวกับฝ่ายโต้แย้งฝ่ายแรก] นั้นมันไม่ได้ดูที่เรื่องราว และ ความคิดที่ การตัดสินใจทางชีววิทยา ถูกนำมาใช้กับบุคคล" คำกล่าวของ Jean-Francois Monette นักทำภาพยนตร์ Montreal ผู้ซึ่ง ทำงานซึ่งประกอบด้วยเอกสาร เกี่ยวกับประเด็นนี้

Monette ให้มุมมองที่น่าสนใจ เกี่ยวกับ ความสนใจของสาธารณชน ต่อการเรียนรู้ปัจจัยทางชีวภาพ ที่มีผลต่อความเป็นเกย์ว่า "ดูเหมือนชาวอเมริกันส่วนใหญ่ จะให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องนี้มาก มีการทุ่มเงินจำนวนมาก ให้แก่งานวิจัยลักษณะดังกล่าว คนพวกนี้ [นักวิจัย] ได้รับเงินสนับสนุน และได้มากเสียด้วย"เขาอธิบายว่า จากการสัมภาษณ์ ความเห็นของประชาชนตามท้องถนน เกี่ยวกับสาเหตุของ homosexuality พบว่า ประมาณครึ่งหนึ่ง มีความเชื่อเก่าๆ และล้าสมัย ในแบบของฟรอยด์ (นักจิตวิทยาชาวออสเตรีย) ว่าการติดแม่มากเกินไป หรือการขาดพ่อ เป็นสาเหตุของความเป็นเกย์

"ดูเหมือนว่า homosexuality ในประเทศอเมริกา จะเป็นเรื่องใหญ่มากกว่า (กว่าประเทศแคนาดา) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า มีความตื่นตัว ในเรื่องเกย์กันมากขึ้น พวกเขา พยายามแก้ปัญหา และ หาทางออก เพื่อไม่ให้ มันเป็นเรื่องน่ากลัวไปกว่านี้" Monette กล่าวแต่อีกหลายๆ คนก็มีความหวาดกลัวว่าการค้นพบยีนที่ทำให้เป็นเกย์ จะนำไปสู่ การคิดค้น วิธีตรวจสอบทารกในครรภ์ ว่าเป็น homosexual หรือไม่"สิ่งนี้มีความเป็นไปได้ในทางพันธุวิศวกรรม" Alex McKay ผู้ประสานงานวิจัย ของ สภาข้อมูลและการศึกษาทางเพศแห่งแคนาดา (Sex Information and Education Council of Canada หรือ SIECCON) กล่าว "หากเรา สามารถตรวจสอบ ทารกในครรภ์ได้ ก็เป็นไปได้ว่า จะมีการตรวจรสนิยมทางเพศ" ซึ่งจะทำให้ พ่อแม่มีทางเลือกว่า จะทำแท้ง ทารกในครรภ์ ที่จะเกิดมาเป็น homosexual ดีหรือไม่ปัญหา เกี่ยวกับการตรวจสอบ ทารกในครรภ์ นี้มีตัวอย่างให้เห็นแล้ว ในบางประเทศ ที่ประเทศจีน บิคา และ มารดา จะถูกลงโทษ โดยการหักเงิน หากมีลูกมากกว่า 1 คน และเนื่องจากว่า พ่อแม่คนจีนส่วนใหญ่ ชอบที่จะมีลูกชายมากกว่า ดังนั้น การทำแท้ง ทารกที่เป็นเพศหญิง จึงมีปริมาณเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว นับตั้งแต่ มีการคิดค้น วิธีการตรวจสอบเพศทารกในครรภ์ ขึ้นมา รัฐบาลจีน พึงจะมาประกาศ ห้ามการตรวจเพศทารกในครรภ์ เมื่อเดือนธันวาคม ปี ค.ศ. 1994 นี้เท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อีกกลุ่มเชื่อว่า การค้นพบ ความสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยทางชีววิทยา กับ รสนิยมทางเพศ จะนำไปสู่ระบบการกีดกัน หรือ แบ่งแยกอีกระบบหนึ่ง "พวกเขาจะบอกว่า มันเป็นโรคชนิดหนึ่ง เมื่อคุณเป็นเกย์ นั่นแปลว่า คุณป่วย ทำนองเดียวกันกับโรคมะเร็ง" Marie-Andre Lemay ผู้อำนวยการฝ่ายสื่อสารของ Le Centre de Gaies et Lesbiennes กล่าว "นอกจากนี้ ยังอาจเป็นไปได้อีกว่า นายจ้าง อาจจะต้องการตรวจคุณ ก่อนรับเข้าทำงานก็ได้ นายจ้างทุกคน สามารถทำให้เรื่องนี้เป็นเรื่องบังคับได้"

Lemay รู้สึกขุ่นเคือง เมื่อถูกคนถามว่า ทำไมคนถึงได้เป็น homosexual “ การเป็น เกย์ เป็นเรื่องธรรมชาติ” เธอกล่าว “ ก็แล้วทำไม คนถึงได้เป็น ชายจริงหญิงแท้ ละ ? ไม่เห็นมีใครถามมั่งเลย”เมื่อทั้ง นักวิทยาศาสตร์ และ บรรดาเกย์ ต่างเห็นพ้องต้องกันว่า การวิจัยพันธุศาสตร์ สามารถถูกนำไปใช้ ในทางลบ มันเป็นเรื่องยาก ที่จะตัดสินใจว่า ใครจะรับผิดชอบ สิ่งที่ปรากฏออกมาภายหลัง

" การรับผิดชอบอันแรก [ของนักวิทยาศาสตร์] คือ การผลิตผลงานวิทยาศาสตร์ชิ้นสำคัญ "

คำกล่าวของ Francis Rolleston ผู้อำนวยการ ทัมนวกรรมของสภาวิจัยทางการแพทย์ (Medical Research Council) ซึ่ง เป็นสถาบัน ที่ให้การสนับสนุน งานวิจัยทางการแพทย์ วิทยาศาสตร์สุขภาพ และชีวเวชกรรม ในประเทศแคนาดา สำหรับ Rolleston แล้ว คำกล่าวนั้น หมายความว่า เราจะต้องรอจนกว่าจะมีการวิเคราะห์ตัวอย่างชิ้นสำคัญเสียก่อน จึงจะหาข้อสรุปที่แน่นอนได้แต่ไม่ว่า จะมีความสัมพันธ์ ระหว่าง ปัจจัยทางชีววิทยากับ homosexuality หรือไม่ก็ตาม หลายคนเชื่อว่า การเลือกที่รักมักที่ชัง จะไม่มีวันสิ้นสุดลง สำหรับ James Edwards ซึ่ง เป็นอดีต ผู้ประสานงานภายนอก ของชุมชนสามัคคี ผู้รักร่วมเพศ (Concordia Queer Collective) แล้ว การสิ้นสุดลง ของการแบ่งแยกต่อต้าน พวกรักร่วมเพศ นั้น ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ โดยอาศัยวิทยาศาสตร์

วิถีทาง ที่จะกำจัด การเลือกที่รักมักที่ชัง คือ การศึกษา บางคน เลือกที่รักมักที่ชัง เพราะพวกเขา ไม่สนใจ หรือ ไม่รู้ว่า จริงๆ แล้ว พวกเรา ก็ไม่ได้แตกต่าง ไปจากคนทั่วไป ตรงไหนเลย พวกเขา เอาภาพพจน์บางอย่าง ของเกย์ ไปเปรียบเทียบกับพวก pedophils (คือผู้ที่มีเบี่ยงเบน ทางพฤติกรรม ไปชอบมีความสัมพันธ์ทางเพศ กับเด็กๆ) แล้วก็มองว่า เกย์ เป็นแบบนั้นไปทั้งหมด) เขาเพิ่มเติมว่า มนุษย์ควรจะ บอกกล่าว เพื่อนมนุษย์ด้วยกัน

"ผมเองเป็นเกย์ และ เมื่อผมตื่นนอนขึ้นมาในตอนเช้า ผมก็ไม่เห็นว่า ตัวเองมีอะไรแตกต่างไปจาก คนเดินถนนทั่วไป" เขากล่าวทิ้งท้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลและกรณีศึกษาเพิ่มเติมจากการได้พูดคุยและเข้าไปสัมผัสในคณะคาบารด์

เนื่องจากการดำเนินเรื่องของบทภาพยนตร์ได้มีการแสดงโชว์คาบารด์ ข้าพเจ้าจึงได้ไปหาข้อมูลและได้พูดคุยกับผู้แสดงคาบารด์จริงที่ ดีเจ สีสมช.2

พี่วุฒิชัย บัณเณ็น เจ้าของคณะคาบารด์คนปัจจุบัน ได้กล่าวถึงการเป็นเกย์ของเขาว่าไม่ใช่เรื่องน่าอายและเขาไม่เคยปิดบังใครว่าเขาเป็นเกย์ “คนที่บ้านที่เค้ารับได้ที่เป็นแบบนี้ และ ยังพูดคุยกันเหมือนเดิม พ่อ กับ แม่ เข้าใจและสนับสนุนให้ว่าไม่ว่าพี่จะเป็นอะไรเขาก็รักพี่เหมือนเดิม” นอกจากนี้แล้วเรื่องงานกลางวันทำก็เป็นงานประจำคือ สอน แอคติ้ง ให้กับโรงเรียนการแสดงของมธนิษุ แล้วยังรับแต่งหน้าออกสถานที่ ส่วนงานกลางคืนที่ทำการคาบารด์นั้นทำด้วยใจรัก เพราะเป็นอะไรที่เป็นตัวของตัวเองและได้ใช้ความสามารถที่ตัวเองมีอย่างเต็มที่ “คนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจนะว่าคาบารด์โชว์จริง ๆ เนี่ยเป็นแบบไหน ของเรานี้เนี่ยได้ใช้ความสามารถล้วนๆเลยนะ ไม่เหมือนพัทธยาสมัยนี้ คนเลยเข้าใจผิดไปส่วนมาก คาบารด์เนี่ยมันเป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่สามารถสะกดสายตาคณดูได้นะ บางคนเฝ้ามองว่าเราวิปริตมาใส่เสื้อผ้าผู้หญิงเนี่ยมันไม่ใช่ซะ อย่างของเราเนี่ยเรียกว่า Female Impersonality เป็นการลอกเลียนแบบหญิงแต่จริงๆแล้วคือผู้ชาย”

พี่ชวล วันเงินซุซ ซึ่งในอดีตเจ้าของคณะคาบารด์ เดอะพัทธยา สเปคทาเคิล บอกว่า คณะการแสดงนี้เป็นนักแสดงชายล้วนๆ กำกับการแสดงโดยหนึ่งในมืออาชีพชั้นยอดของประเทศที่เชี่ยวชาญในด้านการแสดงและการบันเทิง ด้วยเป็นคณะที่สามารถในการแสดงทั้งเดี่ยวและหมู่ได้ โดยมีการแสดงถึง 350 ชุด และเครื่องแต่งกายสำหรับการแสดงมากกว่า 1500 ชุด คณะแสดงนี้จึงมีความหลากหลายเพียงพอที่จะให้ความบันเทิงอย่างสุดยอดต่อผู้ชม มีผู้วิจารณ์หลายคนที่ได้ชมการแสดงของคณะนี้และกล่าวว่าสามารถจะอยู่ในระดับมาตรฐานของนานาชาติได้

“พวกพี่ทำอยู่กันทุกวันนี้เพราะใจรักนะ เรื่องรายได้ไม่ต้องพูดถึงหรอกได้มากกว่าค่าแรงขั้นต่ำเท่านี้ก็ได้มั้ง บวกลบคูณหารค่ารถมา ค่าเครื่องสำอางค์ ค่าชุด เสร็จสัปดาห์นึงก็ เหลือ 70-80 บาทเองมั้ง แต่เลิกทำไม่ได้เพราะใจมันรัก วันไหนป่วยๆอยู่ ต่อให้ไม่ได้มีคิวแสดงที่ต้องขึ้นเวทีก็ขอให้ได้มาห่อะ รู้สึกเหมือนได้ชุบชีวิตให้ตัวเองเลย มานั่งๆนอนๆ เม้าท์กันในคณะก็มีความสุขแล้วเนี่ย”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

หลังจากรวบรวมข้อมูลสัมภาษณ์แล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการนำข้อมูลที่ได้มา ใช้พัฒนาบท และ สร้างเป็นภาพยนตร์ ในขั้นตอนแรกนั้นข้าพเจ้าได้จับประเด็นที่จะพูดถึงการเลี้ยงลูกของชายที่เป็นเกย์เพื่อสร้างให้เห็นมุมมองที่แตกต่างของเกย์ที่เราเห็นจนจินตตามสื่อต่างๆบ้าง โดยที่จะไม่พูดถึงประเด็นขบขันทางสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศเข้ามาในภาพยนตร์

3.1 ประเด็นหลัก (Theme)

ความรักความเข้าใจของพ่อที่เป็นเกย์กับลูกสาว

3.2 โครงเรื่องครั้งที่ 1 (Plot 1)

ภรรยาวัย 40 ที่ต้องดูแลลูกสาวตามลำพัง เนื่องจากภรรยาหนีไปเมื่อรู้ว่าเขาเป็นเกย์ ภรรยาต้องคอยดูแลลูกสาวและใช้ชีวิตของตัวเอง กระทั่งลูกสาวโตขึ้น และ เขาเองก็เริ่มไม่มีเวลาให้เธอ ทั้งสองจึงทะเลาะกันในงานสำคัญของภาพพิมพ์และภรรยาต้องเสนองานสำคัญ สุดท้ายภรรยาก็ยอมทิ้งงานมาหาลูกสาว ซึ่งกำลังประสบปัญหาพอดี ภรรยาได้เข้าช่วยคลี่คลายปัญหาของลูกสาว ทั้งสองจึงปรับความเข้าใจกันได้

3.3 การพัฒนาภาพยนตร์

ในขั้นตอนการพัฒนาบทแรกนั้น ข้าพเจ้าได้เริ่มต้นที่การเห็นการใช้ชีวิต ความเป็นอยู่ การมองเคย์ และ เมื่อเวลาเขาอยู่กับลูกสาว และเรื่องวุ่นวายที่เกิดขึ้นกับลูกสาวโดย ภาณุจะต้องเข้าไปแก้ไขให้ลูกสาว ซึ่งก่อนหน้านั้นทั้งสองมีเรื่องที่ผัดใจกันอยู่ สุดท้ายก็เข้าใจกันได้ด้วยดี

โครงสร้างการเล่าเรื่องครั้งที่ 1

1. **เปิดเรื่อง** เห็นภาพความสัมพันธ์ระหว่างพ่อลูก ให้เห็นไลฟ์สไตล์ของเคย์ และภาระที่เขาต้องทำให้ลูก ผลกระทบของลูกที่โรงเรียน
2. **ดำเนินเรื่อง** เมื่อภาพพิมพ์โตขึ้นเธอก็เริ่มมีปัญหาจุกจิกให้พ่อ ส่วนภาณูก็เป็นที่ปรึกษาให้โดยเมื่อวันหนึ่งภาณุไม่สามารถไปงานสำคัญที่โรงเรียนของเธอได้ ภาพพิมพ์จึงโกรธภาณุและไม่คุยกับเขา
3. **ปิดเรื่อง** ภาณุทำงานเพื่อมางานของภาพพิมพ์และช่วยคลี่คลายปัญหาที่ภาพพิมพ์กำลังเผชิญอยู่ให้ผ่านไปด้วยดี

การเสนอบทภาพยนตร์ครั้งที่ 1
เรื่อง “คุณพ่อสี่รัฐ”

Sequence 1

Scene 1 ภายใน / บ้าน / เช้า

ภานูทำอาหารในครัวอย่างคล่องแคล่ว เห็นอาหารถูกจัดวางอย่างพิถีพิถันผ้าห่มถูกสะบัดขึ้นเห็นเด็กหญิง 8 ขวบ นอนอยู่ ภานูปลุก ภาพพิมพ์ ให้ตื่นนอน ภานูแต่งตัวให้ภาพพิมพ์ ภานูนั่งทาครีมไบหน้า ครีบบำรุงผิวที่ตัว ภาพพิมพ์นั่งกินข้าวเช้า ภานูแปรงผม ถักเปีย ให้อย่างทะนุถนอม

Scene 2 ภายนอก / โรงเรียน / เช้า

ภานูส่งลูกสาวที่โรงเรียน จัดเครื่องแบบให้ให้ลูก เห็นเด็กคนอื่นๆแม่จัดให้

Scene 2a ภายใน / ห้องเรียน / เช้า

ภาพพิมพ์นั่งอยู่ในห้องเรียน ครูประจำชั้นกำลังโหวตเสียงหัวหน้าห้อง ภาพพิมพ์ได้รับเลือกเป็นหัวหน้าห้องเพราะคะแนนมากกว่าปิ่น ปิ่นมองภาพพิมพ์ไม่ชอบใจ

Scene 3 ภายใน / ที่ทำงาน / เช้า

ภานูเดินส่งงานคนในออฟฟิศ

Scene 3a ภายนอก / โรงเรียน / บ่าย

ภาพพิมพ์นั่งอยู่ที่ม้านั่งกับเพื่อน กลุ่มของปิ่นเดินมา ปิ่นเข้ามาพูดกับภาพพิมพ์

หน้าที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปิ่น

“คุณพ่อของเธอเป็น ตู๊ด เหรอภาพพิมพ์”

ภาพพิมพ์

“เปล่า คุณพ่อภาณูไม่ได้เรียกว่าตู๊ดซักหน่อย เขาเรียกว่าเกย์ต่างหากล่ะ”

Scene 4 ภายใน / ฟิตเนส / บ่าย

ภาณูเล่นฟิตเนสกับเพื่อนอีก 2 คน พอมีครูฝึกหุ่นล่ำเดินผ่าน ทั้งสามคนมองตามบั้นท้าย แล้วหันมายิ้มชอบใจกัน เสียงโทรทัศน์ที่ภาณูดังขึ้น เขารีบสายแล้วหน้าตาตื่น

Scene 5 ภายนอก / โรงเรียน / บ่าย

เด็กๆยืนเชียร์แพรวากับปิ่นตะลุมบอนกันอย่างสนุกสนาน ภาณูวิ่งเข้ามาอุ้มแยกภาพพิมพ์ ออกจากปิ่น ภาพพิมพ์ยังคืนและโถมตัวเข้าไปปิ่นอย่างเอาเป็นเอาตาย

ภาณู

“อะไรกันลูก พ่อได้แล้ว ทำไมต้องตีกันด้วย”

ภาพพิมพ์

“เค้าเรียกคุณพ่อของ พิมพ์ว่าเป็นตู๊ดตู๊ดทั้งวันเลยพิมพ์ไม่ทนแล้ว”

ภาณูชะงัก แล้วพวกครูต้องพยายามกันภาณูออกมาจากการทะเลาะกับพ่อของปิ่นแทน ท่ามกลางเสียงเชียร์ของพวกเด็กๆ

หน้าที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 6 ภายใน / ห้องนอน / กลางคืน

ภานูนอนเล่านิทานให้ภาพพิมพ์ฟัง แต่เมื่อเห็นสีหน้าของภาพพิมพ์ที่บ่งบอกว่าเธอกำลังสงสัยอะไรบางอย่างเขาก็หยุดเล่า

ภาพพิมพ์

“ทำไมคนอื่นเค้าต้องล้อพิมพ์กับพ่อด้วยล่ะ”

ภานู

“บางคนเค้าก็ไม่เข้าใจพ่อเท่าพิมพ์มั้งลูก”

ภาพพิมพ์

“แต่คุณพ่อภานูของพิมพ์ใจดี แล้วก็.....”

ภานู

“ไม่เป็นไรลูก...หนูเข้าใจพ่อคนเดียวพ่อก็ดีใจแล้วล่ะ”

Scene 7 ภายใน / สมาคมฟ้าสีรุ้ง / เข้า

ภาพพิมพ์นั่งทำการบ้านอยู่ที่สมาคมเกย์ (Bangkok Rainbow) โดยมีคนในสมาคมนั่งสอนภาพพิมพ์ยิ้มแย้มนั่งคุยกับทุกคน ไม่ไกลกันภานูนั่งประชุมเรื่องโครงการกิจกรรมที่จะจัดโดยสมาคม

Scene 7a ภายใน / บ้าน / กลางวัน

ภานูเปิดเพลง แล้วชวนให้แพรวาช่วยกันทำงานบ้านอย่างสนุกสนาน แพรวา 8 ขวบ กับภานูช่วยกันสะบัดผ้าปูที่นอน ภาพพิมพ์อายุ 15 นั่งคุยหัวเราะกับภานูอยู่บนที่นอน โดยภานูนั่งทาเล็บให้ลูกสาว ภานูกับภาพพิมพ์เดินสวนทางกับผู้คนที่เดินไปมา

หน้าที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 8 ภายใน / ที่เรียนพิเศษ / บ่าย

ภาพพิมพ์วิ่งกระหืดกระหอบเข้าตึกเรียน จึงชนกับปาล์มเข้าอย่างแรง ภาพพิมพ์ก้มกระแทกพื้น เธอคลำสะโพกด้วยความเจ็บและกำลังจะบ่น แต่ก็ต้องชะงักเมื่อมีมือยื่นมาให้เธอจับแล้วช่วยพยุงเธอให้ลุกขึ้น ภาพพิมพ์มัวแต่ตะลึงใจลอยเพราะสิ่งในความหล่อของปาล์ม โลกของเธอตอนนั้นเงียบกริบ ได้ยินแต่เสียงหัวใจของตัวเองเต้นรัวไม่เป็นจังหวะ ภาพพิมพ์หัน ไปสบตากับเขาอีกทีเมื่อเธอหันกลับมา นั่นตัวเธอเบาจนเลื่อนลอยไปข้างหน้าเอง

Scene 9 ภายใน / บ้าน / กลางคืน

ภาณูนั่งเหม่อมอง ภาพพิมพ์ที่เหม่อลอยแล้วยิ้มกับตัวเองเป็นพักๆ ภาณูขำกับอาการลูกสาว

ภาณู
“ไปเจออะไรดีๆที่เรียนพิเศษมาหรือ”

ภาพพิมพ์
“เปล่านี่ค่ะ”

ภาณู
“อืม....พอกี่แค่อามดู”

ภาณูแก้มองไม่สนใจแล้วทำงานต่อภาพพิมพ์ลุกขึ้นมา นั่งข้างๆภาณูอย่างประจบ ภาณูยิ้มมุมปากมองลูกแบบรู้ทัน

Scene 10 ภายใน / ห้องนอน / กลางคืน

ภาพพิมพ์นอนยิ้มอยู่บนเตียง แม้แต่ภาพในกรอบรูปยังยิ้มแล้วขยิบตาให้เธอ ภาพพิมพ์ยิ้มตอบ แล้วพลิกตัวยิ้มนี้ถึงปาล์มที่เธอคิดว่าเธอกำลังปลื้มเขาอยู่

หน้า 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 11 ภายนอก / ที่เรียนพิเศษ / บ่าย

ภาพพิมพ์ยืนดักรอปาล์มเห็นเขาเดินขึ้นบันไดมา

v.o.เสียงภาณุ

“ผู้หญิงไม่ควรเข้าไปทักทายก่อน เดี่ยวเขาจะหาว่าให้ท่าเกินไป”

ภาพพิมพ์มองปาล์มที่เดินขึ้นบันไดมา

v.o.เสียงภาณุ

“รอจังหวะที่เขาอาจจะออกไปพูดหน้าชั้น หรือ ฟังจะเดินขึ้นบันไดมา เพราะหัวใจจะเต้นเร็วขึ้น”

ภาพพิมพ์แกล้งทำของตกพื่น แล้วก้มเก็บเงยหน้าขึ้นมาสบตากับปาล์มพอดี

v.o.เสียงภาณุ

“ดูจังหวะดีๆ บังเอิญทำเป็นสบตา”

ภาพพิมพ์หันหลังให้ปาล์มแล้วเดินออกไปให้ดูดีที่สุด

v.o.เสียงภาณุ

“เขาจะคิดว่าเขาใจเต้นเพราะเรา ร้อยละ 80 วิธีนี้ประสบความสำเร็จแน่นอน”

ภาพพิมพ์นับเบาๆ “1” , “2” , “3”

ปาล์ม

“เดี๋ยวรับคุณ”

หน้าที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 12 ภายใน / บ้าน / กลางคืน

ภาพพิมพ์นั่งสาละวนอยู่กับกองกระดาษออกแบบเสื้อผ้าที่วางอยู่เกลื่อนพื้น ภาพพิมพ์หยิบ
ขึ้นมาดูทีละแผ่น

ภาณุ

“นี่ลูกเป็นคนคิดเองหมดเลยหรือ”

ภาพพิมพ์

“ถ้าพิมพ์อยากเรียนทางด้านนี้ล่ะกะพ่อ...คือไม่ใช่ว่าพิมพ์ไม่ชอบที่เรียนอยู่ทุก
วันนี้ล่ะกะ แต่พิมพ์ชอบทางนี้มากกว่า”

ภาณุ

“พิมพ์จำที่พ่อเคยเล่าว่าเมื่อก่อนพ่อเป็นหมอเพราะคุณตาของหนูอยากให้พ่อ
เป็นได้ไหม พ่อไม่ยอมให้ลูกเรียนเพื่อเอาใจพ่อ เมื่อลูกค้นพบตัวเองแล้วก็ทำให้ดี
ที่สุดไปเลย. . . แล้วพ่อจะเอาใจช่วยเอง”

ภาพพิมพ์

“พิมพ์ยกตำแหน่งคุณพ่อดีเด่นแห่งปีให้เลยกะ”

ภาพพิมพ์ลุกไปกอดภาณุอย่างรักใคร่

Scene 13

ภายนอก / โรงเรียน / บ่าย

ภาพพิมพ์ซ้อมงานละครเพื่อแสดงประกวดงานประจำปีของโรงเรียนอยู่กับเพื่อน ในกลุ่ม
ป็นกับเพื่อนเดินตามเข้ามาหาเรื่อง ภาพพิมพ์หยุดซ้อมแล้วมองหน้าป็น

หน้าที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปิ่น

“ละครบอร์ดเวย์เธอหรือ ก็ดีนะ เหมาะกับคนที่พี่อย่างเธอดี”

ภาพพิมพ์

“อย่างน้อยชั้นก็ไม่ต้องมานั่งกังวลเรื่องแม่เลี้ยงแบบเธอแน่ๆละ”

ปิ่นจ้องหน้าภาพพิมพ์แบบโมโหแล้วเดินออกไป

Scene 14 ภายนอก / ที่เรียนพิเศษ / บ่าย

ภาพพิมพ์นั่งรอพ่ออยู่ที่โต๊ะ ปาล์มเดินเอาหนังสือนิตยสารที่ขึ้นปกรูปพ่อของเธอเข้ามาวางบนโต๊ะ ภาพพิมพ์เงยหน้ามองปาล์มมั่งๆ ปาล์มยิ้มให้ภาพพิมพ์

Scene 15 ภายใน / บ้าน / เย็น

ภาพพิมพ์นั่งหน้าจออยู่ที่โซฟา โดยที่ภานั่งหัวเราะไม่หยุด

ภาพพิมพ์

“ไม่ขำเลยนะค่ะพ่อ ที่คนที่หนูชอบ....เป็นเกย์”

ภานู

“ก็อยู่กับพวกนี้มาตั้งแต่เด็กดูไม่ออกเลยเธอ”

ภาพพิมพ์ส่ายหน้าระอาก่อนที่จะนึกขึ้นได้

ภาพพิมพ์

“พ่อขาวันศุกร์หน้าหนูต้องแสดงงานโรงเรียนแล้วนะ อย่าลืมไปดูนะค่ะ”

หน้าที่ 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพพิมพ์

“ถ้าคุณพ่อไม่ว่างก็ไม่ใช่ไรล่ะ พิมพ์เข้าใจ”

Scene 16 ภายใน / หอประชุม / เช้า

ภาพพิมพ์เดินมาดูเพื่อนที่กำลังมุงดูชุดลูกตัดเคลื่อนพื้น ภาพพิมพ์มองไปทางปิ่นที่กำลังซ้อมแสดงประกวดในงานโรงเรียน โดยเหมือนถือปี่กลุ่มของเธอมาน ภาพพิมพ์เดินออกไป ปิ่นมองตามสีหน้าเยาะเย้ย

ภาพพิมพ์เดินเข้ามาพร้อมน้ำ 1 แพ็ค เธอเทบางอย่างลงน้ำแล้วเอาไปเปลี่ยนกับน้ำที่วางอยู่หลังเวที เพื่อนของปิ่นเดินมาหยิบน้ำไปแจก ภาพพิมพ์อมยิ้ม

ภาณุโทรหาภาพพิมพ์ว่าเขาจะไม่เข้าประชุม แต่เพราะบอกว่าเธอไม่มีอะไรจะแสดงแล้ว เพราะชุดที่เธอทำนั้นขาดหมด แล้วเธอก็บอกให้ภาณุเข้าประชุมไม่ต้องห่วงเธอ

ภาณุวางสายจากภาพพิมพ์ด้วยใบหน้าครุ่นคิด

Scene 17 ภายใน / หอประชุม / บ่าย

ภาณุมาหาภาพพิมพ์ที่นั่งแข็งอยู่ เมื่อเธอเห็นพ่อมาพร้อมชุดแสดงที่ภาณุไปยืมมาจากเพื่อนๆของเขา เธอวิ่งเข้าไปกอดพ่อด้วยความดีใจ

เพื่อนภาพพิมพ์ 1

“แต่กลุ่มของปิ่นเอาถือการแสดงของเราไปแล้วนะ แล้วเขาก็จับฉลากได้ก่อนเราด้วย”

ภาพพิมพ์หันมายิ้มกับเพื่อนอย่างมีเลศนัย

หน้าที่ 9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 17a ภายใน / หลังเวที / บ่าย

ใกล้การแสดงกลุ่มของปิ่นยื่นอาการไม่ดีนัก แต่ละคนสีหน้าพะอืดพะอม ปิ่นพยายามพูดให้ทุกคนรู้สึกดีขึ้น

ปิ่น

“คราวนี้เราต้องชนะแน่ เวลาขึ้นไปไม่ต้องตื่นเต้นนะ แล้วก็อย่าลืมยิ้ม”

ขาดคำของปิ่นเพื่อนที่อยู่ใกล้ที่สุดของเธอก็อ้วกพุ่งใส่เธอทันที

ภาณุกำลังแต่งผมให้ภาพพิมพ์ ได้ยินเสียงปิ่นกรี๊ดมาดังถ้ำ ภาณุเหล่มองภาพพิมพ์อย่างรู้ทัน ภาพพิมพ์ยิ้มหวานให้พ่อสุดชีวิต

Scene 18 ภายใน / หน้าเวที / บ่าย

การแสดงของภาพพิมพ์จบลงอย่างงดงามท่ามกลางเสียงปรบมือ เธอวิ่งเอารางวัลมาหาภาณุที่ยืนยิ้มภูมิใจให้เธอ ทั้งสองกอดกันยิ้มแย้มท่ามกลางเพื่อนที่รุมล้อม

หน้าที่ 10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การปรับปรุงแก้ไข

เนื้อหาในงานดูผู้หญิงเกินไป ไม่มีความรู้สึกหรือกลิ่นของความเป็นเกย์ออกมาให้เห็น การเลี้ยงดูลูกนั้นเหมือนพ่อปกติทั่วไปไม่เห็นความแตกต่าง ประเด็นจึงดูอ่อนลง ดังนั้นจึงลองปรับการเล่าเรื่องและบทใหม่ให้ดูมีความเป็นเกย์มากกว่านี้ โดยการใส่เรื่องราวของความเป็นเกย์ ลงไป และ ปรับให้เรื่องมี conflict มากขึ้นกว่านี้ โดยเริ่มจากการเปลี่ยนอาชีพของตัวละครจากคอลัมนิสต์ เป็นหัวหน้าคณะบาเร่ต์โซว์ มีงานภาคกลางวันเป็นอาจารย์พิเศษสอนนันทนาการ บทถูกปรับใหม่ทั้งหมด แต่ยังคงประเด็นที่จะนำเสนอไว้

โครงสร้างการเล่าเรื่องครั้งที่ 2

1. เปิดเรื่อง เห็นถึงกิจวัตรของภาณุ กับ ภาพพิมพ์ และการใช้ชีวิตของภาณุ กับภาพพิมพ์ที่เมื่อภาณุทำอะไรและไปที่ไหนก็จะมีภาพพิมพ์ไปด้วย
2. ดำเนินเรื่อง ภาพพิมพ์โตขึ้น และ ภาณุเริ่มเจอปัญหาของการทำงานและต้องคิดเลือกที่จะทำงานสักอย่าง ส่วนทางภาพพิมพ์นั้นเจอคนที่เดินเข้ามาบอกกับเธอว่าเป็นแม่
3. ปิดเรื่อง ภาพพิมพ์งัดกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นรวดเร็ว เธอจึงโกรธที่พ่อไม่ยอมบอกความจริงว่าเธอเป็นเด็กหลอดแก้ว แลเมภาณูยังให้เธอไปอยู่กับแม่ที่เธอไม่รู้จักอีก ภาพพิมพ์จึงประชดพ่อด้วยการไปจริงๆ ส่วนทางภาณูเองถึงตอนที่ลูกสาวไม่เข้าใจเขาจึงไม่ไปอ้อ แต่เมื่อถึงวันที่ภาพพิมพ์ต้องเดินทาง ไปจริงๆ ภาณูก็ไปตามลูกสาวของเขากลับมา

โครงเรื่องครั้งที่ 2 (Plot 2)

ภาณูมีพี่สาวเป็นเลสเบียนและตัวของเธอเองก็เป็นเกย์ พี่สาวของภาณูอยากมีลูก เธอจึงทำการผสมเทียม โดยใช้น้ำเชื้อของภาณูและให้แฟนสาวของเธอเป็นคนตั้งครรภ์ เมื่อเธอได้ลูกสาวไม่นานพี่สาวของภาณูก็เกิดอุบัติเหตุรถคว่ำ ส่วนแฟนของเธอต้องไปเมืองนอกกระทันหัน ภาณูจึงต้องเลี้ยงดูภาพพิมพ์ตั้งแต่เธอยังเด็ก

ภาณูต้องเอาภาพพิมพ์ติดไปด้วยทุกที่ที่เขาไป ไม่ว่าจะเป็นที่ทำงานหรือเวลาไปเที่ยว เขาสอนเธอด้วยเหตุผลและการมองโลกในแง่ดีตามแบบของเขา ภาณูไม่ปกปิดภาพพิมพ์ว่าเขาเป็นเกย์ และภาพพิมพ์ก็รับได้ในส่วนที่พ่อของเธอเป็น ภาณูทำทุกอย่างเพื่อภาพพิมพ์เสมอ และ อยู่กับเธอยามเธอต้องการ กระทั่งแฟนของพี่สาวเขาที่เป็นผู้หญิงกลับมาและประกาศตัวว่าเป็นแม่ของภาพพิมพ์และจะพาภาพพิมพ์ไปอยู่ด้วยทำให้ภาพพิมพ์สับสน และ โกรธที่พ่อของเธอโกหกเธอมาตลอด

ภาพพิมพ์ตัดสินใจที่จะไปเมืองนอกกับคนที่ให้กำเนิดเธอเพราะน้อยใจพ่อ และ คิดว่าเขา

ไม่ต้องการเธอ แต่เมื่อถึงวันที่ภาพพิมพ์ต้องเดินทางไปจริงๆ ภาณูก็ไปตามลูกสาวของเขากลับมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเสนอบทภาพยนตร์ครั้งที่ 2
เรื่อง “คุณพ่อสีรุ้ง”

Sequence 1

Scene 1 ภายใน / บ้าน / เช้า

ภาณุแต่งตัวอยู่หน้ากระจก เห็นเครื่องประตืนผิวครบเซ็ท ภาณุทาครีมตัวและไบหน้าอย่างเบามือ แล้วเดินออกไปจากห้องทิ้งชุดคลุม

ในห้องภาพพิมพ์ ภาณุเดินเข้ามาถึงขาภาพพิมพ์ให้ออกจากผ้าห่ม แต่ภาพพิมพ์ยึดเตียงไว้แน่นภาณุจี๋เอว ภาพพิมพ์หัวเราะคิกคักแล้วปล่อยมือ ภาณุรวบตัวออกไป

ภาพพิมพ์บ้วนปาก ภาณุเดินเข้ามาเช็ดให้ภาพพิมพ์ยั้งฟันให้ดู

ภาณุหิวผม ถักเปียให้ภาพพิมพ์อย่างคล่องแคล่ว ภาณุยิ้มให้ลูกสาวในกระจก ภาพพิมพ์ยิ้มตอบ ทั้งสองจูมมือกันออกจากห้อง

Scene 2 ภายนอก / โรงเรียน / เช้า

ภาณุมาส่งภาพพิมพ์หน้าโรงเรียน ภาพพิมพ์ไหว้พ่อ แล้ววิ่งลงจากรถ

Scene 3 ภายนอก / มหาวิทยาลัย / กลางวัน

นักศึกษานั่งหัวเราะไปกับวิชาที่ภาณุสอนอย่างสนุกสนาน ภาณุถูกรุมล้อมจากนักศึกษาที่
ให้ภาณุรับจัดกิจกรรมนันทนาการนอกสถานที่อีกเพราะพวกเขาชอบวิชาที่ภาณุสอน
นักศึกษาลาภาณุออกมา โดยมีคนบ่นเสียดายอยากเรียนกับภาณุบ้าง

นักศึกษา 1

“ดีจังเลย ชั้นก็อยากเรียนคลาสของอาจารย์ภาณุบ้าง ลงไม่ทัน”

หน้าที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักศึกษา 2

“ลงช้าละสิ วิชาเลือกพิเศษก็มีคลาสที่อ.ภาณุสอนเนียแหละสนุกสุดแล้ว”

นักศึกษา 1

“ชั้นต้องเรียนกับ อ.นาวินเนียติ สอนวิชานันทนาการได้น่าเบื่อบ้างจริงๆ ไปลอนออกยังทันไหมเนีย”

กลุ่มนักศึกษาเดินผ่านไป นาวินเดินออกมาจากหลังเสา มองไล่หลังกลุ่มนักศึกษาไปแล้ว มองไปที่ภาณุอย่างเจ็บใจ

เสียงโทรศัพท์ภาณุดังขึ้น เขารับโทรศัพท์แล้วตกใจหน้าตาตื่น

Scene 4 ภายใน / โรงเรียน / ห้องพักอาจารย์

ภาณุเดินเข้ามา ภาพพิมพ์นั่งหน้าอในสภาพสะบัดสะบอม เด็กข้างๆนั่งร้องไห้สภาพไม่แพ้กัน ภาพพิมพ์วิ่งเข้าไปหาภาณุ คุณครูเด็กลุกขึ้นเชิญให้ภาณุนั่ง

Scene 5 ภายใน / บ้าน / กลางคืน

ภาณุเดินเข้ามาหาภาพพิมพ์ในห้องนอน ภาพพิมพ์มองภาณุที่เดินเข้ามา นั่งบนเตียงและลูบหัวเธออย่างอ่อนโยน

ภาพพิมพ์

“คุณพ่อขา พิมพ์อยากเห็นคุณแม่ค่ะ พิมพ์มีคุณแม่เป็นนางฟ้าจริงหรือค่ะ”

ภาณุ

“จริงสิคะ คุณแม่คอยดูแลอยู่บนฟ้าว่าลูกเป็นเด็กดีรีเปล่า แต่เอเหมือนวันนี้ไม่ใช่”

ภาพพิมพ์

“ก็เพิ่งมาหาว่าพิมพ์โกหก พอพิมพ์บอกว่า คุณแม่ของพิมพ์เป็นนางฟ้านี่ค่ะ”

หน้าที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาณุ

“เองดีกว่า มาพ่อจะเล่าอะไรให้ฟัง.....กาลครั้งหนึ่ง.....”

ภาพพิมพ์เริ่มตาปรือ แล้วค่อยๆหลับไป ภาพพิมพ์เห็นผู้หญิงมีปีกกลางๆ นางฟ้าหอม หน้าผากเด็กหญิงอย่างแผ่วเบา ภาพพิมพ์พยายามจะคุยกับนางฟ้าที่เธอเห็น แต่ภาพพิมพ์ง่วงมาก จึงได้แต่ยิ้มแล้วก็หลับไป

Scene 6 ภายนอก / สนามกิจกรรม / บ่าย

ภาณุจัดกิจกรรมนอกสถานที่กับนักศึกษา มีภาพพิมพ์เล่นกับเด็กๆอย่างสนุกสนาน

Scene 7 ภายใน / ร้าน / เย็น

ภาพพิมพ์นั่งดูพ่อซ่อมควาบาเรต์บนเวทีสีหน้ายิ้มแย้ม มีความสุข

Scene 8 ภายใน / บ้าน / เช้า

ภาพพิมพ์นั่งวาดรูป ภาณุช่วยนั่งวาดด้วย ภาณุทำกับข้าวมีภาพพิมพ์เป็นลูกมือทั้งคู่เล่นหยอกล้อกัน

ภาณุหันแดงกวาใส่จาน เห็นแดงกวาอยู่ในจานที่ภาพพิมพ์อายุ 15 ถือเดินมานั่งข้างๆภาณุที่กำลังพอกหน้าขาวอยู่ ภาพพิมพ์เดินเข้ามาเอาแดงกวาวางบนตาและหน้าของภาณุ แล้วนั่งลงข้างๆดูทีวี ภาพพิมพ์หิบริโมทเปลี่ยนช่องไปเจอ รายการที่กำลังถกเถียงกันเรื่องระบบราชการที่จะไม่ให้เกย์เข้ารับการเป็นครูหรืออาจารย์

ภาพพิมพ์

“แล้วอย่างนี้พ่อจะทำยังไงล่ะคะ”

มือภาณุควานหารีโมทแล้วหรีเสียง โทรทัศน์ลง

หน้าที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาณุ

“จริงๆนะลูก...คนเราบางทีก็แสนจะไร้สาระ”

“เราควรดูว่าเค้ากำลังทำอะไร แทนที่จะดูว่าเค้าเป็นใครมากกว่า”

ภาพพิมพ์ชักหน้าเห็นด้วยแล้วเอริ โมทมาเปิดเสียงคู่ต่อ ภาณุแอบเอามือเปิดดวงกวางลิ้ม
ตาคูทีวีสีหน้าครุ่นคิด

Scene 9 ภายนอก / มหาวิทยาลัย / กลางวัน

ภาณูกำลังเดินไปที่ตึกเรียน แต่มีนาวินเดินออกมาขวางทางเขาไว้แล้วบอกภาณุว่า
ผู้อำนวยการขอพบภาณุ

Scene 10 ภายใน / ห้องแต่งตัว / กลางคืน

ภาณุนั่งหน้าเครื่องหน้ากระจก พี่ออดที่กำลังแต่งหน้าอยู่ชำเลืองมองท่าทีของภาณุ

พี่ออด

“คิดมากไปทำไมล่ะ เราก็กเลือกสักงานสิ”

ภาณุ

“ไม่ได้หรอกพี่ งานประจำที่ผมทำก็เพื่อลูก”

“ส่วนงานโฉบนี้ก็เป็นงานที่ผมรัก ผมไม่อยากทิ้งไปเลย”

พี่ออด

“พี่เข้าใจ คนที่ทำตรงนี้ได้ก็เพราะใจรักทั้งนั้นแหละ ถ้าพังรายได้แก่โฉบนี้จะไม่พอลี้ยงตัวเอง
หรอก แต่ก็อย่างว่า ใครเค้าจะมาเข้าใจเรา แต่ละหน่วยงานก็อยากรักษาภาพพจน์หน่วยงานของ
ตัวเองทั้งนั้นแหละ”

หน้าที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 11 ภายนอก / โรงเรียน / พักกลางวัน

ภาพพิมพ์นั่งคุยเล่นกับเพื่อนอยู่ที่ม้านั่ง ผู้หญิงคนหนึ่งเดินเข้ามาหาภาพพิมพ์แล้วบอกว่า เป็นแม่ของเธอ ภาพพิมพ์ง่วงๆกับสิ่งที่ได้ยิน

Scene 12 ภายใน / บ้าน / เย็น

ภานุยิ้มเจื่อนๆให้ภาพพิมพ์ที่กำลังจ้องหน้าพ่อคาดคั้น

Flashback

ภานุนั่งอยู่หน้าห้องตรวจใน โรงพยาบาลมีพี่สาวนั่งปลอบใจอยู่ข้างๆ เธอพยายามเกลี้ยกล่อมให้เขาบริจาคเชื่อให้แฟนของเธอที่เป็นผู้หญิงที่นั่งอยู่ข้างๆภานุ

พี่สาว

“ไม่ต้องห่วงไปหรอกเราจะไม่รบกวนเธอให้เลี้ยงลูกหรอก”

พี่สาวของภานุและแฟนหญิงของเธอนั่งอยู่หน้าห้องรีดน้ำเชื้ออย่างกระวนกระวาย สักพักภานุเดินถือแก้วใส่อสุจิออกมาแต่ข้างในแก้วว่างเปล่า เขาส่งหนังสือไปรูปผู้หญิงให้พี่สาวทางไม่สบายใจ

ภานุ

“ไม่ได้หรอกพี่ รูปผู้หญิงไม่ได้ช่วยอะไรเลยเนี่ย”

ชายคนหนึ่งเดินถือห่อกระดาษเข้ามาหน้าบั้งตรงมาหาภานุ เขายื่นห่อนั้นให้ภานุด้วยท่าทางองๆ

เพื่อน

“นายก็รู้ว่าฉันไม่ชอบซื้อหนังสือไปผู้ชาย มันอายุรู้ไหม”

ภานุรับไปอย่างรำคาญ แล้วเดินกลับเข้าไปในห้องใหม่ ส่วนพี่สาวของภานุชอบใจเพื่อนของภานุ ทั้งสามนั่งลุ้นมองไปทางห้องรีดเชื้อ

หน้าที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 13 ภายใน / ห้อง / กลางคืน

ที่สาวภานั่งดูรูปห้องที่โตเห็นได้ชัดของแฟนเธออยู่ ภานดูน้ำสึมเข้ามานั่งใกล้ๆ แล้วก้มลงมอง ก่อนที่จะเอาหูแนบฟัง เขย้มอย่างมีความสุขโดยไม่รู้ตัว

Scene 14 ภายใน / บ้าน / กลางวัน

ภาพพิมพ์นั่งมองหน้าภานูที่หลบตาเธอบ่อยครั้ง ก่อนที่เธอจะได้พูดอะไร แม่ของเธอก็เดินเข้ามายื่นข้อเสนอให้ภานูว่าเธอจะพาภาพพิมพ์ไปอยู่ด้วย โดยภานูไม่พูดอะไร ภาพพิมพ์เสียใจที่พ่อคูไม่ คัดค้าน เธอจึงประคบพ่อด้วยการเดินไปเก็บข้าวของ ภานูมองตามอย่างเสียใจ

Scene 15 ภายนอก / ถนน / กลางวัน

ภาพพิมพ์ขึ้นรถ มองไปยังภานูที่เดินเข้าบ้านไปอย่างผิดหวัง ภานูเดินเข้ามาในบ้านเมื่อได้ยินเสียงรถออกตัวเขาก็วิ่งไปดูหน้าบ้านเห็นรถไปแล้ว แต่ภานูจะงัดสติใจเดินกลับเข้าบ้านใหม่

Scene 16 ภายใน / ผับ / กลางคืน

ภานูเล่นแสดงบนเวที ผิด ๆ ถูก ๆ อยู่ก็เดินเข้าหลังม่านไปเฉยท่ามกลางความงุนงงของลูกทีมและคนดู

Scene 17 ภายใน / ห้องแต่งตัว / กลางคืน

ภานูลบเครื่องสำอางค์ออกจากใบหน้า มองตัวเองในกระจก ที่ออดเดินเข้ามายื่นโทรศัพท์ให้เขา ภานูรับโทรศัพท์แล้วผลุนผลันออกไป
ภานู โบกแท็กซี่ขึ้นไปสนามบิน

หน้า ที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 18 ภายใน / สนามบิน / กลางคืน

ภาณุวิ่งมาที่สนามบินตามไฟต์ที่ไปเยอรมัน พนักงานบอกว่าออกไปชั่วโมงกว่าแล้วภาณุ
เดินหน้าเส้ำร่ามานั่งที่เก้าอี้อย่างเหนื่อยอ่อน เขานั่งมองผู้โดยสารที่ครอบครัวมาส่งดูอบอุ่น พ่อลูก
หลายคู่รัลากัน เขาน้ำตาคลอ

ภาพพิมพ์

“นั่งเครียดเดียวแก่เร็ว นะคะพ่อ”

ภาณุหันมาตามเสียง เขายิ้มออกมาอย่างดีใจ ทั้งสองโผเข้าหากันด้วยความเข้าใจ

หน้าที่ 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การปรับปรุงแก้ไข

การวางโครงเรื่องไม่บ่งบอกถึงความต้องการของตัวละคร และ ไม่บ่งบอกว่าต้องการสื่อสารอะไรให้คนดู ประเด็นไม่ชัดเจน ดูไม่เห็นความสัมพันธ์ระหว่างพ่อลูกเท่าที่ควร และเนื้อเรื่องเนือยๆ ไม่มีความสนุกสนาน

จึงวางโครงเรื่องใหม่โดยเริ่มจากการเขียนเป็น Scenario โดยระบุความต้องการที่จะสื่อสารให้คนดูเห็นอะไรในซีนที่ต้องการเล่าเรื่อง โดยตัดให้ลูกสาวมีวัยเพียงวัยเดียว และเล่าเรื่องผ่านทางชีวิตของพ่อ โดยมีลูกสาวที่เข้าอกเข้าใจ มีใส่ความเป็นคอมเมดี้ลงไปในงานด้วยและคอนฟลิกไม่แรง

โครงสร้างการเล่าเรื่องครั้งที่ 3

1. เปิดเรื่อง เห็นชีวิตการทำงานของภานุกกลางคืน โดยมีลูกสาวอยู่ที่นั่นด้วย บอกถึง ทั้งคู่ไม่มีอะไรปิดบังกัน และ ลูกรู้ว่าพ่อของเขาเป็นอะไร
2. ดำเนินเรื่อง เห็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำงานของภานุก และ มีคนไม่ยอมรับในตัวเขา โดยเขาแก้ไขปัญหามีภาพพิมพ์เป็นกำลังใจเสมอ บอกถึง ทั้งคู่ฝ่าฟันอุปสรรคด้วยความเข้าใจกัน
3. ปิดเรื่อง ภานุกสามารถพิสูจน์ให้เห็นว่าควรดูพวกเขาที่ความสามารถมากกว่าที่จะมองว่าพวกเขาเป็นพวกผิดเพศ บอกถึง ควรดูคนที่ความสามารถ และ อุปสรรคจะผ่านไปหากเรามีกำลังใจและความเข้าใจจากคนที่เรารัก

Scenario

1. ความวุ่นวายในห้องที่มีคนแต่งหญิงในชุดตระการตาเดินสวนกันไปมาในคณะคาบาเรต์
2. การแสดงโชว์ของคนที่แต่งหญิงคนหนึ่งที่จะกดสายตาคณดู
3. หน้ากระจก หญิงที่อยู่บนเวทีเมื่อครูเซ็ดเครื่องสำอางค์ออกเห็นเป็นใบหน้าภานูที่เป็นผู้ชาย
4. ภานูเดินมาหาลูกสาวที่หลับอยู่โดยมีผู้หญิงคนหนึ่งดูให้ เขาอุ้มลูกสาวแล้วรำลาคคนในคณะกลับบ้าน โดยที่ภาพยังเห็นผู้หญิงที่ดูแลลูกให้ภานูนั้นหันไปถอดคกทรงให้ผู้ชายอย่างคู่รัก
(ให้รู้ว่าภานูทำงานอะไรแล้วลูกสาวก็รู้ว่าพ่อเป็นอะไร)
5. ภานูอุ้มลูกสาวเข้าห้องนอน เอาผ้าห่มๆให้ ภาพพิมพ์พลิกตัวหันกลับมาสะลิมสะลือ เห็นใบหน้าภานูที่มีกากเพชรที่เซ็ดออกไม่หมดจากใบหน้าจางๆ ภาพซ้อนเห็นภานูเป็นผู้หญิง ภาพพิมพ์ยิ้มบางๆแล้วกลับไป
(เห็นว่าภานูเป็นทั้งพ่อและแม่ของลูก)
6. ตอนเช้าหน้ากระจก ภานูทาครีมทั้งใบหน้าและผิวกายทุกชนิดที่อยู่บนโต๊ะ
7. ภาพพิมพ์กินข้าวเช้าอย่างเร่งรีบ โดยมีภานูถักเปียให้
8. ในห้องเสีกระรูนักศึกษานั่งหัวเราะ ประบมือ ภานูเดินทำท่าประกอบการสอนอย่างสนุกสนาน
(เห็นชีวิตปกติเวลากลางวันของภานู)
9. ภานูเข้ามาในห้องแต่งตัว เห็นทุกคนนั่งหน้ามูยกัน ถึงได้รู้ว่าคณะของเค้าจะไม่ได้อ่านเพราะลูกชายของเจ้าของเค้าจะเข้ามาเป็นเจ้าของคนใหม่ และ จะเอาคณะที่ใช้ผู้หญิงจริงๆมาขึ้นโชว์แทน
10. ภานูเข้ามาหาวาทีนเพื่อจะพูดเรื่องการแสดงในห้อง แต่วาทีนบอกให้เค้ายืนห่างๆ
(ให้เห็นว่าวาทีนไม่ชอบเค้า)
11. วาทีนตกลงยังไม่ถอนการแสดงของภานูทั้งหมดแต่ปรับวันเป็น จันทร์ พฤหัส และ อาทิตย์แทนเพราะเป็นวันที่คนเข้าน้อย เพื่อบิบบให้ภานูถอนคณะออกไปเอง
12. ภานูแสดง คนดูโหวกเหวก
13. ภานูกับลูกที่มออกแจกใบปลิวการแสดง โชว์เรียกแขกเอง เพราะไม่ยอมให้คณะถูกยุบ
14. ภาพพิมพ์ช่วยภานูแจก เมื่อมีกระเทยเดินผ่านภาพพิมพ์หันไปจำพ่อแบบลือเลียด
15. คนมาดูการแสดงที่คณะของภานูเล่นก็ยิ่งเยอะอยู่ วาทีนมองอย่างไม่ค่อยชอบใจสีหน้าครุ่นคิด
16. ภานูแจกใบปลิว บางคนมองภานูแบบเหยียดๆแต่ภานูก็ยังยิ้มให้ ภานูมัวแต่มองลูกสาวกระทั่งชนเข้ากับผู้ชายคนหนึ่ง ภานูจำได้ว่าเขาคือคนที่มาดูโชว์ของเขาทุกครั้งที่เขาขึ้นเล่นเอง
17. กันยิ้มให้ภานู แล้วรับใบปลิวไป ภาพพิมพ์วิ่งเข้ามาเกาะแขนภานูแบบหวงๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

18. ภาณุริบกระซิบจะให้ภาพพิมพ์ไปกินไอศกรีม ภาพพิมพ์เรียกภาณุว่าคุณอาทันที
19. วาตินผ่านมาเห็น ภาณุ ภาพพิมพ์และกัน นั่งกินไอศกรีมด้วยกันก็เกิดความคิดบางอย่างขึ้นมา
20. วาตินมาที่บ้านพ่อแม่ของภาณุ และ บอกเรื่องที่ภาณุทำงานคาบาเร่ต์ พ่อของภาณุยิ้มให้วาติน
Flash back พ่อของภาณุถือรูปลูกชายที่แต่งเป็นผู้หญิงอยู่ในมือ ภาณุสารภาพว่าเขาเป็นอะไร พ่อของภาณุถามว่ามีรูปอีกไหม ทำให้ภาณุงง พ่อของเขายกจะเอาไปทอดเพื่อนว่าลูกชายของเขามีพรสวรรค์และความสามารถ ภาณุขานซึ่งมาร้องไห้และกราบที่ตักของพ่อ
21. วาตินนั่งดูรูปของตัวเองที่ถ่ายกับพ่อของเขา
22. ภาพพิมพ์ยืนเล่นอยู่กับคนในขณะคาบาเร่ต์ที่กำลังแต่งหน้าเล่นให้เธอ วาตินเดินเข้ามาหาภาพพิมพ์ๆยิ้มให้
23. ภาณุเดินเข้ามาเห็นวาตินคุยกับภาพพิมพ์ก็แอบฟัง
24. ภาพพิมพ์บอกวาตินว่าเธอรู้ว่าพ่อของเธอชอบผู้ชาย และก็แต่งตัวเป็นผู้หญิงเวลาโชว์ และเธอก็ไม่เห็นว่าจะมีอะไรเสียหายเลย
25. ภาณุเข้ามาพาภาพพิมพ์ออกไปและมองวาตินอย่างดำหนิที่จะใช้เด็กเป็นเครื่องมือ
26. วาตินตัดสินใจให้โอกาสคณะแสดงของภาณุแข่งกับโชว์ที่เป็นผู้หญิง ทางภาณุเป็นศิลปินและเหนือกว่ามาก คนปรบมือให้ทางโชว์ของภาณุมากกว่า
27. เจ้าของโชว์คณะไม่พอใจหาว่าคนที่มาดูมีแต่พวกของภาณุ จึงจะเข้ามาหาเรื่อง แต่ก่อนที่เรื่องจะบานปลาย ตำรวจก็เข้ามาจับเจ้าของโชว์ข้อหาแฝงการค้าประเวณี โดยใช้โชว์บังหน้า วาตินยอมรับในขณะของภาณุในที่สุด
28. ภาณุแสดงบนเวที ภาพพิมพ์ยิ้มดูพ่อที่แสดงอยู่ท่ามกลางแสงไฟสีรุ้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาที่พบในการเล่าเรื่อง

จับเรื่องมากเกินไป ทำให้หนึ่งเกิดความยาวเกินจำเป็น และ ทำให้ประเด็นระหว่างพ่อลูกอ่อนลงไปมาก บางฉากไม่ต้องมีก็ได้มันให้ตัดออก เช่นฉากที่ 8 ควรเปลี่ยนให้เห็นมุมมองเดียวคือ Subject ของคนที่ได้ทำงานที่เขาชอบ ฉาก 13-26 ไม่ต้องมีก็ได้เพราะไม่ส่งผลให้เรื่องเดินไปข้างหน้า และประเด็นความขัดแย้งทางธุรกิจนั้นดูเซไป ควรทำให้คนดูเห็นและรู้สึกถึงความรักที่มีพ่อเป็นหลัก ยึดเส้นความสัมพันธ์ระหว่างพ่อลูกเอาไว้ ให้รู้สึกถึงลึกๆความสัมพันธ์ของพ่อลูกที่เหนียวแน่น

การปรับปรุงแก้ไข

1. ความสัมพันธ์ของพ่อ-ลูก ความเข้าอกเข้าใจที่ลูกกับพ่อกับพ่อกัน
2. ความผูกพันในอาชีพของพ่อที่มีต่อโชว์ด้วยใจรัก
3. ปัญหาที่เกิดขึ้นในครอบครัวแบบเบาๆเพราะเป็นคอมเมดี้
4. สรุปปัญหาเข้าอกเข้าใจกันได้ที่สุดในที่สุด

โครงสร้างการเล่าเรื่องครั้งที่ 4

1. เปิดเรื่อง เห็นชีวิตการทำงานของภานู และ เวลาที่เขาทำให้ลูก และให้ลูกรับรู้ว่าพ่อเป็นอย่างไร
2. ดำเนินเรื่อง เมื่อภาพพิมพ์ทะเลาะกับพ่อเรื่องที่เขาไม่ยอมพาเธอไปดูการแสดงของตัวเองแล้ว ภานูกลัวอย่างที่วิภาดาบอกคือเขากลัวภาพพิมพ์จะมีปมด้อยเมื่อโตขึ้น จึงตัดสินใจให้ภาพพิมพ์ไปกับแม่ของเธอ
3. ปิดเรื่อง ภานูเสียใจที่ไม่มีภาพพิมพ์อยู่ด้วย สุดท้ายวิภาดาก็เอาภาพพิมพ์มาคืนภานูเพราะสงสารที่ลูกซึ่มคิดถึงภานู และภาพพิมพ์เองก็รับได้ทุกอย่างที่ภานูเป็น

Scenario

1. การแสดงโชว์ของคนแต่งหญิงบนเวทีที่สะกดสายตาคอนดู
2. ความวุ่นวายในห้องที่มีชายแต่งหญิงในชุดละครตาเดินสวนกันไปมา หน้ากระจกเห็นผู้หญิงบนเวทีเมื่อครูเซ็ดเครื่องสำอางออกจากใบหน้าเห็นเป็นผู้ชาย ภาณุเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวเป็นผู้ชายเรียบร้อย แล้วล่าถอยในขณะกลับบ้าน
(บอกถึงอาชีพของภาณุ)
3. ภาณุอุ้มลูกสาวเข้าห้องนอน เอาผ้าห่มให้ ภาพพิมพ์พลิกตัวหันกลับมาสะลึมสะลือ เห็นใบหน้า ภาณุมีกากเพชรที่เซ็ดออกไม่หมดจากใบหน้าจางๆ ภาพซ้อนเห็นภาณุเป็นผู้หญิงภาพพิมพ์ยืมบางๆแล้วหลับไป
(ให้เห็นว่า ภาณุเป็นทั้งพ่อและแม่ของลูก)
4. ตอนเช้าภาณุงัวเงียตื่นมาเห็นภาพพิมพ์กำลังป่ายกากเพชรที่หน้าของเขา ไปติดที่หน้าของตัวเอง เธอบอกกับเขาว่าเธออยากไปโชว์แบบภาณุบ้าง ภาณุจำกับความน่ารักของลูก หน้ากระจกภาณุทาครีมทั้งใบหน้าและผิวกายทุกชนิดที่อยู่บนโต๊ะ
5. ภาพพิมพ์กินข้าวเช้าในชุดนักเรียนอย่างเร่งรีบ โดยมีภาณุถักเปียให้อย่างคล่องแคล่ว
6. ภาณุเดินบอกจدةเล็กเซอร์ในห้องด้วยมาดขรึมจนดูแทบไม่ออกว่าเขาเป็นเกย์
(เห็นชีวิตกลางวันของภาณุ)
7. ภาพพิมพ์จูงมือกับภาณุมาที่ป้ายรถเมล์ เห็นที่นั่งว่างตรงกลาง 2 ที่ ระหว่างผู้หญิงกับผู้ชาย ผู้หญิงยิ้มหวานให้ภาณุ ภาพพิมพ์มองไม่สนใจ แต่เมื่อเธอเห็นผู้ชายที่นั่งอยู่ยิ้มเหล่ให้ภาณุ ภาพพิมพ์รีบไปนั่งคันภาณุกับผู้ชายไว้ ทำให้ภาณุค้อนลูกสาว ส่วนภาพพิมพ์อมยิ้มทำหน้าที่ไม่รู้ไม่ชี้ใส่ภาณุ
(บอกว่าภาพพิมพ์รู้ว่าภาณุชอบผู้ชาย)
8. ภาพพิมพ์นั่งดูทีวีอยู่กับภาณุ กริ่งหน้าบ้านดังทั้งสองเป่ายิ่งซุบกันภาพพิมพ์แพ้ภาพพิมพ์เดินออกไป สักพักภาพพิมพ์เดินเข้ามาบอกภาณุว่าแม่เธอมาหา
9. วิภาดาบอกกับภาณุว่าเธออยากได้ลูกไปอยู่กับเธอที่เมืองนอก ภาณุขอเวลาคิดดูก่อน ภาณุยืนดูภาพพิมพ์นั่งคุยกับแม่อย่างสนุกสนาน แล้วมองตัวเองในกระจกครุ่นคิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10. ภาณุแต่งตัวเตรียมออกไปโชว์คาบาเร่ต์ ภาพพิมพ์เกาะประตูไว้วายว่าภาณุเคยสัญญาว่าจะพาเธอไปคูหลายหนแล้วไม่พาไป รุ่งน้องของภาณุ ต้องคอยจับภาพพิมพ์ไว้ ภาณุพยายามอธิบายกับภาพพิมพ์เธอขอมอบบ้านกับที่ดินแต่ก็โกรธภาณุ ภาณุฝากทิวคูแลภาพพิมพ์ก่อนออกไป ภาพพิมพ์นั่งทำการบ้านอยู่กับที่ดิน เสียกริ่งคังภาพพิมพ์ดีใจนึกว่าพอลกลับมาจับเธอ แต่เมื่อเธอเปิดประตูไปกลายเป็นวิภาดาเย็นยิ้มอยู่
11. ตอนเช้าภาพพิมพ์เดินลงมาจากบันได ภาณุส่งยิ้มให้ลูกสาวพร้อมชูตุ๊กตาโบกไปมา ภาพพิมพ์นั่งลงข้างๆภาณุไม่พูดด้วยแบบงอนๆ ภาณุจำท่าทีของลูกสาวแล้วไล่ให้เธอไปล้างหน้า ทินเดินเข้ามาหน้าแป้งๆบอกว่าเมื่อคืนแม่ของภาพพิมพ์มา ภาณุล้าล้ากาแพ่ ทินยิ้มเห่ๆแล้วเดินออกไป ภาพพิมพ์ตามมานั่งที่โต๊ะ ทินหิ้วขนมปังปังเดินเข้ามา ทั้งสองเถียงกันแต่ท่าทางในการกินของภาณุกับภาพพิมพ์เหมือนกันเป๊ะ ทินอมยิ้มเอ็นดู
12. วิภาดามารับภาพพิมพ์ไป ภาพพิมพ์ก็ยังไมยอมพูดกับภาณุ ส่วนภาณุเองก็ประชดด้วยการปล่อยให้ภาพพิมพ์ไป
13. ภาณุเบลอๆอยู่หน้ากระจก พี่อ้อดแซวเรื่องภาพพิมพ์ ภาณุปากแข็งบอกว่าดีแล้วเขาจะได้เวลามากขึ้น และ จะ ได้ใช้ชีวิตสนุกสนานเหมือนเมื่อก่อน แต่ตัวเองใส่เสื้อไม่เข้าชุดกัน วิกผมก็หิบบิดสี พี่อ้อดขำกับความปากแข็งของภาณุ
14. ภาณุแสดงบนเวทีสลัภาพกับชีวิตของภาณุที่สับสนวุ่นวายตั้งแต่มีภาพพิมพ์แต่ก็มีภาพความสุขที่ได้อยู่กับลูก
15. Flash back ภาณุที่อยู่หน้าห้องรีดอสูจิ เพื่อให้วิภาดาที่เป็นแฟนพี่สาวของเขา ที่เป็น เลสเบี้ยน และ ภาพพี่สาวของเขาตาย , ภาพภาณุได้จับมือภาพพิมพ์ครั้งแรก
16. ภาพพิมพ์นั่งเบลอๆเยี่ยไอศกรีม วิภาดามองแล้วยิ้มสงสาร
17. ภาณุแสดงแล้วเหลือบไปเห็นภาพพิมพ์ยืนยิ้มดูเขาอย่างชื่นชมขำๆมีวิภาดายิ้มให้ ภาณุตกใจจนผิดคิดล้ม ภาพพิมพ์เดินเอาดอกไม้มายื่นให้พ่อของเธอ ภาณุยิ้มน้ำตาไหลกอดภาพพิมพ์
18. ภาพพิมพ์ปรับมือยิ้มดูพ่อของเธอที่แสดงอยู่บนเวทีท่ามกลางแสงไฟสีรุ้ง

การปรับปรุงแก้ไข

การเล่าเรื่องยังไม่ค่อยเห็นความสัมพันธ์ระหว่างพ่อกับลูกมากนัก จึงอยากเพิ่มสถานการณ์ที่ทำให้พ่อและลูกผูกพันกันมากขึ้น ให้คนดูเห็นว่าทั้งสองมีความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้น

เนื้อเรื่องยังแสดงความเป็นคอมเมดี้ออกมาไม่ได้ เลยปรับเป็นการใช้ชีวิตอย่างสนุกสนาน โดยความจริงแล้วกำลังเผชิญปัญหาที่ต้องแก้ไขอยู่

เน้นทางการใช้ชีวิตของพ่อกับลูกสาวให้มากขึ้น และ ตัดบางส่วนที่ไม่ส่งผลกระทบต่อ การดำเนินเรื่องออกไป

โครงสร้างการเล่าเรื่อง ครั้งที่ 5

เป็นการเล่าเรื่องจากการเขียนเรียงความของภาพพิมพ์ตอนอายุ 20 เป็นการเล่าเรื่องซ้อน เรียงความไปเรื่อยๆถึงชีวิตระหว่างที่เธอยู่กับพ่อ

1. **เปิดเรื่อง** เห็นชีวิตการทำงานของภาณุ และ เวลาที่ภาณุอยู่กับภาพพิมพ์ และภาพพิมพ์รับรู้ ว่าพ่อเป็นอย่างไร
2. **ดำเนินเรื่อง** วันหนึ่งวิภาดาซึ่งเป็นพี่สาวภรรยาของภาณุได้มาปรากฏตัวขึ้นและอ้างว่าเธอมี สิทธิในตัวภาพพิมพ์มากกว่าและจะพาภาพพิมพ์ไปอยู่กับเธอ ภาณุซื้อไว้กระทั่งวิภาดารู้ว่า ภาณุเป็นเกย์จึงบอกเขาว่าหากภาณุไม่ยอม เธอก็จะทำให้ภาณุเสียชื่อเสียง ภาณุหวังความรู้สึก ของภาพพิมพ์จึงยอมให้เธอพาถูกไป
3. **ปิดเรื่อง** ภาณุเสียใจที่ภาพพิมพ์จากไปถึงกับล้มป่วย ภาพพิมพ์แอบโทรมาหาภาณุ วิภาดาจึง ตัดสินใจบอกภาพพิมพ์ว่าภาณุเป็นเกย์แต่ภาพพิมพ์รู้อยู่แล้วและเธอเข้าใจพ่อของเธอดี วิภาดา พาภาพพิมพ์มาเยี่ยมภาณุ ทำให้เธอเห็นใจภาณุและบอกว่าเมื่อภาพพิมพ์อายุครบ 20 เธอจะให้ ภาพพิมพ์กลับมาอยู่กับเขาเหมือนเดิม

การเสนอบทภาพยนตร์ครั้งที่ 3

เรื่อง “คุณพ่อสี่รู้ง”

Sequence 1

Scene 1 ภายใน / บ้าน / เช้า

เสียงนักร้องคีย์บอร์ดอย่างคล่องแคล่ว เห็นบนหน้าจอคอมพิวเตอร์ปรากฏ
ตัวหนังสือขึ้น (พร้อมเสียง vo.)

“มีคนถามฉันว่า ฉันรู้ว่าพ่อของฉันเป็นเกย์เมื่อไหร่ ความจริงก็คือ ฉันไม่รู้สิ แต่
ตั้งแต่ฉันจำความได้ก็คือ ฉันว่ามันไม่ใช่เรื่องเสียหายเพราะเวลาที่ฉันอยู่กับพ่อฉันก็มี
ความสุขดี”

Scene 1a

ตอนเช้าภาณุจูงวีเจียตื่นมาเห็นภาพพิมพ์กำลังป้ายากเพชรที่หน้าของเขาเล่น ภาณุบอกให้
ภาพพิมพ์ไปแต่งตัวไปเรียน

ภาณุแต่งตัวอย่างพิถีพิถัน เขาทาคริมทุกชนิดหน้ากระจก กระทั่งภาพพิมพ์ต้องเข้ามาเร่งว่า
เขาสายมากแล้ว

Scene 2 ภายใน / ที่ทำงาน / เช้า

ภาณุตรวจวัดไข้เด็กอย่างอ่อนโยน เขาพูดคุยเล่นให้เด็กฟังในขณะที่คิดจะไปด้วยทำ
ให้เด็กไม่กลัวการฉีดยา เวลาบอก 5 โมงเย็น ภาณุวางเครื่องมือหมอไว้บนโต๊ะ เขาเดินออก
จากห้องไป

Scene 2a ภายใน / ผับ / กลางคืน

ความวุ่นวายในห้องที่มีชายแต่งหญิงเดินสวนกันไปมาสลับการแสดงโชว์ของคนแต่งหญิง
บนเวทีที่สะกดสายตาคนดูหน้ากระจกเห็นผู้หญิงบนเวทีเมื่อครู่เช็ดเครื่องสำอางออกจาใบหน้า

หน้าที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 3 ภายใน / บ้าน / กลางคืน

ภาณุอุ้มลูกสาวเข้าห้องนอน เอาผ้าห่มให้ ภาพพิมพ์พลิกตัวหันกลับมาสะลึมสะลือ เห็นใบหน้าภาณุมีกาบเพชรที่เช็ดออกไม่หมดจากใบหน้าจางๆ ภาพซ้อนเห็นภาณุเป็นผู้หญิงภาพพิมพ์ยิ้มบางๆแล้วหลับไป

Scene 4 ภายนอก / ถนน / เช้า

ภาพพิมพ์งู่มือภาณุดูของตามทางเดินท่าทางเหมือนผู้ชายทั่วไปแต่เมื่อเจอเพื่อนเขาก็หลุดอาการออกมาบ้างแต่เมื่อรู้ว่าภาพพิมพ์มองอยู่ภาณุก็หยุดทันที

ภาพพิมพ์กลับมาจากโรงเรียนเดินขึ้นบันไดได้ยินเสียงเพลงจากห้องของภาณุจึงเดินเข้าไปเห็นภาณูกำลังตื่นอยู่ ภาณุหันมาเห็นภาพพิมพ์ก็ตกใจ แต่ภาพพิมพ์ยิ้มแล้วตื่นด้วย ทั้งสองคนก็ตื่นด้วยกันอย่างสนุกสนาน

Scene 5 ภายใน / บ้าน / กลางวัน

ภาณุนั่งดูทีวีอยู่กับภาพพิมพ์ เสียงกริ่งหน้าบ้านดังขึ้น ทั้งสองเป่ายังซุบกัน ภาพพิมพ์พาภาพพิมพ์เดินออกไปเปิดประตู สักพักภาพพิมพ์ตะโกนเข้ามาบอกภาณุที่กำลังนั่งดูทีวีอยู่ว่ามีคนบอกว่าเป็นป่าของเธอมหา ให้เขาเข้ามารีเปลา ภาณุหน้าเครียดขึ้นมาทันที

วิภาดา

“ขอโทษที่มาโดยไม่ได้ออกไว้ล่วงหน้า ฉันแค่อยากเห็นหน้าหลานบ้าง”

ภาณุ

“เมื่อก่อนไม่เห็นจะมาสนใจนี่ รีบว่าธุระมาดีกว่า”

หน้าที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิภาดา

“ฉันขอพูดตามตรงนะ ตั้งแต่น้องสาวฉันตายไปฉันก็อยากได้หลานมาเลี้ยงอยู่แล้ว แต่ดูเหมือนว่าเธอจะไม่ค่อยอยากให้ฉันได้เจอหลานสักเท่าไร”

ภาณุ

“คำตอบก็คงเหมือนเดิม ผมไม่ให้หรือลูกของผม ผมเลี้ยงเองได้”

Scene 6 ภายใน / บ้าน / กลางคืน

ภาพพิมพ์นั่งทำการบ้านภาณุคุยโทรศัพท์กับวิภาดา วิภาดาคุยกับภาพพิมพ์ภาณุหันมามองหน้าภาพพิมพ์ เธอทำมือเป็นว่าเธอนอนแล้ว ภาณุวางโทรศัพท์จากวิภาดาแล้วเข้ามาช่วยภาพพิมพ์ทำการบ้าน

Scene 7 ภายใน / บ้าน / กลางวัน

ภาณุนั่งดูทีวีอยู่กับภาพพิมพ์โดยมีผู้ชายสองคนนั่งอยู่ด้วย ทั้งสามคุยเล่นกันแบบกันเอง กระทั่งกรพูดเรื่องที่โจว์ขึ้นมาให้ภาพพิมพ์ฟัง

กร

“เมื่อคืนนี้โจว์จากหน้าออดสูทมากเลย มีนมแบบยืดหดได้...”

ภาณุรีบห้ามกรไม่ควรพูดให้เด็กฟัง แต่ภาพพิมพ์ว่าไม่เป็นไรเธอชอบ ตลกดี ภาณุทำท่าจะเทศน์พอดีกับโทรศัพท์ดัง เมื่อภาณุไปรับโทรศัพท์ กรก็กระซิบกับภาพพิมพ์ว่าเมื่อภาณุไม่อยู่เขาจะเล่าให้เธอฟังใหม่ ภาณุเดินเข้ามาบอกว่าเขามีคนไข้วุ่นให้ กร กับ ป๊อด ช่วยดูภาพพิมพ์สัก 5 ชั่วโมง แล้วเย็นนี้เขาจะพาไปเลี้ยงข้าวนอกบ้าน ทั้งสามคนร้องดีใจพร้อมกัน ภาณุส่ายหน้าขำแล้วออกไป

หน้าที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 8 ภายใน / บ้าน / เย็น

ภาณุเดินเข้ามาเห็นบ้านเจียบผิดปกติ กร กับ ป๊อด นั่งหน้าเสื่ออยู่ที่โซฟา ภาณุหน้าถอดสี
เมื่อเห็นวิภาดา นั่งอยู่กับภาพพิมพ์ ภาณุบอกให้ภาพพิมพ์ไปเข้าห้องส่วนเขาก็คุยกับวิภาดา

วิภาดา

“ฉันกลัวว่าแจะผิดปกติเกินไปถ้าหากแกโตขึ้นมาจาก เอ่อ

สภาพแวดล้อมอย่างผู้ชายแบบคุณ”

วิภาดาขยับรูปที่ภาณุแต่งเป็นผู้หญิงให้เขา แล้วพูดอย่างเป็นต่อว่าเขาคงไม่อยากให้เรื่องนี้
แพร่พรายออกไป เพราะเขาจะเสียชื่อทันที ภาณุเป็นห่วงความรู้สึกของภาพพิมพ์มากกว่าจึง
ตัดสินใจที่จะให้ภาพพิมพ์ไปอยู่กับป้าของเธอ

Scene 9 ภายใน / บ้าน / กลางวัน

วันที่วิภาดามารับภาพพิมพ์ไป ภาณุขอกินข้าวกับภาพพิมพ์ก่อนทั้งคู่ทำเหมือนไม่มีอะไร
เกิดขึ้น ลักษณะท่าทางของทั้งสองเหมือนกันเปียบ วิภาดา มองภาพตรงหน้าอึ้งๆ

Scene 10 ภายใน / ผับ / กลางคืน

ที่ออดนั่งอยู่ข้างๆภาณุ ทักเขาว่าหน้าซีดๆ และให้ภาณุไปพัก แต่ภาณุกลับบอกว่าไม่เป็นไร
แล้วเดินเบลอๆออกไป ภาณุเล่นบนเวทีแล้วคิดถึงภาพพิมพ์ วันแรกที่เขาได้อุ้มลูก วันที่เขามี
ความสุขกับเธอ แล้วเขาก็เป็นลมฟูไป

หน้าที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 11 ภายใน / ห้องนอน / กลางวัน

ภาพพิมพ์นั่งกุมมือพ่อของเธอที่นอนอยู่บนเตียง กรเดินมากอดให้กำลังใจ ภาณุสืบทาขึ้นมา มองเธอแล้วยิ้ม ภาพพิมพ์เริ่มจะร้องไห้ แต่ภาณุบอกว่าเขาไม่เป็นไรแล้ว และให้ภาพพิมพ์อดทน ที่ ป้าพาภาพพิมพ์ไปก็เพราะรักภาพพิมพ์ วิชาคาได้ยื่นมือยื่นออกไปที่ภาณุยังสอนให้ภาพพิมพ์ติดกับเธอ ในแง่ดี

V.O.

“ฉันคิดว่าป้าเริ่มใจอ่อน ป้าบอกว่าพอฉันอายุครบ 20 ฉันก็จะได้กลับไปอยู่กับพ่อ เหมือนเดิม”

ภาพพิมพ์ปัจจุบันนั่งพิมพ์เรียงความอยู่ในห้อง (พร้อมเสียง vo.)

“มีคนถามฉันว่า ฉันรู้ว่าพ่อของฉันเป็นเกย์เมื่อไหร่ ความจริงก็คือ ฉันไม่รู้สิ เด็กๆนั้นคงไม่ เข้าใจความหมายของคำนี้สัก แต่ฉันว่ามันไม่ใช่เรื่องเสียหาย เพราะเวลาที่ฉันอยู่กับพ่อ เป็นเวลาที่ฉันมีความสุขมากที่สุด”

ภาพพิมพ์อายุ 20 เดินถือดอกไม้เข้ามาในห้องแต่งตัว ภาณุหันมายิ้มให้เธอ

หน้าที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การปรับปรุงแก้ไข

มีการเปลี่ยนแปลงโครงเรื่องมากเกินไปจนความจำเป็น ซึ่งสับสนวุ่นวายและจับประเด็นมากเกินไป ควรเน้นไปทางความสัมพันธ์ระหว่างพ่อลูกมากกว่านี้ จึงปรับให้โครงเรื่องกลับไปเป็นแบบเน้นการใช้ชีวิตของพ่อให้มากขึ้น และ ปัญหาที่เกิดขึ้นจะเป็นแบบสไลด์เบาๆ ไม่นัก เน้นความรู้สึกของตัวละครทั้งสองให้มากขึ้น

โครงสร้างการเล่าเรื่องครั้งที่ 6

1. เปิดเรื่อง เห็นชีวิตของภานูที่เลี้ยงลูกสาวในชีวิตประจำวัน และตกเย็นก็ออกจากบ้านไปทำงาน โชว์คาบาเร่ต์ และ เห็นความคิดของภาพพิมพ์ที่มีต่อพ่อ
2. ดำเนินเรื่อง วันหนึ่งภาพพิมพ์ได้ยินเสียงภานูคุยโทรศัพท์ กับ เพื่อนอย่างน่าสงสัย จึงหยุดแอบดู เห็นภานูเปิดรูปบางอย่างอยู่ที่คอมพิวเตอร์ เมื่อภานูเดินออกไป ภาพพิมพ์ก็แอบเข้าไปเปิดดูเห็นเป็นภาพภานูแต่งเป็นผู้หญิง ทำให้ภาพพิมพ์ไม่คุยกับภานู
3. ปิดเรื่อง ภานูตัดสินใจพาภาพพิมพ์ไปดูเขาโชว์คาบาเร่ต์ด้วย ซึ่งภาพพิมพ์ก็ได้เห็นว่ามีคนมากมายชื่นชมในสิ่งที่พ่อของเธอทำ และภานูเองก็ยังเป็นพ่อที่ดีของเธอเหมือนเดิม ทำให้ภาพพิมพ์เข้าใจและยอมรับภานูได้ในที่สุด

การเสนอภาพยนตร์ครั้งที่ 4
เรื่อง “คุณพ่อสีรุ้ง”

Sequence 1

Scene 1 ภายใน / เช้า / บ้าน

เสียงเคาะรั้วประตูตอนเช้าทำให้ภานุต้องจ้วเจียไปเปิดประตู เห็นภาพพิมพ์ยืนบนอยู่ ทั้งคู่เดินไปอาบน้ำแต่งตัว ภานุถักเปียให้ภาพพิมพ์ที่นั้งกินข้าวอย่างเร่งรีบ

Scene 2 ภายนอก / เช้า / โรงเรียน

ภานุส่งภาพพิมพ์ที่โรงเรียน

Scene 3 ภายนอก / บ่าย / ร้านกาแฟ

ภานุนั่งคุยงานกับลูกค้าของเขา คอยมองนาฬิกา พอได้เวลาภานุก็ขอตัวไปรับลูก

Scene 4 ภายนอก / เย็น / ถนน

ภานุเดินคุยโทรศัพท์กับภาพพิมพ์อยู่ท่ามกลางผู้คน

ภานุ

“จ้่า ลูก อย่าลืมทำการบ้านล่ะ โอเคพอเสร็จงานแล้วจะรีบกลับจ๊ะ”

Scene 5 ภายใน / กลางคืน / ผับ

ภายในห้องแต่งตัวดูวุ่นวาย เห็นภานุแต่งหน้าอย่างมีความสุข และ โห้วที่สวยงามบนเวที

หน้าที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 6 ภายใน / กลางคืน / บ้าน

ภานุกลับเข้าบ้านเห็นภาพพิมพ์ห้อยอยู่กลางบ้าน ภานุก้มเดินเข้ามาเก็บรูปที่ภาพพิมพ์วาดอยู่เลื่อนพื้น ภานุกเลื้อยไปเห็นรูปที่ภาพพิมพ์วาดเขาเป็นชุนันกรบบแบบผู้ชาย ทำให้ภานุกอนกายใจเพราะเขาไม่ได้เป็นแบบนี้ ภานุกปลุกภาพพิมพ์เข้านอน

Sequence 2**Scene 7** ภายใน / บ้าน / เย็น

ภาพพิมพ์เปิดประตูออกจากห้องน้ำได้ยินภานุกคุยโทรศัพท์เสียงเล็กเสียงน้อยก็หยุดแอบฟังด้วยความอยากรู้ เมื่อภานุกเดินออกไปดูว่าใครมา ภาพพิมพ์ก็แอบเข้าไปในห้อง ภาพพิมพ์เห็นรูปที่ค้างไว้หน้าจอ ภาพพิมพ์ก็ขยายดูเป็นรูปภานุกที่แต่งตัวเป็นผู้หญิง ภานุกเดินเข้ามาเห็นก็อึ้งไป

Scene 8 ภายใน / บ้าน / เช้า

ภานุกตื่นขึ้นมองนาฬิกาข้อมือว่าภาพพิมพ์ไม่มาปลุกเขาเหมือนทุกวัน ภานุกเดินแต่งตัวลงมาข้างล่าง ภาพพิมพ์นั่งอยู่ที่โต๊ะกินข้าวไม่พูดกับเขา ภานุกเดินเข้ามาจะลักเปียให้ ภาพพิมพ์รีบเอามือดึงผมกลับมา

ภาพพิมพ์

“ไม่ต้องคะคุณพ่อ สายแล้วรีบไปกันเถอะ”

ภานุกมองตามภาพพิมพ์ที่เดินออกไปอย่างกุ่มใจ

Scene 9 ภายใน / รถ / เช้า

ภาพพิมพ์นั่งหน้ารถ ภานุกพยายามคุยด้วยแต่ภาพพิมพ์ไม่สนใจ ภานุกเอื้อมมือไปหยิบรูปจากเบาะหลังส่งให้ภาพพิมพ์

หน้าที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาณุ
“เฮ้า ลุกสิมรูปที่จะส่งประกวดแหนะ”

ภาพพิมพ์ปักรูปในมือภาณุทึ่ง ภาณุได้แต่ละสิ่งมองลูกที่เดินออกจากกรลไป

Seunqe3

Scene10 ภายใน / บ้าน / กลางคืน

ภาณุกลับมาจากที่โซวี เขาเดินมาดูที่ๆภาพพิมพ์ต้องนอนรอเขาเป็นประจำ แต่ก็ไม่มี ภาณุ ยืนเหงๆ แล้วขึ้นข้างบนไป

Scene 11 ภายใน / รถ / เย็น

ภาพพิมพ์มองซ้ายมองขวา ภาณุจอตลอดแล้วคุยกับลูก

ภาณุ
“วันนี้พ่อจะพาลูกไปดูอะไรบางอย่าง เพื่อลูกจะได้เข้าใจพ่อสักที”

Scene12 ภายใน / โซวี / กลางคืน

ภาพพิมพ์เดินงอยู่ในโซวี ดูไม่แน่ใจ เมื่อไฟดับลงแล้วเพลงเริ่มขึ้น ทุกคนปรบมือเสียงดัง สนั่นให้ภาณุ ภาพพิมพ์มองไปรอบๆเห็นผู้คนชื่นชมพ่อของเธอทำให้เธอมองพ่อของเธอด้วยสายตาที่เปลี่ยนไป เมื่อการแสดงจบลง ภาพพิมพ์ก็ปรบมือไปกับคนรอบข้าง

Scene13 ภายใน / บ้าน / เช้า

ภาพพิมพ์วาดรูปชุกชุกอีกอยู่ที่โต๊ะกินข้าว พอได้ยินเสียงภาณุเดินลงบันไดมาก็รีบวิ่งออกไป ภาณุเดินเข้ามามองหา ภาพพิมพ์ไพล่มามองภาณุแล้วอมยิ้ม

หน้าที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพพิมพ์
 “คุณพ่อ...ไม่รักเปียให้หนูหรือ”

ภาณุหันไปตามเสียงเรียกแล้วยิ้มเรียกให้ภาพพิมพ์มานั่ง ภาณุถักเปียให้ทำทางมีความสุข ทั้งคู่ยิ้มให้กันด้วยความเข้าใจ

หน้าที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre-Production)

เมื่อขั้นตอนการเขียนบทและการพัฒนาบทเสร็จสิ้นแล้ว ต่อมาคือการเตรียมขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ เป็นการวางแผนงานเพื่อให้การถ่ายทำเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

ในส่วนที่ผู้กำกับต้องทำคือ

4.1 ตีความบทภาพยนตร์ ผู้กำกับควรมีความเข้าใจในบทภาพยนตร์ว่าจะสื่ออะไรออกมาให้คนดูรับรู้สิ่งที่ต้องการนำเสนอ ในส่วนของภาพยนตร์เรื่อง คุณพ่อสี่รู้งี้ ผู้กำกับต้องการนำเสนอความรักระหว่างพ่อที่เป็นเกย์กับลูกสาว หนึ่งจะเจาะกลุ่มคนที่เป็นเกย์ ดังนั้นจะเรียกหนังเรื่องนี้ว่าเป็นหนังเกย์ก็ได้

4.2 คัดเลือกนักแสดง (Casting)

ผู้กำกับได้คัดเลือกนักแสดงที่เหมาะสมกับบทบาท โดยเลือกให้เกย์จริง เพื่อที่จะเข้าถึงหัวใจของคนเป็นเกย์ โดยชีวิตจริงของเขาเองก็รักเด็กและมีหลานอยู่แล้ว และตัวเองก็เป็นหัวหน้าคณะคาบาเร่ต์โชว์ด้วย ส่วนในบทบาทของลูกสาวเลือกเด็กอายุ 9-11 เพราะอายุในวัยนี้ไม่ต่างกันมาก เป็นเด็กน่ารักสดใส มีความมั่นใจสูง

4.2.1 การพิจารณาลักษณะทางกายภาพ (Physical self)

นักแสดงที่ข้าพเจ้าเลือกที่จะมารับบทนำเป็นพ่อนั้น ข้าพเจ้าได้ไปรู้จักตอนที่ไปหาข้อมูล นักแสดงมีสีหน้าและแวตาทันทีชัดเจน ที่สำคัญอาชีพของเขาคือการโชว์คาบาเร่ต์ด้วย ซึ่งตรงกับความต้องการในบทพอดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.2 การทดสอบบท (Auditions)

นักแสดงนั้นมีอาชีพที่ดีทำให้การทำงานเป็นไปอย่างราบรื่น เมื่อบรรยากาศไม่ตึงเครียด นักแสดงผ่อนคลายเราก็ได้ให้บทคร่าวๆเพื่อที่เขาจะได้ทำความเข้าใจกับบท ในส่วนนี้ข้าพเจ้าได้ตั้งคำถามกับนักแสดงว่าหากเกิดเหตุการณ์แบบนี้ขึ้นเขาจะแสดงสีหน้าและแววตาอย่างไร ซึ่งนักแสดงก็ตีอารมณ์ออกมาได้ตรงกับคาแรกเตอร์ที่ผู้กำกับคิดไว้ในตอนแรก

4.2.3 การซ้อมบท (Rehearsal)

การซ้อมบทให้นักแสดงนั้นควรทำก่อนมีการถ่ายทำจริง ทั้งนี้เพื่อให้นักแสดงได้มีการพัฒนาในบทบาทการแสดงที่เขาได้รับมากยิ่งขึ้น และเพื่อเป็นการเพิ่มความสนิทสนมกับนักแสดงคนอื่นๆด้วย เมื่อเวลาถ่ายทำจริงจะได้ไม่เขินกันทำให้การกำกับเป็นไปอย่างง่ายดาย

ในส่วนการทำงานของข้าพเจ้านั้นได้ต่อเนื่องมาจากโครงการพิเศษ ดังนั้น นักแสดงจึงมีความคุ้นเคยกันเป็นอย่างดีแล้ว ในส่วนของการซ้อมบทจึงรวดเร็วและไม่มีปัญหาใดๆ

เอกสารคัดเลือกนักแสดง (Casting Sheet)

ข้อมูลของนักแสดงในเอกสารคัดเลือกนักแสดงนั้นเป็นส่วนที่สำคัญส่วนหนึ่ง ซึ่งจะบอกข้อมูลส่วนตัวของนักแสดง เช่น ชื่อ นามสกุล ที่อยู่ และ เบอร์โทรศัพท์ กับ บทบาทที่นักแสดงได้รับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Casting Sheet		
Title : คุณพ่อสี่รุ้ง	Director : ณิชชา ภิบาลสุข	
ชื่อ : คลธรัตน์ จุฑะมณีโรจน์	เพศ : หญิง	อายุ : 10 ปี
สัญชาติ : ไทย	ส่วนสูง : 140 ซม.	น้ำหนัก : 34 กก.
สีผม : ดำ	สีตา : ดำ	อาชีพ : นักเรียน
รับบท : ภาพพิมพ์		

ภาพที่ 4.1 ภาพนักแสดง ภาพพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Casting Sheet		
Title : คุณพ่อสี่รู้ง	Director : ณิชชา กิบาลสุข	
ชื่อ : วุฒิชัย บัณเฑาะ	เพศ : ชาย	อายุ : 45 ปี
สัญชาติ : ไทย	ส่วนสูง : 173 ซม.	น้ำหนัก : 68 กก.
สีผม : น้ำตาล	สีตา : ดำ	อาชีพ : Acting Coach
รับบท : ภาณุ		
		

ภาพที่ 4.2 ภาพนักแสดง ภาณุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแยกองค์ประกอบของการถ่ายทำ (Script Breakdown)

เอกสารการแยกย่อยบทถ่ายทำเป็นการจำแนกองค์ประกอบต่างๆของการถ่ายทำในแต่ละฉาก เช่น ตัวแสดงหลัก ตัวประกอบ อุปกรณ์ประกอบฉาก เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย การแต่งหน้า ทำผม เทคนิคพิเศษ ยานพาหนะ และสิ่งของที่ใช้ในฉาก เป็นต้น ซึ่งจัดทำขึ้นจากบทภาพยนตร์ฉบับถ่ายทำเป็นการจัดระเบียบในการทำงานแต่ละวัน และทำให้สามารถกำหนดขอบข่ายการทำงานในแต่ละวันได้เป็นอย่างดีด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SHEET	1 -	SCRIPT BREAKDOWN SHEET	วันที่ : 3 มี.ค.48
เรื่อง : คุณพ่อสี่รู้ง		ผู้กำกับ : ฉนิษา ภิบาลสุข	
ฉาก : ในบ้าน			INT ☐ EXT ☒
เหตุการณ์ : ฉาก 1,7 ห้องนอนภาณุตอนตื่นเมื่อภาพพิมพ์มาปลุก ภาพพิมพ์เจอ รูปภาณุแต่งหญิง			
DAY ☐	ฉาก 1,8,14 ถักเปียที่ห้องกินข้าว		
NIGHT ☐	ฉาก 6,10 กลางคืนที่ห้องนั่งเล่น		
นักแสดงหลัก		อุปกรณ์ในการถ่ายทำ :	
ภาณุ	ไฟ 2000 1 ดวง		
ภาพพิมพ์	ไฟ 800 2 ดวง		
	กล้อง x1 1		
ตัวแสดงแทน	ตัวประกอบ	รถเข็น 4 ล้อ	
		เครื่องแต่งกาย :	
		ชุดทำงาน 3 ชุด	
		ชุดนักเรียน	
		ชุดนอน	
สถานที่ถ่ายทำ		อุปกรณ์ประกอบฉาก :	
บ้านร่วมเกิด พุทธมณฑลสาย 4		ชาม แก้วน้ำ	
		จาน ขนมปัง แก้วนม	
การขนส่งและยานพาหนะ : รถตู้เช่า			
ทีมงาน			
ปิยพรรณ วนากุล , อนุพันธ์ บุตรเทียน , เบญจมาศ คงสาคร , แสงดาว แอศิริ เชษฐ ชูเชิดวัฒนศักดิ์ , อังคนา พรหมยานนท์			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SHEET 2 -		SCRIPT BREAKDOWN SHEET		วันที่ : 9 มี.ค.48	
เรื่อง : คุณพ่อสี่รู้ง			ผู้กำกับ : ฉนิชา ภิบาสสุข		
ฉาก : ในรถ				☐ INT ☐ EXT	
เหตุการณ์ : Scene 2 ,9,11 ในรถเข้าที่ถ่ายไปส่งภาพพิมพ์เรียน					
DAY ☐ NIGHT ☐ ภาณุกับภาพพิมพ์ทะเลาะกัน					
นักแสดงหลัก			อุปกรณ์ในการถ่ายทำ :		
ภาณุก์ ภาพพิมพ์			กล้อง Sony Dv ขาตั้งกล้อง รีเฟลค		
ตัวแสดงแทน		ตัวประกอบ		เครื่องแต่งกาย :	
		พงศวิวัฒนา สิริรุพันธ์		ชุดทำงาน 3 ชุด ชุดนักเรียน	
สถานที่ถ่ายทำ			อุปกรณ์ประกอบฉาก :		
สวนลุมไนท์บาร์ซ่า			รถยนต์		
การขนส่งและยานพาหนะ : รถยนต์ส่วนตัว					
ทีมงาน					
ปิยพรรณ วนากุล , เศษฐ์ ชูเชิดวัฒนศักดิ์					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SHEET 3 -		SCRIPT BREAKDOWN SHEET		วันที่ : 16 มี.ค.48	
เรื่อง : คุณพ่อสี่รู้ง			ผู้กำกับ : ณิชชา ภิบาลสุข		
ฉาก : ในร้าน				INT	EXT
เหตุการณ์ : Scene 3,4 ร้านกาแฟ คุยงาน ถนนสีลมคุยโทรศัพท์					
DAY					
NIGHT					
นักแสดงหลัก			อุปกรณ์ในการถ่ายทำ :		
ภาณู			กล้อง Sony Dv รีเฟลค		
ตัวแสดงแทน		ตัวประกอบ		เครื่องแต่งกาย :	
พงศวิตนา				ชุดทำงาน	
สถานที่ถ่ายทำ			อุปกรณ์ประกอบฉาก :		
ถนนย่านสีลม			โน้ตบุ๊ก สมุดบันทึกงาน		
การขนส่งและยานพาหนะ : รถยนต์ส่วนตัว					
ทีมงาน					
อนุพันธ์ บุตรเทียน , แสงดาว แอสิริ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

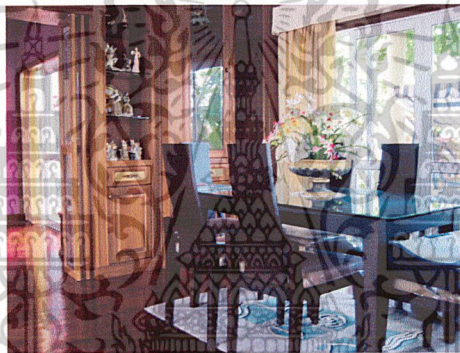
SHEET 4 -		SCRIPT BREAKDOWN SHEET		วันที่ : 18 มี.ค.48	
เรื่อง : คุณพ่อสี่รู้ง			ผู้กำกับ : นิชา ภิบาลสุข		
ฉาก : ในโชว์				INT	EXT
เหตุการณ์ : ลูกไปคูพ่อที่โชว์					
DAY					
NIGHT					
นักแสดงหลัก			อุปกรณ์ในการถ่ายทำ :		
ภาพพิมพ์			ไฟ 2000 1 ดวง เจลส้ม เจลชมพู		
			ไฟ 800 3 ดวง back light 2 ดวง		
ตัวแสดงแทน		ตัวประกอบ		กล้อง Sony DV dolly	
		คนเที่ยว 1		เครื่องแต่งกาย :	
		คนเที่ยว 2		ชุด ไปเที่ยว	
		คนเที่ยว 3			
		คนเที่ยว 4			
สถานที่ถ่ายทำ			อุปกรณ์ประกอบฉาก :		
โรงถ่าย			ดาวสต็อกเกอร์สะท้อนแสง		
การขนส่งและยานพาหนะ : รถยนต์ส่วนตัว					
ทีมงาน					
ปิยพรรณ วนากุล , อนุพันธ์ บุตรเทียน , เบญจมาศ คงสาคร เศษฐ์ ชูเชิดวัฒน์ศักดิ์ ชนาकर รูปเกลี้ยง ปรีดี ศรีเจริญ ชนผล สาครสันติกุล สมัญญา ศรีรักษา					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

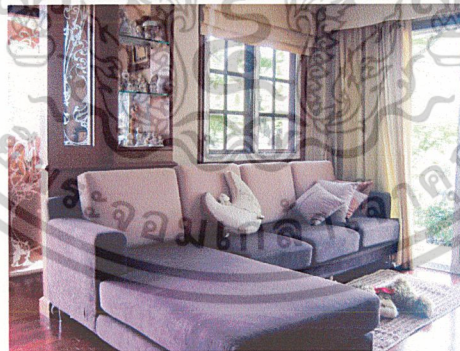
4.3 การหาสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ (Location Scout)

เริ่มจากการเสาะหาสถานที่ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตตัวละคร โดยถ่ายรูปแยกเก็บใส่แฟ้มไว้ และนำมาพิจารณาถึงความสะดวกในการถ่ายทำ สถานที่ที่ควรสอดคล้องต่อการดำเนินเรื่อง ในฉากหลักๆมีอยู่ 3 ฉาก ที่ใช้เยอะที่สุด คือบ้าน ห้องแต่งตัวคาบาเรต์โชว์ และ ผับ โทนสีของหนังจะดูสดใสดังนั้นจึงจะเลือกจัดไฟ และ เฟอร์นิเจอร์ให้มีสีสว่าง ซึ่งภาพยนตร์เรื่องนี้เน้นความสมจริงเป็นหลัก จึงใช้สถานที่จริง แทนที่การเซทฉากขึ้นมาเพราะอาจจะดูขัดๆเงินๆ เนื่องจากข้อจำกัดของสถานที่และงบประมาณในการเซทฉาก

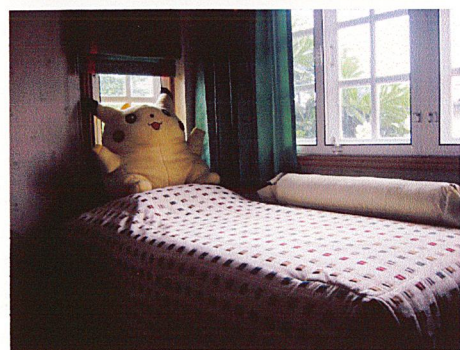
ฉากหลักในภาพยนตร์เรื่องนี้

4.3.1 ภาพห้องนั่งกินข้าว

4.3.2 ห้องนั่งเล่น

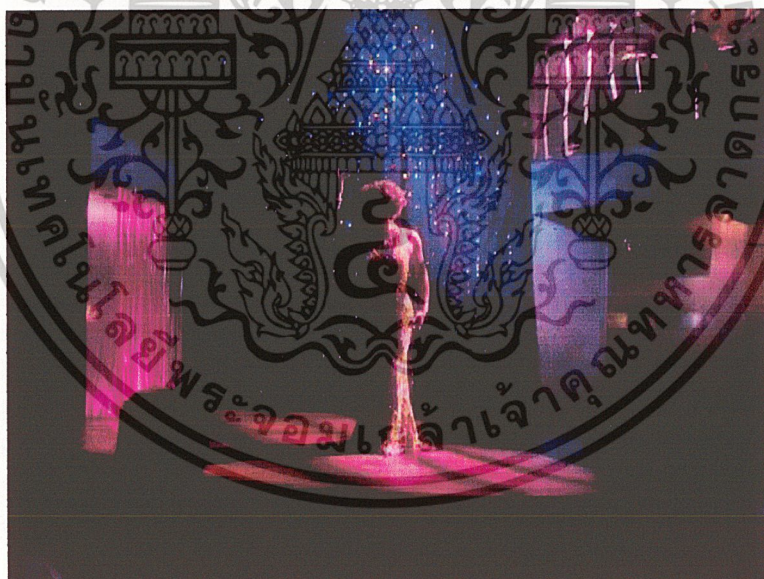
4.3.3 ห้องนอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากในห้องแต่งตัว และ เวที

4.3.4 ห้องแต่งตัว

4.3.5 บนเวที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 การวางแผนการถ่ายทำ (Shooting Plan)

เมื่อเราเตรียมขั้นตอนการถ่ายทำจนเกือบเสร็จสมบูรณ์แล้ว เราต้องเริ่มวางแผนการถ่ายทำภาพยนตร์ เหมือนกับการวางแผนกลยุทธ์ของผู้กำกับแต่ละคนที่มีแผนงานที่ต่างกัน แต่จุดหมายที่เหมือนกัน คือ การมีการวางแผนงานเพื่อให้งานที่ออกมานั้นเป็นไปอย่างราบรื่น และให้ออกมาได้ดีมากที่สุด เพราะเมื่อมีการวางแผนงานที่พร้อม ปัญหาในขั้นตอนการถ่ายทำก็จะลดน้อยลงด้วยเช่นกัน

4.4.1 บทภาพยนตร์ฉบับถ่ายทำ (Shooting Script)

บทภาพยนตร์ที่ใช้ในการถ่ายทำนั้นต้องการความชัดเจนในการที่จะกำหนดขนาดภาพ การเคลื่อนกล้อง การเชื่อมภาพ ในการถ่ายทำ ทำให้ตากล้องรู้และเข้าใจความต้องการของผู้กำกับที่จะสื่อออกมาทำให้การทำงานรวดเร็ว และเป็นระบบมากยิ่งขึ้น

บทภาพยนตร์ฉบับการถ่ายทำ (Shooting Script)

เรื่อง “คุณพ่อสี่รัฐ”

Sequence Title**Scene Insert****1. ภาพใกล้**

มือภาพพิมพ์หยิบสีออกจากกล่อง

ขึ้นชื่อนักแสดง

2. ภาพใกล้

มือภาพพิมพ์หยิบแปรงปัดแก้ม

3. ภาพปานกลาง

ภาพพิมพ์วาดรูปบนกระดาษ

4. ภาพปานกลาง

ภาพแต่งหน้าอย่างบรรจง

Sequence 1**Scene1** ภายในบ้าน/เช้า**5. ภาพกว้าง**

ภาพนอนอยู่บนเตียง เสียงภาพพิมพ์รีวประตูทำให้เขาพลิกตัวตื่น

6. ภาพปานกลาง

เขาภาณุเดินไปในทางเกนอน เขาภาพพิมพ์ตามมา

7. ภาพปานกลาง

เขาภาพพิมพ์กลับมาในชุดนักเรียน เขาภาณุตามไปในทางเกงทำงาน

8. ภาพกว้าง

ภาณุผลักเปียให้ภาพพิมพ์อย่างแรงรีบ

9. ภาพใกล้

ภาพพิมพ์กินข้าวอย่างรวดเร็ว

10. ภาพใกล้

ภาณุชะมัทเขม้นผลักเปียให้ภาพพิมพ์

หน้าที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เฟดดำ

11.ภาพกว้าง

ภาณูถักเปียเสร็จ ทั้งสองลูกออกไปอย่างเร่งรีบ

Scene 2 ภายใน / รถ / เช้า

12.ภาพปานกลาง

ภาณูโบกมือให้ภาพพิมพ์ลงจากรถเมื่อถึงโรงเรียน

ตัดไป

Scene3 ภายใน/ร้านกาแฟ/บ่าย

13.ภาพกว้าง

ภาณูคุยงานอยู่กับเพื่อน

14.ภาพปานกลาง

ภาณูยกนาฬิกาขึ้นดูเวลา

15.ภาพใกล้

เห็นนาฬิกาภาณู

16.ภาพปานกลาง

ภาณูเงยหน้าขึ้นมองเพื่อน

ภาณู
“เอาเป็นว่า งานตกลงตามนี้แล้วกันนะ ได้เวลาไปรับลูกแล้ว”

17.ภาพใกล้

ภาณูปิดโน้ตบุ๊กที่วางอยู่บน โต๊ะ

18.ภาพปานกลาง

ภาณูเก็บของใบหน้ายิ้ม

ตัดไป

หน้าที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 3a ภายนอก/ถนน/เย็น**19.ภาพกว้าง**

ภาณูเดินคุยโทรศัพท์กับภาพพิมพ์ด้วยท่าทางมีความสุข

20.ภาพปานกลาง

ขาภาณูที่ใส่กางเกงผู้ชายเดิน

Scene4 ภายใน/ห้องแต่งตัว/กลางคืน**21.ภาพปานกลาง**

ขาภาณูที่ใส่กระโปรงผู้หญิงเดินในห้องแต่งตัว

22.ภาพใกล้

มือภาณูหยิบแปรงปัดแก้ม

23.ภาพกว้าง

ห้องแต่งตัวที่เต็มไปด้วยผู้ชายควานวาย

24.ภาพใกล้

ภาณูทาปากอย่างบรรจง

Scene5 ภายใน/บ้าน/กลางคืน**25.ภาพกว้าง**

ภาพพิมพ์นั่งวาดรูปอยู่อย่างขะมักเขม้น

26.ภาพใกล้

มือภาพพิมพ์หยิบสีออกจากกล่อง

27.ภาพกว้าง

ภาพพิมพ์นอนหลับไป

28.ภาพกว้าง

ภาณูเดินเข้ามาในบ้าน ตรงมาที่ภาพพิมพ์

29.ภาพใกล้

หน้าภาณูมองภาพพิมพ์บอกถึงความรัก

ตัดไป

หน้าที 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

30.ภาพปานกลาง

ภาณุเก็บภาพที่ภาพพิมพ์วาดเลื่อนไว้ขึ้นมา เขาเห็นภาพที่ภาพพิมพ์วาดเขาเป็นผู้ชายใส่ชุดนักเรียนดูแมนมาก

31.ภาพใกล้

หน้าภาณุถอนหายใจแล้วมองลูกอย่างกังวล

32.ภาพกว้าง

ภาณุปลุกลูกให้ตื่นนอน

Scene 6 ภายในบ้าน/เย็น

33.ภาพกว้าง

ภาพพิมพ์วิ่งเข้าบ้าน

34.ภาพกว้าง

ภาพพิมพ์เดินออกจากห้องน้ำได้ยินเสียงภาณุคุยโทรศัพท์เสียงเล็กเสียงน้อย ภาพพิมพ์หยุดแอบฟัง

“จ้...ได้รูปแล้วนะเธอ ชอบดี ชอบทุกรูปแหละ.....เออเดี๋ยวนะเหมือนมีใครมา สงสัยจะเป็นพี่เลี้ยงนะ...เดี๋ยวโทรกลับนะ”

35.ภาพใกล้

ภาพพิมพ์ที่แอบฟังอยู่รีบวิ่งไปหลบหลังประตู

36.ภาพกว้าง

ภาณุเดินออกจากห้อง ภาพพิมพ์เดินออกมามองเห็นภาณุไป ภาพพิมพ์แอบเข้าไปในห้องภาณุ

37.ภาพใกล้

มือภาพพิมพ์เอื้อมหยิบเมาท์คีย์บอร์ดเลื่อนลง

38.ภาพใกล้

สีหน้าภาพพิมพ์ที่สงสัย

39.ภาพใกล้

ลูกศรหน้าจอเลื่อนไปเห็นภาพภาณุที่ขยายใหญ่ขึ้นจนเต็มจอ

หน้าที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

40.ภาพปานกลาง

ภาพพิมพ์คู่สีหน้าสับสนกับสิ่งที่ได้เห็น

เฟดเอาท์

Scene 7 ภายใน/บ้าน/เช้า

41.ภาพกว้าง

ภคณตื้นขึ้นมอณาพิทกงๆว่าทำไมภคณตพิมพ์ไมมาปลุกเขาเช่นเคย

42.ภาพกว้าง

ภคณตเดินลงบันไดมา ภคณตพิมพ์นั่งก้มหน้าก้มตาไมสบตาภคณต

43.ภาพใกล้

ภคณตพิมพ์แอบมองภคณตแล้วก้มหน้าลง

44.ภาพกว้าง

ภคณตเดินมาจะหวิผมให้ ภคณตพิมพ์รีบเอามือไปรวบไมให้ภคณตจับ

ภคณตพิมพ์

“ไมตองถกเปียรอกค้พ่อ สายแล้วรีบไปกันเถอะ”

45.ภาพใกล้

ภคณตมองตามภคณตพิมพ์ไปอย่งกังวล

ตัดไป

Scene 7 ภายใน/รถ/เช้า

41.ภาพกว้าง

ภคณตนั่งอย่งกับภคณตพิมพ์ในรถ

42.ภาพปานกลาง

ภคณตพยายามคุยกับภคณตพิมพ์

43.ภาพปานกลาง

ภคณตเอื้อมมือไปที่เบาะหลังเพื่อหยิบรูปวาดของภคณตพิมพ์ขึ้นมา

หน้าที 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาณู
“เอา ลูกตีมรูปที่จะส่งประกวดแหนะ”

ภาพพิมพ์
“หนูไม่ส่งแล้ว”

44.ภาพกว้าง

ภาพพิมพ์เปิดประตูรถเดินออกไป โดยที่ไม่หันมามองภาณูอีก

45.ภาพใกล้

ภาณูมองตามไปด้วยความหนักใจ

Scene 8 ภายใน/บ้าน/เย็น

46.ภาพกว้าง

ภาณูเดินสวนกับภาพพิมพ์ที่บันได ภาพพิมพ์ไม่พูดไม่จาเดินขึ้นห้อง

47.ภาพใกล้

ภาณูยื่นหน้ากระจกด้วยใบหน้าครุ่นคิด

48.ภาพกว้าง

ภาณูเดินกลับเข้าบ้านเหงๆ

49.ภาพใกล้

ภาณูมองไปที่ๆภาพพิมพ์นอนรอเขาทุกวันแต่วันนี้ลุกขึ้นนอนไปเองแล้ว

ภาณูถอนหายใจเดินขึ้นข้างบน

Scene9 ภายใน/รถ/เย็น

50.ภาพใกล้

ภาพพิมพ์นั่งมองซ้ายขวาแบบงงๆ

ภาพพิมพ์

“คุณพ่อไม่ใช่ทางกลับบ้านเราหนิ”

51.ภาพใกล้

ภาณูหันมามองหน้าลูก

หน้าที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาณู

“พ่อจะพาลูกไปดูอะไรบางอย่างลูกจะได้เข้าใจพ่อสักที”

เฟดเอาท์

Scene 10 ภายใน/โห้ว/กลางคืน**52.ภาพใกล้**

ภาพพิมพ์มองคนที่อยู่รอบๆ เล็กๆ

53.ภาพกว้าง

บนเวทีการแสดงจบลงผู้คนปรบมือ

54.ภาพใกล้

สีหน้าภาพพิมพ์มองบนเวทีอย่างอยากรู้ท่ามกลางเสียงผู้คนปรบมือก็ก้อง

55.ภาพปานกลาง

ไฟสาดคนที่ยืนอยู่บนเวที แสงสาดลงมาการแสดงเริ่มขึ้น

56.ภาพกว้าง

ภาพพิมพ์ยืนตะลึง

57.ภาพใกล้

ภาพพิมพ์มองบนเวทีตาไม่กระพริบ

58.ภาพกว้าง

การแสดงจบลงท่ามกลางเสียงปรบมือภาพพิมพ์ยิ้มมองพ่อที่ยืนอยู่บนเวที

เฟดเอาท์

Scene 11 ภายใน/บ้าน/เช้า**59.ภาพกว้าง**

ภาพพิมพ์นั่งชุกชุกอยู่ที่โต๊ะ เสียงประตูปิด ภาพพิมพ์รีบวิ่งออกไป

60.ภาพปานกลาง

ภาณูเดินเข้ามาหยาบรูปที่วางอยู่บนโต๊ะขึ้นมาดู

61.ภาพปานกลาง

ภาพพิมพ์โผล่เข้ามาแอบมองยิ้มๆ

หน้า 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพพิมพ์
“คุณพ่อ...ไม่ถักเปียให้หนูหรอก”

62.ภาพใกล้

ภาณูหันไปตามเสียงเรียกแล้วยิ้ม

63.ภาพปานกลาง

ภาณูเรียกให้ภาพพิมพ์เดินเข้ามานั่งแล้วถักเปียให้

64.ภาพใกล้

ภาพพิมพ์ยิ้มให้ภาณู

65.ภาพใกล้

ภาณูมองจำๆ

66.ภาพปานกลาง

ภาณูถักเปียให้ภาณูเสร็จก็ลุกออกไป

เฟดเอาท์

หน้าที่ 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

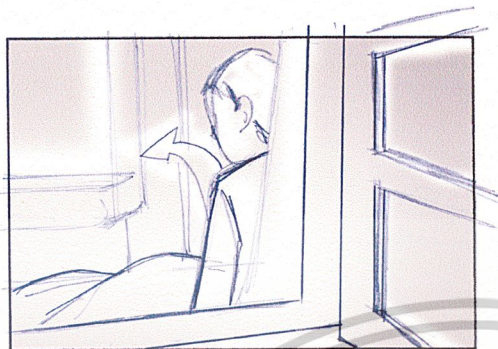
4.4.2 บทภาพ (Story Board)

ภาพและการเคลื่อนไหวที่ผู้กำกับต้องการในการถ่ายทำคล้ายกับการเขียนการ์ตูนให้มีเรื่องราวต่อเนื่องกัน เราสามารถใช้ Story Board เพื่อกำหนดขนาดภาพและมุมกล้องทำให้การถ่ายทำมีความรวดเร็วมากขึ้นและทำให้ทีมงานรู้ว่าเราต้องการอะไรที่จะต้องมีในฉากนั้นๆบ้าง และเป็น การป้องกันการผลิตสื่อถ่ายบางฉากที่ต้องการได้ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Title : คุณพ่อสี่รู้ง

Shot Is. ภาณุจ้วเจียตื่นเพราะเสียงเคาะประตู

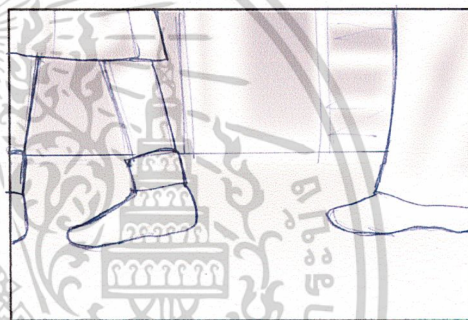

Shot ms. ภาพพิมพ์บอกภาณุว่าสายแล้ว

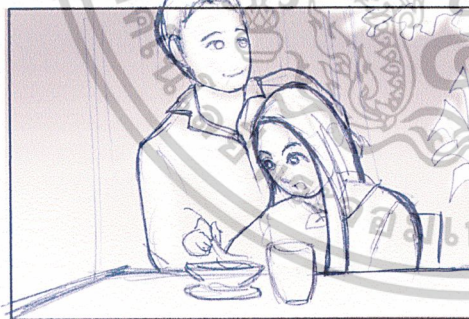
ของภาพพิมพ์

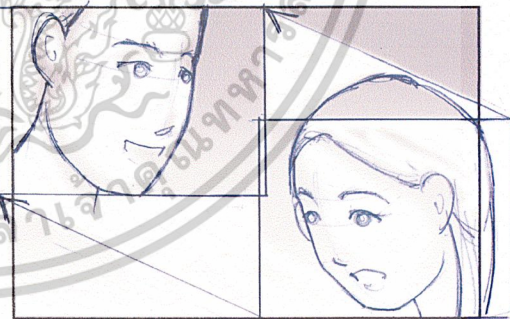
Shot ms. ขาภาพพิมพ์เดินนำ ขาภาณุตาม

Shot ms.

Shot Is. ภาณุถักเสียบให้ภาพพิมพ์

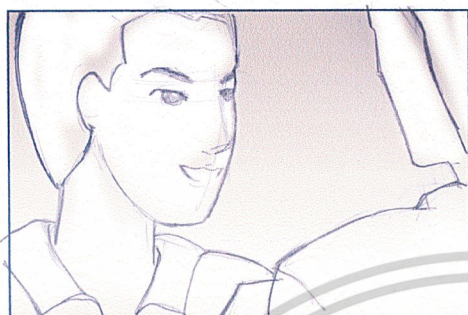

Shot cu. ทั้งสองพูดคุยกัน

Story Board

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

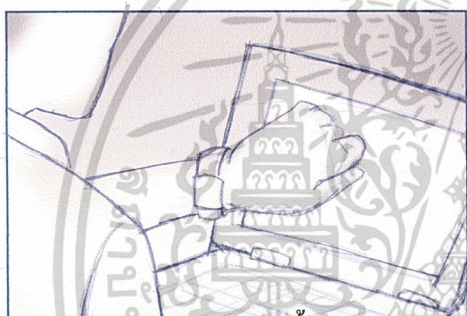
Title : คุณพ่อสีรุ้ง

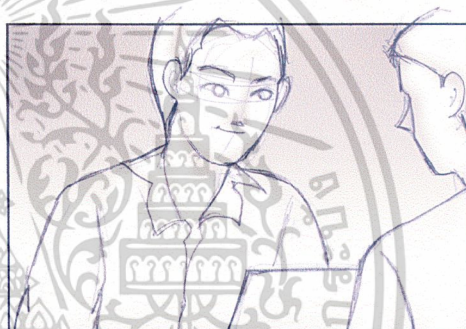
Shot ms. ภาณูคุยงานกับลูกค้า

Shot ls. ภาณูคุย

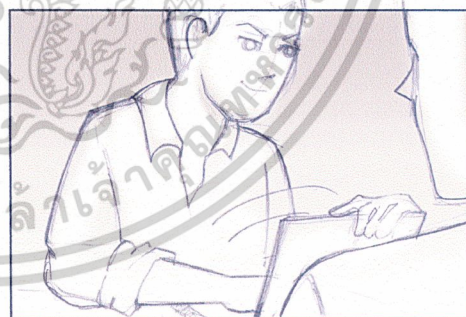
Shot cu. ภาณูยกนาฬิกาขี้หนู

Shot ms.

Shot cu.

Shot ms. ภาณูเก็บของ

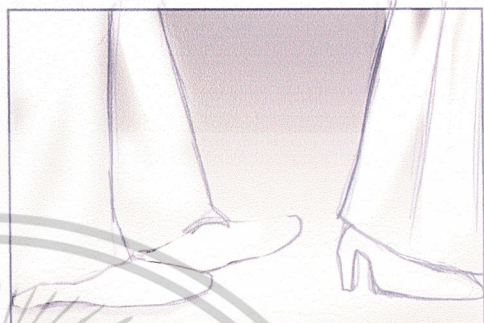
Story Board

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

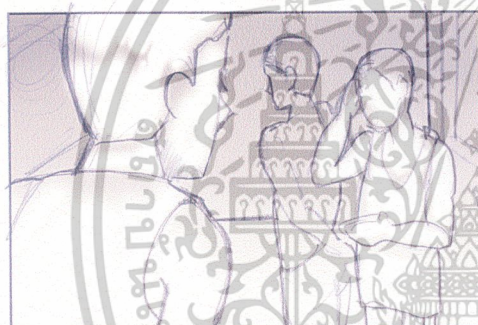
Title : คุณพ่อสีรุ้ง

Shot ms. ภาณุเดินท่ามกลางผู้คน

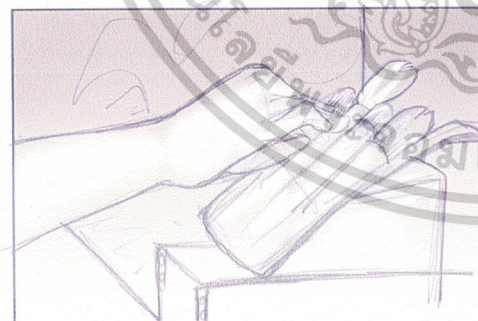
Shot ms. ชาวผู้ชายเดิน กลายเป็นผู้หญิง

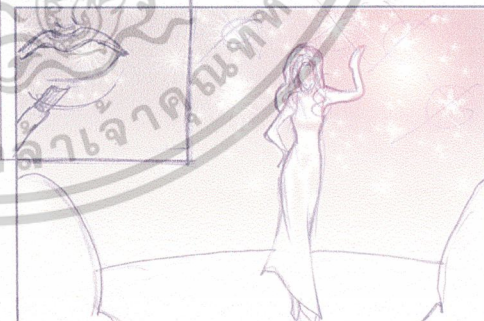
Shot pan ls. บรรยากาศห้องแต่งงาน

Shot cu. ภาณุทาลิป

Shot Insert มือหยิบแปรง

Shot ls. บนเวทีมีภาณุท่ามกลางแสงสี

Story Board

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

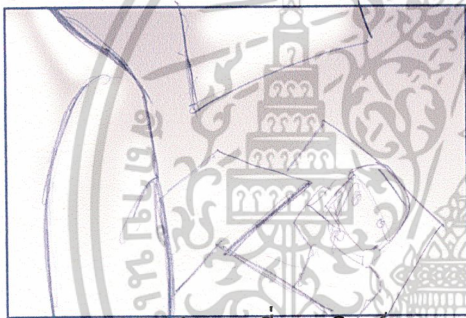
Title : คุณพ่อสีรุ้ง

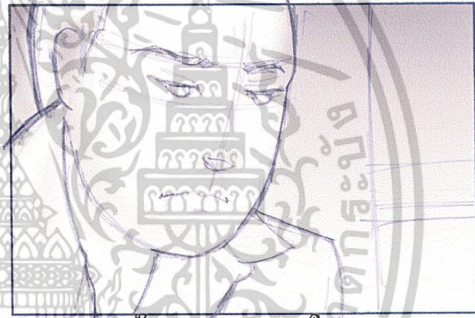
Shot Is. ภาพพิมพ์วาดรูปแล้วหลับไป

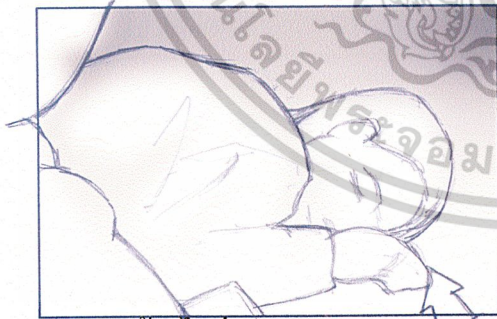
Shot Is. ภาณกลับเข้าบ้าน

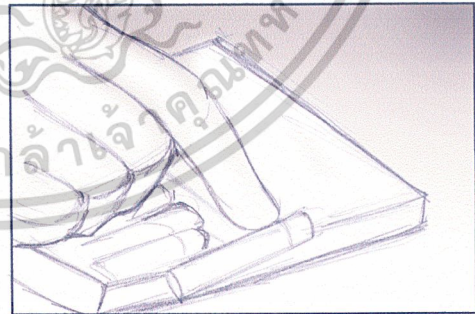
Shot ms. ภาณเก็บภาพที่ภาพพิมพ์วาด
เลื่อนไว้นั้นมา

Shot cu. หน้าภาณถอนหายใจ

Shot ms. ข้ามไหล่ ภาณมอง Pan หน้า
ที่ภาพพิมพ์

Shot Insert cu.

Story Board

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Title : คุณพ่อสีรุ้ง

Shot 1s. ภาพพิมพ์เดินออกจากห้องน้ำ

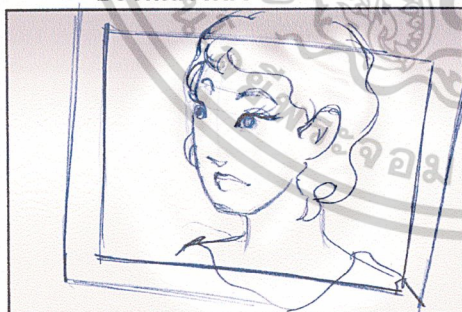
Shot ms. ภาพพิมพ์หยุดแอบฟัง

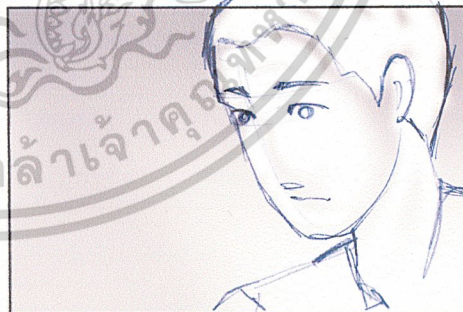
Shot cu. มือภาพพิมพ์เอื้อมหยิบเมาท์คีย์บอร์ดเลื่อนลง

Shot cu. สีหน้าภาพพิมพ์ที่สงสัย

Shot insert. ภาพภาณูที่แต่งเป็นผู้หญิง ขยายใหญ่ขึ้นจนเต็มจอ

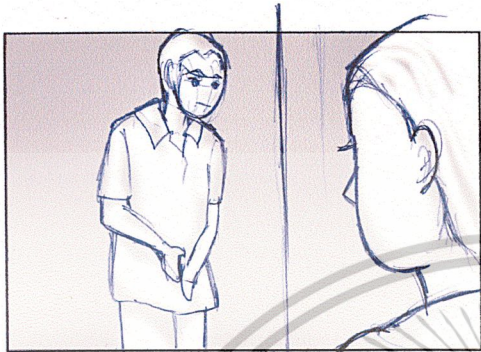

Shot cu. ใบหน้าภาณูอง

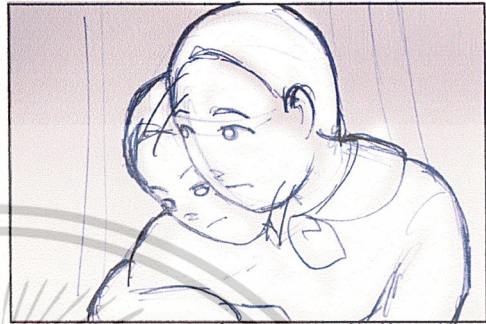
Story Board

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Title : คุณพ่อสี่รู้ง

Shot Is. ภาณุเดินลงบันไดมา

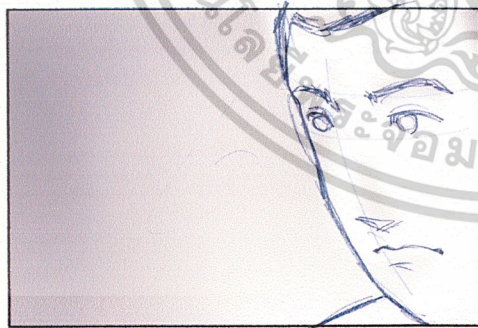
Shot ms. ภาพพิมพ์มองภาณุแล้วก้มหน้าลง

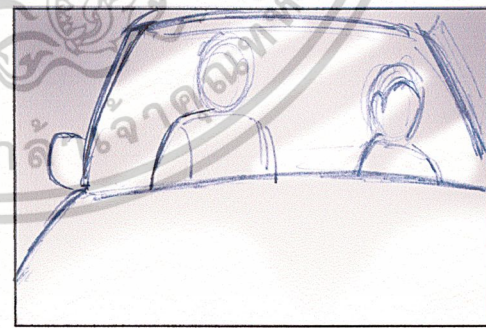
Shot cu. มือภาณุจะหวีผมให้

Shot ms. ภาพพิมพ์ไม่ให้ภาณุถักเปีย

Shot cu. ภาณุมองภาพพิมพ์อย่างกังวล

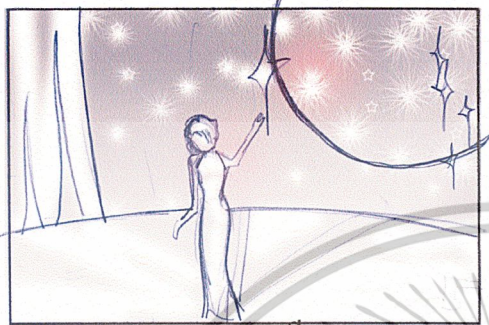

Shot

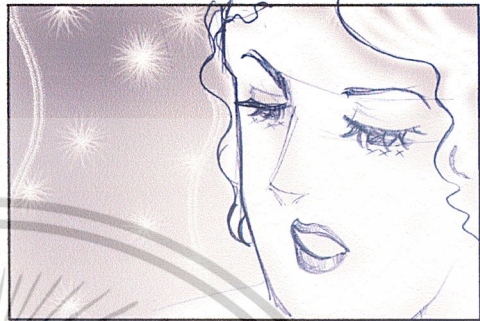
Story Board

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

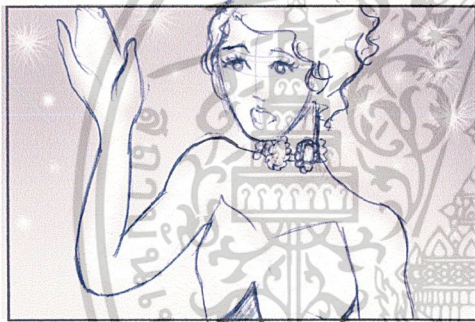
Title : คุณพ่อสีรุ้ง

Shot Is. ภาณูแสดงบนเวที

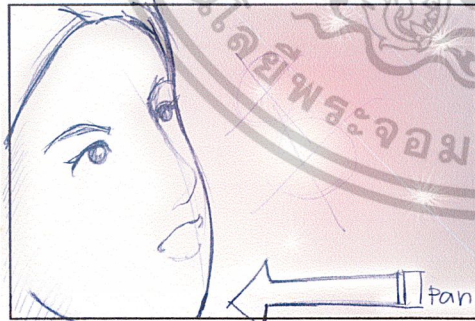
Shot cu.

Shot ms.

Shot

Shot

cu. ภาพพิมพ์ตะลึงมองภาณู

Shot

ms. ภาพพิมพ์ค่อยๆยิ้ม

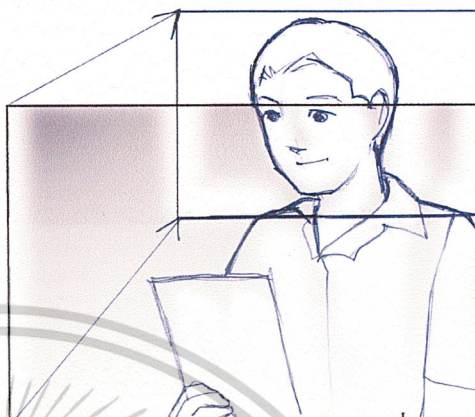
Story Board

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Title : คุณพ่อสีรุ้ง

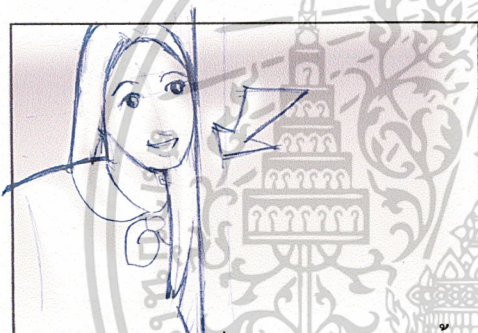

Shot ls. ภาพพิมพ์นั่งขยักขยักอยู่ที่โต๊ะ

Shot mcu. ภาณเดินเข้ามาหยิบรูปที่วางอยู่บน

โต๊ะขึ้นมาดู

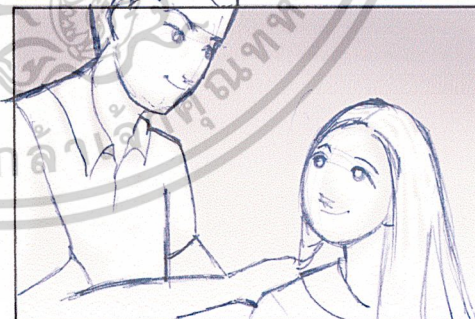
Shot ms. ภาพพิมพ์โผล่เข้ามาแอบมองยัยม

Shot ms. ภาณหันไปตามเสียงเรียกแล้วยิ้ม

Shot mls. ภาณเรียกให้ภาพพิมพ์เดินเข้ามานั่งแล้วถักเปียให้

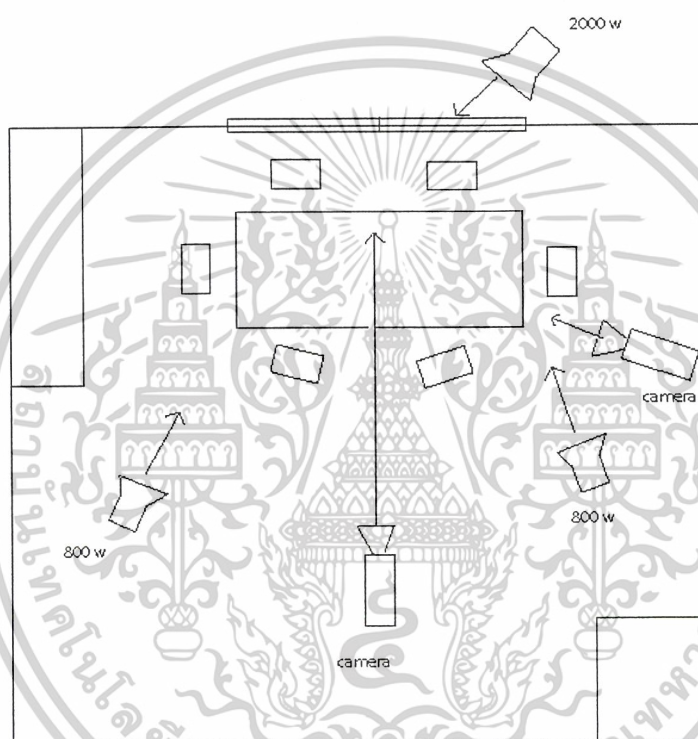
Shot ms. ภาพพิมพ์ยิ้มให้ภาณ

Story Board

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4.3 การจัดแสง (Lighting)

นอกจากแสงจะเป็นปัจจัยหลักที่ทำให้เกิดการบันทึกภาพได้แล้วนั้น แสงและเงายังมีอิทธิพลที่จะทำคนดูเกิดความรู้สึกต่างกันไปทางด้านอารมณ์ด้วย เช่น การจัดแสงที่บอบในฉากบ่งบอกถึงความลึกลับซับซ้อนในภาพยนตร์ ส่วนภาพยนตร์ตลกเบาสมองมักใช้การจัดแสงที่สว่าง นอกจากนี้การจัดแสงยังสามารถบอกเวลาที่เกิดขึ้นในฉากนั้นๆ ได้ด้วย

ตัวอย่างการจัดไฟในฉากหลักที่ห้องกินข้าว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนัดเรียกตัวนักแสดง (Call Sheet)

การจัดเตรียมเอกสารใบนัดเรียกตัวนักแสดง (และทีมงาน) เป็นงานที่ควรทำให้เรียบร้อยในช่วงท้ายของการเตรียมงานก่อนถ่ายทำภาพยนตร์ เพื่อจัดส่งให้นักแสดงและทีมงาน ใ้รู้กำหนด วัน เวลา สถานที่ถ่ายทำ และ จำนวนคนที่จะมาเข้าฉากในวันถ่ายทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CALL SHEET					SHEET	1
วันที่ : 3 มี.ค. 48			CONTACT	06-3407415		
ผู้กำกับ : นิชา ภิบาลสุข						
เรื่อง : คุณพ่อสี่รู้ง						
SCENE LIST	MAINCAST	EXTRA	DAY NIGHT	LOCATION		
Scene 1,7 ห้องนอน	ภาณุ		D	บ้านร่วมเกื้อ		
Scene 1,8,14 ห้องกินข้าว	ภาพพิมพ์		D/N	พุทธมณฑลสาย 4		
Scene 6,10 ห้องนั่งเล่น						
TIME QUEUE	เวลาขึ้นรถ	เวลา แต่งหน้า	เวลาเข้าฉาก	CONTACT		
MAINCAST	คลธรัตน์ กุฑามณีโรจน์ วุฒิชัย บัณเฑียร	7.00 น.	10.00 น. 09.30 น.	09-0529133 01-8261503		
EXTRA				CONTACT		
แผนที่						
ทีมงาน					เวลาเริ่มงาน	
ปิยพรรณ วนากุล , อนุพันธ์ บุตรเทียน , เบญจมาศ คงสาคร , แสงดาว แอศิริ เชษฐ ชูเชิดวัฒนศักดิ์ , อังคณา พรหมยานนท์					05.30 น.	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CALL SHEET					SHEET	2
วันที่ : 9 มี.ค. 48			CONTACT	06-3407415		
ผู้กำกับ : ณิชชา ภิบาลสุข						
เรื่อง : คุณพ่อสี่รู้ง						
SCENE LIST	MAINCAST	EXTRA	DAY NIGHT	LOCATION		
Scene 2 ,9,11 ในรถ	ภาณุ ภาพพิมพ์		D	สวนลุมไนท์บาร์ซ่า		
TIME QUEUE	เวลาขึ้นรถ	เวลา แต่งหน้า	เวลาเข้าฉาก	CONTACT 09-0529133 01-8261503		
MAINCAST	คณธรรัตน์ จุฑะมณีโรจน์ วุฒิชัย บัณเฑาะ	12.00 น.	13.30 น. 15.00 น.			
EXTRA						
แผนที่						
ทีมงาน					เวลาเริ่มงาน	
ปิยพรรณ วนากุล , พงศวัฒนา สินธุพันธ์ เชษฐ ฐะเชิดวัฒนศักดิ์					14.00 น.	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CALL SHEET					SHEET	3
วันที่ : 16 มี.ค. 48			CONTACT	06-3407415		
ผู้กำกับ : ณิชชา ภิบาลสุข						
เรื่อง : คุณพ่อสี่รู้ง						
SCENE LIST	MAINCAST	EXTRA	DAY NIGHT	LOCATION		
Scene 3,4 ร้านกาแฟ ถนนสีลม	ภาณุ	คนทำงาน	D	ถนนสีลม		
TIME QUEUE	เวลาขึ้นรถ	เวลา แต่งหน้า	เวลาเข้าฉาก	CONTACT 09-0529133		
MAINCAST	วุฒิชัย บัณเฑาะ		15.00 น.			
EXTRA	พงศวัตตนา สันธูพันธ์	13.00 น.				
แผนที่						
ทีมงาน					เวลาเริ่มงาน	
อนุพันธ์ บุตรเทียน , แสงดาว แอสิริ					14.30 น.	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CALL SHEET				SHEET	4
วันที่ : 18 มี.ค. 48			CONTACT	06-3407415	
ผู้กำกับ : ณิชชา ภิบาลสุข					
เรื่อง : คุณพ่อสี่รู้ง					
SCENE LIST	MAINCAST	EXTRA	DAY NIGHT	LOCATION	
Scene 12	ภาพพิมพ์	คนคู 1 คนคู 2 คนคู 3	D/N	โรงถ่าย	
TIME QUEUE		เวลาขึ้นรถ	เวลา แต่งหน้า	เวลาเข้าฉาก	CONTACT 01-8261503
MAINCAST	คลธรัตน์ ภูษะมณีโรจน์	08.00 น.		10.00 น.	
EXTRA	ชนากร รูปเกลี้ยง ปรีดี ศรีเจริญ ชนพล สาธารสันติกุล				
แผนที่					
ทีมงาน				เวลาเริ่มงาน	
ปิยพรรณ วนากุล , อนุพันธ์ บุตรเทียน , เบญจมาศ คงสาคร เศษฐ์ ชูเชิดวัฒน์ ศักดิ์ , สมัญญา ศรีรักษา				10.00 น.	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดงบประมาณในการถ่ายทำภาพยนตร์ (Budget)

เป็นการจัดรวบรวมสรุบบudgetงบประมาณที่ใช้ในการถ่ายทำ เริ่มตั้งแต่ขั้นตอนการเตรียมงานถ่ายทำ เป็นการประเมินคร่าวๆ ไปจนถึงค่าใช้จ่ายส่วนรายละเอียดของการถ่ายทำ และ ค่าใช้จ่ายขั้นตอนสุดท้ายทุกอย่าง จนได้ชิ้นงานที่เสร็จสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งบประมาณการถ่ายทำ					
เรื่อง : คุณพ่อสี่รุ้ง					
ผู้กำกับ : น.ส. ณิชชา กิบาลสุข					
ผู้จัดการกองถ่าย : น.ส. ปิยพรรณ วนากุล					
จำนวนวันในการเดินทาง : 3 มี.ค.48 , 9 มี.ค.48 , 16,18 มี.ค.48 ทั้งหมด 4 วัน					
จำนวนวันในการถ่ายทำ : 3 มี.ค.48 , 9 มี.ค.48 , 16,18 มี.ค.48 ทั้งหมด 4 วัน					
รายการ	จำนวน	หน่วย	ราคา	รวม	หมายเหตุ
(ก่อนการถ่ายทำ)					
อุปกรณ์ประกอบฉาก ผ้าดำ	3	เมตร	380		อุปกรณ์
Sticker	4	แผ่น	500		
Ribbon	7	เมตร	1,020	2,900	
ม้วนมินิดีวี	1	แพ็ค	790		3ม้วน
ค่ารถประสานงาน			1,500	5,190	
(ระหว่างการถ่ายทำ)					
ค่าเดินทาง (เช่ารถตู้)	2	วัน	2,600		1,300/วัน
ค่ารถรับส่งนักแสดง	5	วัน	1,000		
ค่าอาหารทั้งหมด	8	มื้อ	8,500		
ค่าเช่ากล้อง	2	วัน	3,000		
ค่ารถประสานงาน			3,300	18,400	
(หลังการถ่ายทำ)					
ค่าม้วนล้างหัวเทป	1	ม้วน	600		
ค่าตัวนักแสดง			12,000		
(เสร็จสิ้นการถ่ายทำ) รวมทั้งสิ้น				31,690	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)

การถ่ายทำภาพยนตร์ควรมีการเตรียมงานที่ดี และประกอบด้วยทีมงาน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้การถ่ายทำภาพยนตร์เป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ ควรมีการจัดแบ่งหน้าที่รับผิดชอบที่ชัดเจน การทำงานควรเป็นไปอย่างรอบคอบและรัดกุม คิดวางแผนให้ดีที่สุดก่อนลงมือกระทำ เพื่อเป็นการป้องกันถึงปัญหาที่จะเกิดขึ้นข้างหน้าได้ด้วย

การเตรียมงานในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์นั้น อันดับแรกควรตรวจสอบเช็คอุปกรณ์ก่อนการนำไปใช้งานว่า อุปกรณ์นั้นๆ สมบูรณ์หรือไม่ เพราะหากอุปกรณ์ชำรุดและสถานที่ถ่ายทำนั้นอยู่ไกล จะไม่สามารถหาอะไหล่มาทดแทนได้ การทำงานก็จะติดขัดและไม่เสร็จตามกำหนดที่วางไว้

ในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ฉากภายใน สถานที่หลักๆที่ใช้ในการถ่ายทำและควมมีปัญหามากที่สุดคือฉากการแสดงโชว์ ซึ่งผู้กำกับได้เลือกใช้สถานที่จริงเพราะมีความพร้อมในเรื่องแสงสีของการแสดงโชว์คาบาเร่ต์ การทำงานค่อนข้างรวดเร็วเนื่องจากเวลาที่บีบให้ทีมงานต้องคำนึงถึงการยกกองถ่าย เข้า - ออก จากสถานที่ มีการนัดทีมงานก่อนล่วงหน้าเพื่อมาเซตฉากหลัง และดูความพร้อมของไฟ ส่วนนักแสดงได้นัดไว้ให้มาแต่งหน้าทำผมในชุดโชว์ ซึ่งทุกอย่างเสร็จทันเวลาที่กำหนดไว้

สถานที่หลักอีกที่หนึ่งคือ บ้านของภานู ซึ่งได้ใช้บ้านของนักแสดง เพราะโทนสีและการแต่งบ้านบ่งบอกถึงรสนิยมของเกย์ได้เป็นอย่างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากภายนอก ส่วนมากเป็นฉากในรถ เพราะตัวละครเป็นคนที่ทำงานในเมืองซึ่งชีวิตจะอยู่ในรถเสียเป็นส่วนใหญ่ และ ฉากคุยงานในร้านกาแฟก็ไม่มีปัญหามากนักเพราะทุกอย่างใช้ความเหมือนจริง แต่ข้อจำกัดของการถ่ายทำคือเรื่องพื้นที่การแสดง ซึ่งไม่เอื้ออำนวยต่อการวางมุมกล้อง

การถ่ายทำภาพยนตร์แบ่งลักษณะการทำงานออกเป็นส่วนต่างๆดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1 งานแสดง (Acting)

ผู้กำกับต้องคอยชี้แนะแนวทางให้ผู้แสดงหลัก เพราะผู้กำกับคือผู้ที่ถ่ายทอดเรื่องราวออกมา เพื่อช่วยให้นักแสดงรู้ที่มาของตัวเองทำให้นักแสดงสามารถเข้าถึงบทได้ เมื่อเริ่มการถ่ายทำผู้กำกับ ก็จะเป็นผู้ตัดสินใจว่าการแสดงที่ถ่ายทำไปนั้นใช้ได้หรือไม่ และ ชี้จุดบกพร่องให้นักแสดงเข้าใจ เพื่อจะได้ปรับการแสดงให้ถูกต้อง

งานแสดงแบ่งหน้าที่การแสดงต่างๆออกได้ดังต่อไปนี้

1. **ผู้กำกับภาพยนตร์ (Director)** ผู้กำกับภาพยนตร์นอกจากจะเป็นผู้ควบคุมดูแลการทำงานโดยรวมของทีมงานทั้งหมดแล้ว หน้าที่หลักๆ ยังต้องควบคุมกำกับการแสดงของนักแสดงอีกด้วย ซึ่งเป็นหน้าที่ของข้าพเจ้าที่จะต้องดูแลการแสดงของนักแสดงอยู่นามอนิเตอร์ นอกจากนั้นยัง ควบคุมประกอบ โดยรวมของฉากนั้นๆด้วย

ในส่วนของการกำกับการแสดงนั้นเริ่มมาจากการทดสอบบทนักแสดงหลักทั้งสองคน เนื่องจากบทภาพยนตร์ฉบับนี้เป็นบทภาพยนตร์ที่พัฒนามาจากวิชา โครงการพิเศษ ทำให้นักแสดงมีความคุ้นเคยกับทีมงานเป็นอย่างดี ทำให้การสื่อสารความเข้าใจเป็นไปอย่างราบรื่น

นักแสดงที่มารับบทเป็นภานู คือ นาย วุฒิชัย บัณเฑาะว์ ซึ่งข้าพเจ้าได้พูดคุยถึงบทภาพยนตร์ เพื่อให้นักแสดงรู้แนวทางการแสดง เมื่อนักแสดงเกิดความเข้าใจในบทบาทแล้วก็เริ่มการถ่ายทำ ระหว่างการถ่ายทำต้องมีการควบคุมเรื่องการแสดงที่เกินความพอดีเป็นระยะ ทั้งสีหน้าและท่าทาง เนื่องจากนักแสดงแสดงออกมามากเกินไป

นักแสดงที่มารับบทเป็นภาพพิมพ์ คือ ด.ญ. ดลธรัตน์ จุฑะมณีโรจน์ เป็นเด็กที่เข้ากับคนอื่นง่าย พูดเก่ง กล้าแสดงออก การซักซ้อมบทก็เข้าใจได้รวดเร็ว ในวันแรกอาจมีการเงินกล้องและ มองกล้องบ่อยครั้ง ผู้กำกับก็จะพยายามหาจุดสนใจให้นักแสดงมอง และคอยเตือนเรื่องการมอง กล้อง ส่วนทางคาแรกเตอร์ของตัวละครนั้นผู้กำกับปล่อยให้นักแสดงเล่นเป็นตัวของตัวเองเพราะ คาแรกเตอร์ของนักแสดงนั้นตรงกับตัวละครอยู่แล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ผู้ช่วยผู้กำกับ (Assistant director) ปิยพรรณ วนากุล เป็นผู้ช่วยเหลือผู้กำกับในกรณีที่ ต้องควบคุมการแสดงของนักแสดงหลายคน และเป็นผู้คอยให้คำแนะนำบางอย่างต่อผู้กำกับในวันที่ มีคิวถ่ายเยอะมาก ซึ่งผู้กำกับไม่สามารถดูงานคนเดียวได้ทั้งหมด ผู้ช่วยผู้กำกับสามารถส่งงานแทนผู้ กำกับได้ทันที

3. ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง (Continuity person) เบญจมาศ คงสาคร มีหน้าที่ดูแลความ ถูกต้องของความต่อเนื่องในการแสดง ทิศทางการเข้าออก และบันทึกข้อมูลทางการแสดงและการ ถ่ายทำลงในเอกสารรายงานความต่อเนื่อง (Continuity report) เพื่อบอกว่ามีการแสดงบกพร่องส่วน ใด และมีครั้งไหนที่ใช้ได้ นอกจากนี้ยังคอยบอกเวลาผู้กำกับข้ามการถ่ายทำบางฉากไปด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2 งานออกแบบงานสร้าง (Production design)

งานออกแบบงานสร้างแม้ว่าจะเป็นงานในช่วงขั้นตอนการเตรียมงานถ่ายทำ แต่ในช่วงการทำนั้นงานออกแบบงานสร้างก็จำเป็นเช่นกันเพราะการถ่ายทำภาพยนตร์มีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงแก้ไขแทบตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นอุปกรณ์ประกอบฉาก รวมไปถึงเสื้อผ้านักแสดงด้วย

ในฉากหลักๆมีอยู่ 3 ฉาก ที่ใช้เยอะที่สุด คือบ้าน ห้องแต่งตัวคาบาเรต์โชว์ และ ผับ โทนต์ของหนังจะดูสดใสดังนั้นก็เลยเลือกจัดไฟ และเฟอร์นิเจอร์ให้มีสีสัน ซึ่งภาพยนตร์เรื่องนี้เน้นความสมจริงเป็นหลักในส่วนที่บ้านภาณุนั้นจึงใช้สถานที่จริงแทนที่การเซทฉากขึ้นมาเนื่องจากข้อจำกัดของสถานที่ถ่ายทำ ซึ่งเป็นบ้านจริงของนักแสดงดังนั้นก็เลยจัดการเรื่องการโยกย้ายเฟอร์นิเจอร์จึงไม่สามารถทำได้มากนัก

สำหรับฉากในผับนั้นก่อนหน้าการถ่ายทำ บนเวทีฉากหลังจะเป็นโปรเจกเตอร์ผ้าใบหนังซึ่งดูไม่สวยงามเวลาที่มีการแสดงบนเวที ข้าพเจ้าและทีมงานจึงคิดทำฉากหลังขึ้นมาใหม่เพื่อสร้างมิติให้เวทีมากขึ้นโดยการ นำผ้าดำมาขึงกับผ้าใบหนังไว้ และนำดาวมาร้อยเอ็นเป็นเส้นห้อยลงมาเพื่อเพิ่มลูกเล่นการสะท้อนไฟทำให้ดูมีอะไรมากขึ้น ส่วนการตกแต่งฉากหลังด้วยอุปกรณ์ประกอบฉากเพื่อให้ฉากนั้นสมบูรณ์พร้อมที่จะถ่ายทำได้นั้น ได้รับความช่วยเหลือจากทีมงานเป็นอย่างดี ทุกคนมาช่วยกันทำฉากที่บ้านของข้าพเจ้าและช่วยกันออกความคิดเห็นทำให้การทำงานมีคุณภาพมากขึ้น

5.3 งานถ่ายทำภาพยนตร์ (Cinematograph)

งานถ่ายทำภาพยนตร์นั้นเกี่ยวข้องกับการใช้อุปกรณ์ต่างๆ ได้แก่ อุปกรณ์กล้อง อุปกรณ์ไฟ ซึ่งขั้นตอนนี้มีความสำคัญมากจำเป็นต้องใช้ความแม่นยำและความรวดเร็วในการทำงานสูง

งานถ่ายทำภาพยนตร์แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบต่างๆออกได้ดังต่อไปนี้

1. ผู้กำกับภาพ (Director of Photography)

ในส่วนที่เป็นงานของนักศึกษานั้น การทำหนังสือพิมพ์ประมาณน้อย ดังนั้นจึงต้องรับผิดชอบหลายหน้าที่ในคนเดียว ซึ่งหน้าที่ผู้กำกับภาพนั้นก็เป็นอย่างหนึ่งที่ข้าพเจ้า ต้องรับผิดชอบเอง ด้วยการกำหนดมุมกล้องในการถ่ายทำภาพยนตร์เพื่อให้ได้อารมณ์ของแสงและเพื่อให้ได้ภาพสอดคล้องต่อความต้องการในภาพยนตร์

2. ผู้ถ่ายภาพ (Operative camera)

ทำหน้าที่ถ่ายภาพยนตร์ทั้งเรื่องควบคุมการทำงานของกล้อง และการเคลื่อนที่ของกล้อง ตรวจสอบขนาดภาพและองค์ประกอบภาพ ตามคำสั่งของผู้กำกับภาพซึ่งในส่วนงานของข้าพเจ้านั้นผู้ถ่ายภาพสามารถออกความเห็น และ ให้คำปรึกษาในส่วนที่เพิ่มเติมต่างๆ ซึ่งข้าพเจ้าก็ยินดีที่จะรับฟังเพื่อให้งานออกมาดีที่สุด ซึ่งผู้ถ่ายภาพที่มาช่วยข้าพเจ้านั้นสามารถจัดแสงได้ตามความต้องการของข้าพเจ้าด้วย

CONTINUITY REPORT				วันที่ : 3 มี.ค. 48	
ภาพยนตร์เรื่อง : คุณพ่อสี่รู้ง				SCENE	☐ DAY
ผู้กำกับ : ฉนิทา ภิบาสสุข					☐
ตากล้อง : เศษฐ์ ชูเชิดวัฒนศักดิ์				SOUND	☒ REC.
กล้อง : XL1					☐ NO REC.
ฉาก : Scene 1,7 Scene 1,8,14 Scene 6,10					
SCENE	SHOT	DESCRIPTION	TAKE	REMARK	
1	5	Ls ภาณุนอนอยู่บนเตียง เขาพลิกตัวตื่น	1	Ok	
	8	Ms ภาณุลักเปียให้ภาพพิมพ์อย่างเร่งรีบ	1	มองกล้อง	
7			2	Ok	
	9	Cu ภาพพิมพ์กินข้าวอย่างรวดเร็ว	1	Ok	
	10	Cu ภาณูจะมิกเขม้นลักเปียให้ภาพพิมพ์	1	Ok	
8	11	Ls ภาณุลักเปียเสร็จ ทั้งสองลุกออกไปอย่างเร่งรีบ	1	หลุดเฟรม	
	25	Cu ภาพพิมพ์นั่งวาดรูปอยู่อย่างจะมิกเขม้น	1	หลุดโฟกัส	
			2	OK	
	27	Cu มือภาพพิมพ์หยิบสีออกจากกล้อง	1	OK	
	29	Cu หน้าภาณูมองภาพพิมพ์บอกถึงความรัก	1	Ok	
	34	Ls ภาพพิมพ์เดินออกจากห้องน้ำได้ยินเสียงภาณูคุยโทรศัพท์เสียงเล็กเสียงน้อย ภาพพิมพ์หยุดแอบฟัง	1	Ok	
			2	เพื่อไว้	
			3	รับรีแอ็คชั่น	
	37	Cu มือภาพพิมพ์เอื้อมหยิบเมาท์คีย์บอร์ดเลื่อน	1	Ok	
	38	สีหน้าภาพพิมพ์ที่สงสัย	1	จำ	
			2	Ok	
	39	Cu ภาพพิมพ์ดูสีหน้าสับสนกับสิ่งที่ได้เห็น	1	Ok	
	41	ภาณูตะลึง	1		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.4 การจัดการ (Production management)

สถานที่ถ่ายทำ จากหลักบ้านของภาณุเป็นบ้านจริงของนักแสดงซึ่งนักแสดงยินดีให้ทีมงานเข้าไปถ่ายทำได้ แต่ต้องระวังเรื่องการวางไฟ และขาตั้งกล้องเพราะพื้นบ้านของนักแสดงเป็นไม้ปาร์เก้ และมีของตกแต่งบ้านราคาแพงหลายชิ้น การเคลื่อนย้ายของต้องเป็นไปด้วยความระมัดระวังมากที่สุด แต่มีความสะดวกเพราะไม่ต้องคอยห่วงเรื่องไฟว่าไฟจะไม่พอ

ส่วนฉากในฉบับนั้น ต่อเนื่องมาจากการถ่ายทำโครงการพิเศษในตอนแรกไว้แล้วที่ ดีเจ สีส้ม ซอย 2 ซึ่งได้มีการถ่ายเพิ่มเติมด้วยการเข้าไปเช่าถ่ายต่อที่โรงถ่าย

การจัดการเรื่องอาหาร เป็นส่วนที่ขาดไม่ได้ของกองถ่ายในแต่ละวัน ต้องมีการจัดเตรียมจำนวนทีมงานในแต่ละวันให้ดี หากวันไหนถ่ายทำเลยเวลาบ่าย 3 โมงเย็น ก็ต้องมีการเตรียมอาหาร 2 มื้อ ซึ่งส่วนนี้ใช้วิธีการโทรสั่งร้านอาหารให้มาส่งที่กองถ่าย เป็นวิธีที่สะดวกที่สุดเพราะทีมงานไม่ต้องไปซื้อให้เสียเวลาการทำงาน

การเดินทางและการนัดหมาย ในส่วนการเดินทาง หากเป็นวันที่ไม่ได้ถ่ายที่บ้านนักแสดง ข้าพเจ้าก็จะโทรนัดวันเวลา กับนักแสดงล่วงหน้า เพื่อให้นักแสดงสามารถเคลียร์เวลาเข้ามาฉากได้ ปัญหาที่ยุงยากที่สุดในการเดินทางคือ ระยะเวลาของนักแสดงทั้งสองคนอยู่ไกลกันมาก ข้าพเจ้าใช้วิธีเหมารถตู้ซึ่งสะดวกที่ไม่ต้องขับรถไปเองและที่นั่งจะได้มีเพียงพอกับทีมงานด้วย ส่วนการนัดหมายทีมงานนั้นข้าพเจ้านัดล่วงหน้าให้มานอนที่บ้านก่อนวันถ่ายทำ เพื่อเป็นการเตรียมแผนงานการถ่ายทำในแต่ละวัน

บทที่ 6

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post – Production)

การตัดต่อลำดับภาพ

เมื่อเรามีฟุตเทจแล้วก็สามารถนำมาเรียบเรียงลำดับเรื่องราวเข้าด้วยกัน โดยเอาลำดับในบทภาพยนตร์เป็นหลัก ในขั้นนี้ยังไม่มีการตัดภาพส่วนใดส่วนหนึ่งทิ้งแต่จะเป็นการเรียงลำดับภาพและเสียงตามความยาวของฟุตเทจทั้งหมดที่ถ่ายมาเราเรียกว่าการเรียงคัต (Assembly)

เมื่อเรียงคัตภาพที่มีอยู่ทั้งหมดเรียบร้อยแล้ว ผู้ตัดต่อลำดับภาพจึงจะเริ่มลงมือตัดต่อครั้งที่ 1 ซึ่งคือ วิธีตัดหยาบ (Rough Cut) โดยตัดส่วนที่ไม่ต้องการออกเหลือไว้แต่ส่วนที่ต้องการที่จะใช้ใน แต่ละช็อตแต่ละฉากต่อตามลำดับเข้าด้วยกัน โดยคำนึงถึงความต่อเนื่องตั้งแต่ขั้นพื้นฐานคือความต่อเนื่องของแอ็คชั่นผู้แสดง ไปจนความต่อเนื่องของ เนื้อหา ลีลา และ อารมณ์ของภาพยนตร์ การตัดต่อด้วยวิธีตัดหยาบนี้เสมือนเป็นแบบร่างของงานตัดต่อลำดับภาพที่ใกล้เคียงกับงานตัดต่อขั้นสมบูรณ์ (fine cut) มากที่สุด หรือบางครั้งอาจใช้ได้จริงเลยถ้าผู้กำกับไม่มีความคิดเห็นค้านในการตัดหยาบนั้น

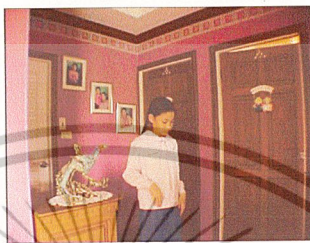
ขั้นตอนการตัดต่อขั้นสุดท้ายที่สมบูรณ์แล้วนั้นเป็นขั้นตอนของการใส่เทคนิคบางอย่างในการเชื่อมช็อตด้วย เช่น จางซ้อน (Dissolve) หรือ เฟดอิน/เฟดเอาท์ (fade-in/fade-out) ตำแหน่งช็อตตัวหนังสือในไตเติล และเครดิตทีมงาน

6.1 การตัดต่อลำดับภาพแบบต่อเนื่อง

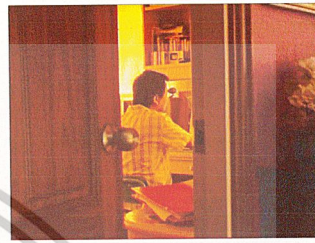
การตัดต่อลำดับภาพแบบต่อเนื่อง (Continuity) คือ การลำดับภาพแบบนำเอาภาพจากช็อตต่างๆ มาลำดับเรื่องราวเข้าด้วยกัน การตัดต่อในลักษณะนี้จำเป็นต้องคำนึงถึงความต่อเนื่องของตัวแสดงเป็นหลัก เพราะการเปลี่ยนภาพนั้นบอกถึงทิศทางการแสดงที่เป็นตัวเชื่อมโยงระหว่างกัน

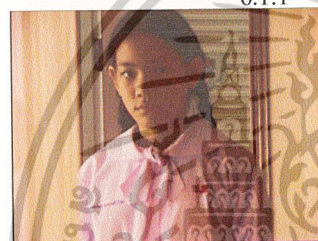
6.1.1

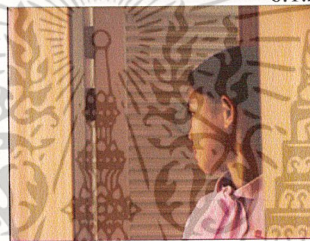
6.1.2

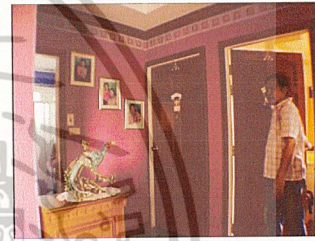
6.1.3

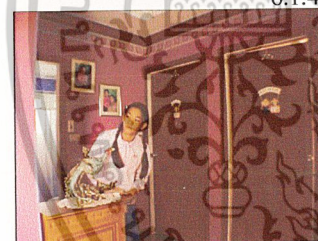
6.1.4

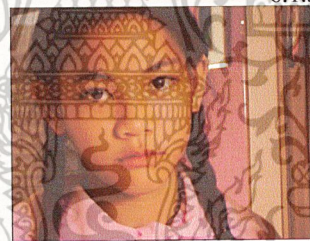
6.1.5

6.1.6

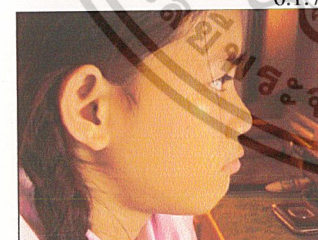
6.1.7

6.1.8

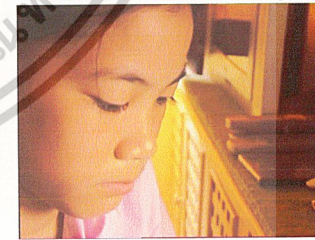
6.1.9

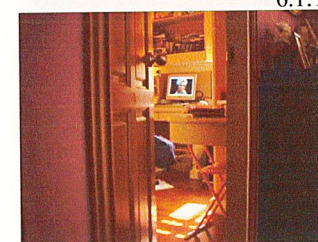
6.1.10

6.1.11

6.1.12

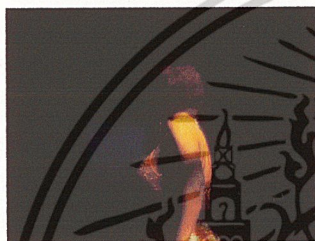
6.1.13

ภาพที่ 6.1.1- 6.1.13 ตัวอย่างการตัดต่อลำดับภาพแบบต่อเนื่อง

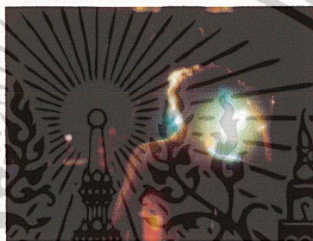
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.2 การตัดต่อลำดับภาพที่แอ็คชั่น (Cutting on Action)

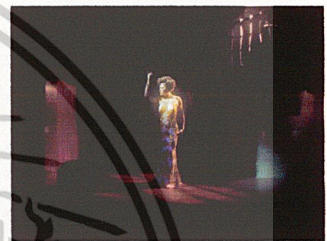
เป็นการตัดต่อที่นิยมใช้ในภาพยนตร์บันเทิงอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งเป็นการตัดต่อภาพระหว่างช็อตกล้องตั้งนิ่งเข้ากับช็อตเคลื่อนกล้องที่มีแอ็คชั่นของผู้แสดง เนื่องจากการตัดเอาช็อตที่ตั้งนิ่งเข้ากับช็อตที่เคลื่อนไหว จะเกิดความรู้สึกว่าภาพโดด (jump cut) ได้ แต่วิธีการตัดบนแอ็คชั่นสามารถช่วยได้ เพราะการตัดภาพที่บริเวณแอ็คชั่นของผู้แสดงที่มีการเคลื่อนไหวด้วยช็อตกล้องเคลื่อนไหว ที่มีผู้แสดงด้วยต่อเนื่องเพราะคนดูยังมีสมาธิอยู่กับแอ็คชั่น ดังนั้นการตัดภาพไปเป็นภาพแอ็คชั่นที่มีกล้องเคลื่อนไหวด้วย คนดูจึงไม่รู้สึกสะดุด

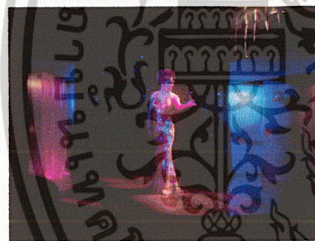
6.2.1

6.2.2

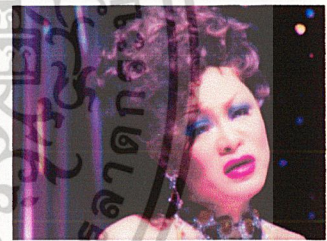
6.2.3

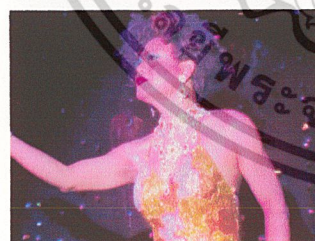
6.2.4

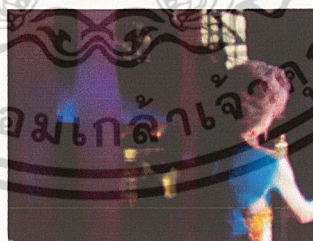
6.2.5

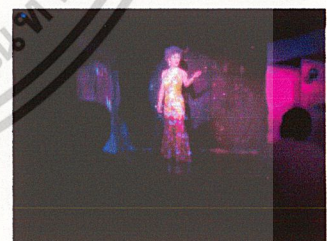
6.2.6

6.2.7

6.2.8

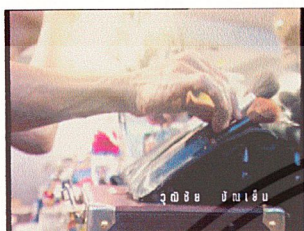
6.2.9

ภาพที่ 6.2.1 - 6.2.9 ตัวอย่างการตัดต่อลำดับภาพแอ็คชั่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.3 การตัดต่อลำดับภาพละเอียด (Fine cut)

เป็นการตัดต่อลำดับเรื่องราวโดยละเอียด โดยให้ความสำคัญกับทุกสิ่งทุกอย่างในภาพยนตร์ รวมถึงการเพิ่มเติมหรือถอดออกเพื่อให้งานเกิดความสมบูรณ์และลงตัวมากที่สุด

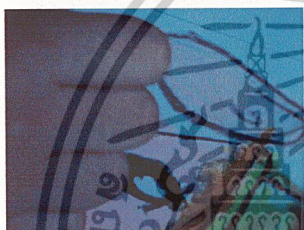
6.3.1

6.3.2

6.3.3

6.3.4

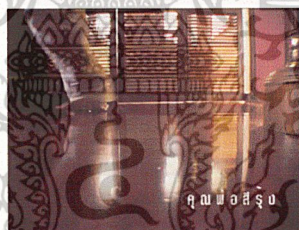
6.3.5

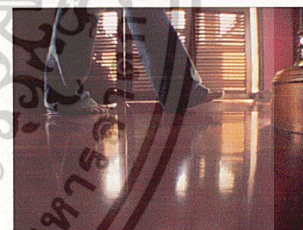
6.3.6

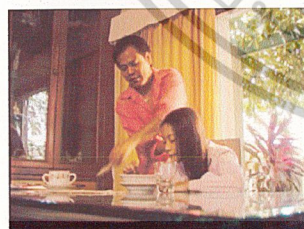
6.3.7

6.3.8

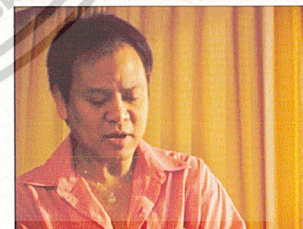
6.3.9

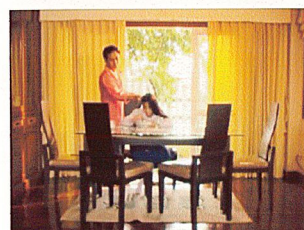
6.3.10

6.3.11

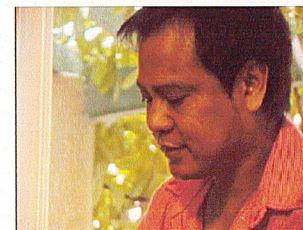
6.3.12

6.3.13

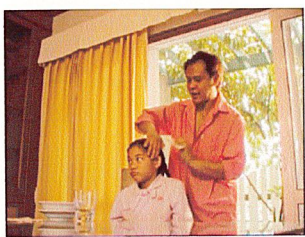

6.3.14

6.3.15

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

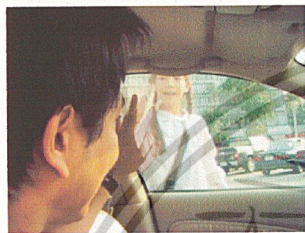
6.3.16

6.3.17

6.3.18

6.3.19

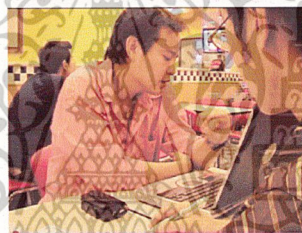
6.3.20

6.3.21

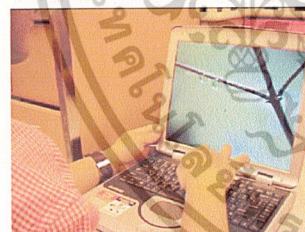
6.3.22

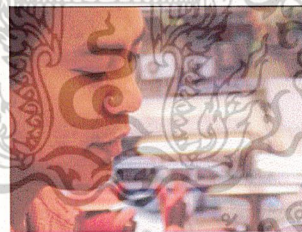
6.3.23

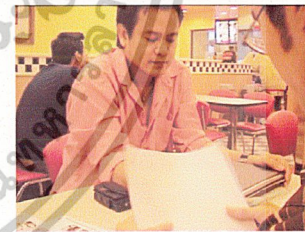
6.3.24

6.3.25

6.3.26

6.3.27

6.3.28

6.3.29

6.3.30

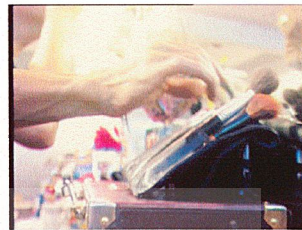
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.3.31

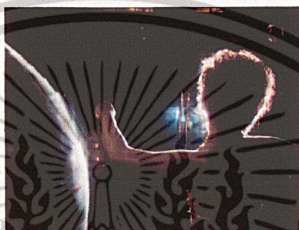
6.3.32

6.3.33

6.3.34

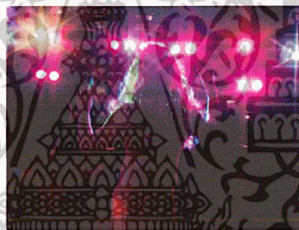
6.3.35

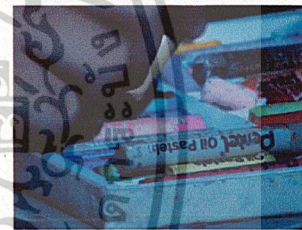
6.3.36

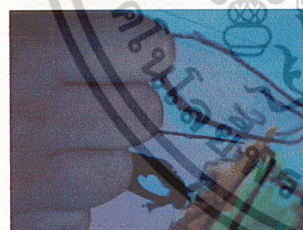
6.3.37

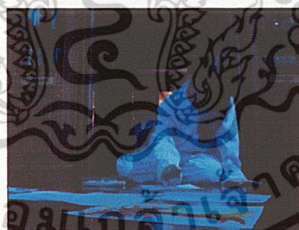
6.3.38

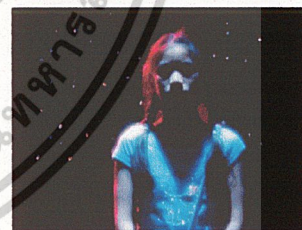
6.3.39

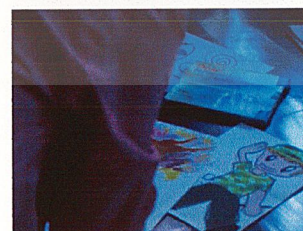
6.3.40

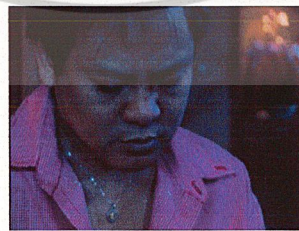
6.3.41

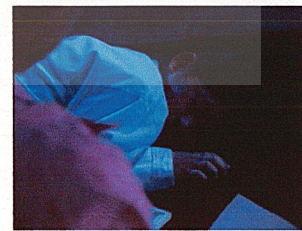
6.3.42

6.3.43

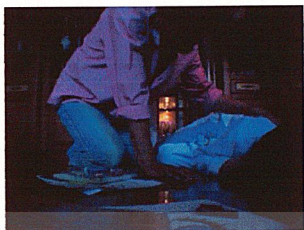

6.3.44

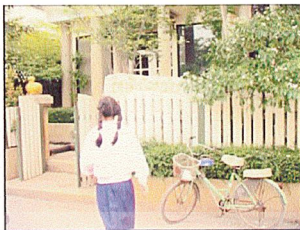

6.3.45

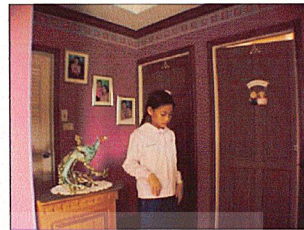
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

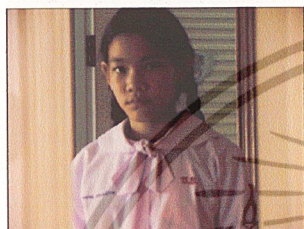
6.3.46

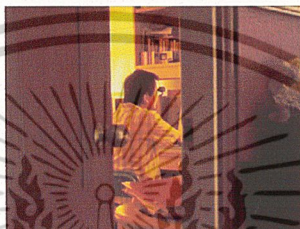
6.3.47

6.3.48

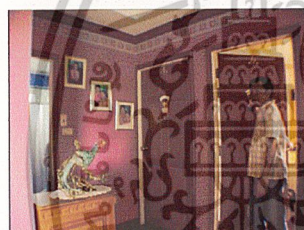
6.3.49

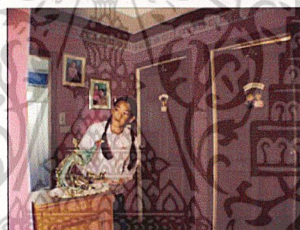
6.3.50

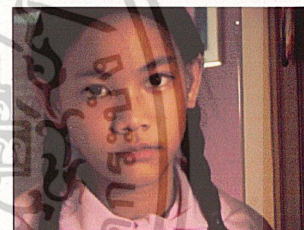
6.3.51

6.3.52

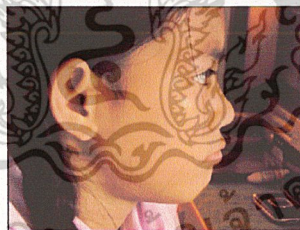
6.3.53

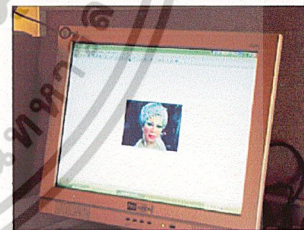
6.3.54

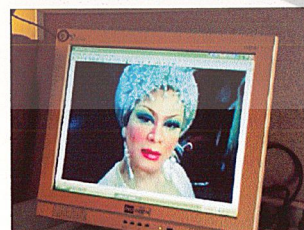
6.3.55

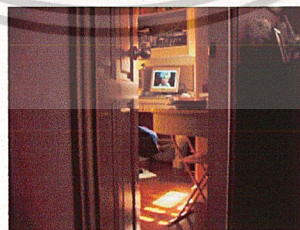
6.3.56

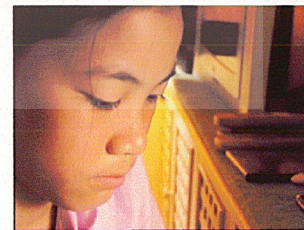
6.3.57

6.3.58

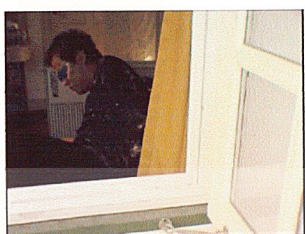

6.3.59

6.3.60

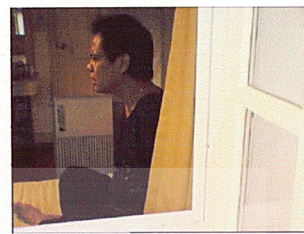
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

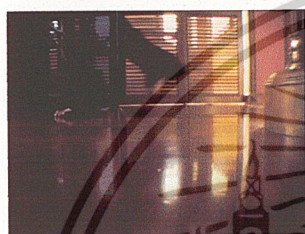
6.3.61

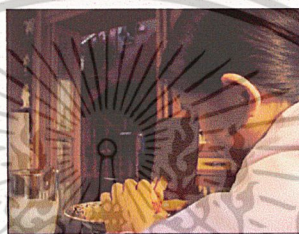
6.3.62

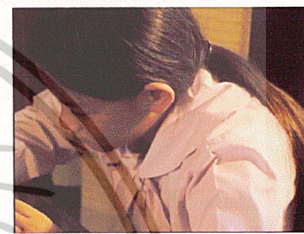
6.3.63

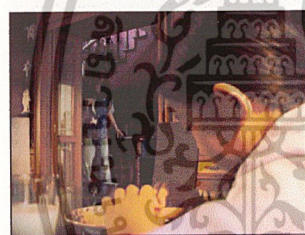
6.3.64

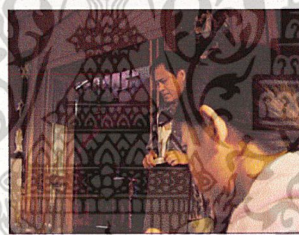
6.3.65

6.3.66

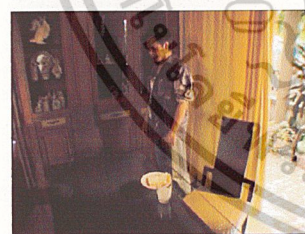
6.3.67

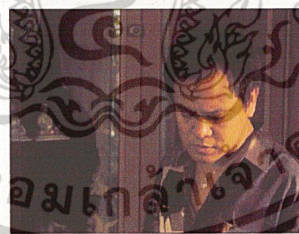
6.3.68

6.3.69

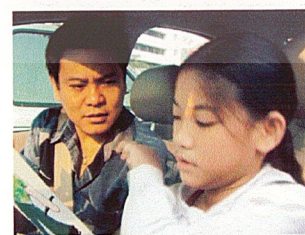
6.3.70

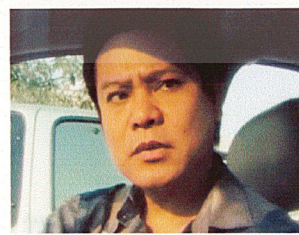
6.3.71

6.3.72

6.3.73

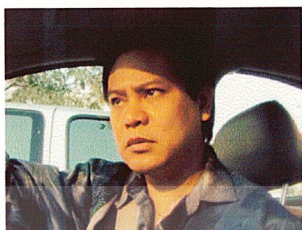

6.3.74

6.3.75

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

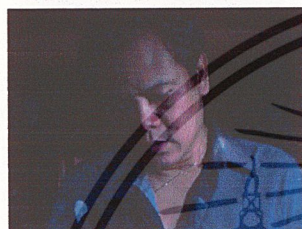
6.3.76

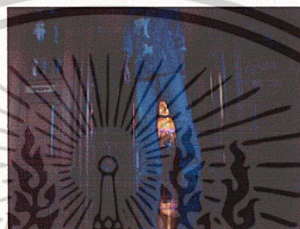
6.3.77

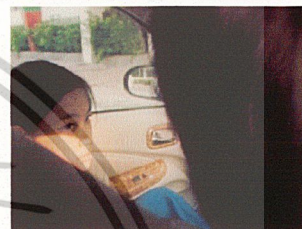
6.3.78

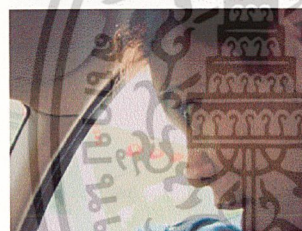
6.3.79

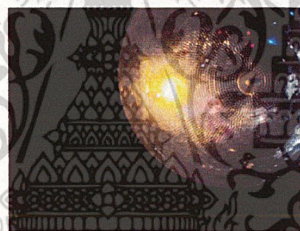
6.3.80

6.3.81

6.3.82

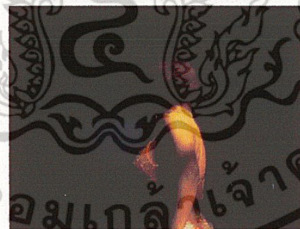
6.3.83

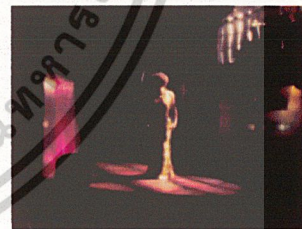
6.3.84

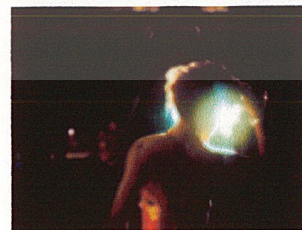
6.3.85

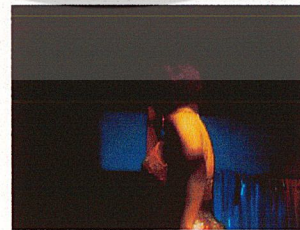
6.3.86

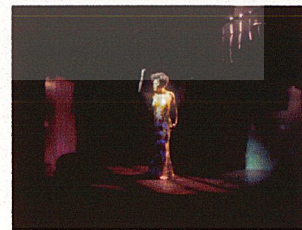
6.3.87

6.3.88

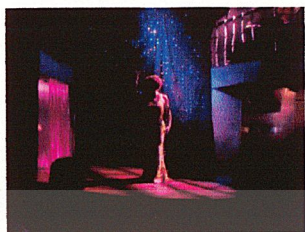

6.3.89

6.3.90

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.3.91

6.3.92

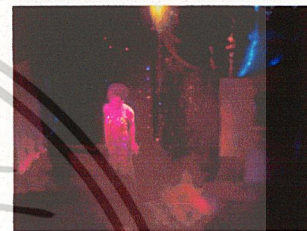
6.3.63

6.3.94

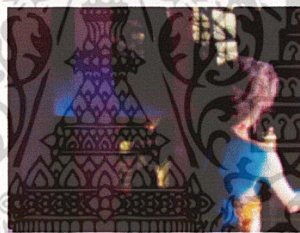
6.3.95

6.3.96

6.3.97

6.3.98

6.3.99

6.3.100

6.3.101

6.3.102

6.3.103

6.3.104

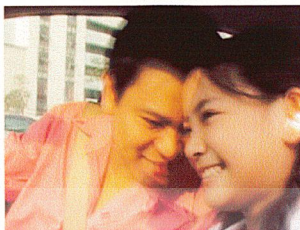

6.3.105

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

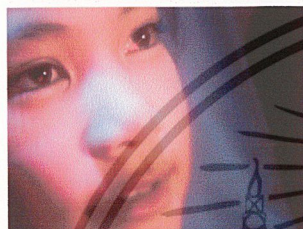
6.3.106

6.3.107

6.3.108

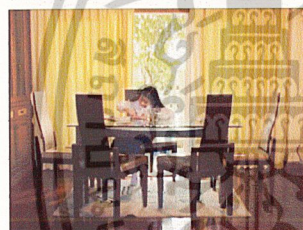
6.3.109

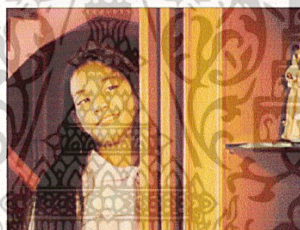
6.3.110

6.3.111

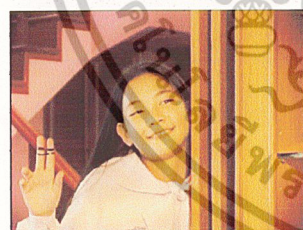
6.3.112

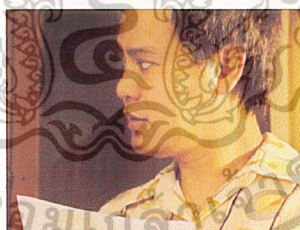
6.3.113

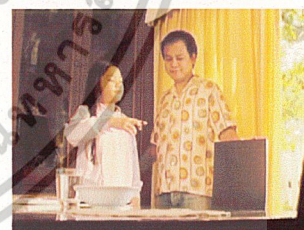
6.3.114

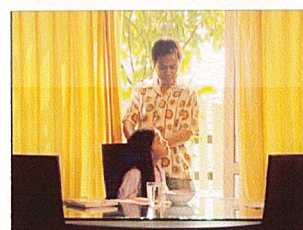
6.3.115

6.3.116

6.3.117

6.3.118

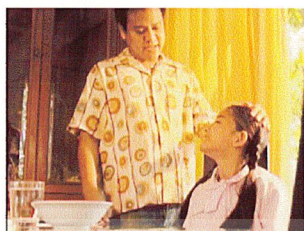

6.3.119

6.3.120

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.3.121

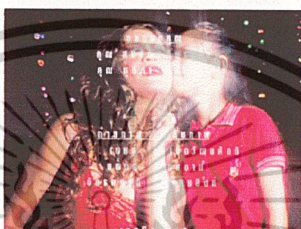
6.3.122

6.3.123

6.3.124

6.3.125

6.3.126

ภาพที่ 6.3.1-6.3.126 ตัวอย่างการตัดต่อลำดับภาพละเอียด (Fine cut)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.4 การตัดต่อลำดับเสียง (Sound post-production)

ถึงแม้ว่าภาพจะเป็นหัวใจสำคัญในการสื่อความหมายในภาพยนตร์แต่ในบางครั้งภาพเพียงอย่างเดียวก็ไม่สามารถทำให้ผู้ชมเข้าใจอะไรได้ทั้งหมด ต้องอาศัยเสียงในการช่วยส่งเสริมข้อมูลและให้รายละเอียดอื่นๆ เพื่อให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจในเรื่องราวและความหมายของภาพยนตร์มากยิ่งขึ้น

เราสามารถแบ่งเสียงประกอบที่ใช้ในภาพยนตร์ได้ 3 ลักษณะ

1. เสียงสนทนา (Dialogue)

เสียงสนทนาไม่ว่าจะเป็นบทสนทนาหรือการโต้ตอบกันระหว่างตัวละคร เป็นการแสดงถึงความรู้สึกตลอดจนอารมณ์ของตัวละคร ในภาพยนตร์เรื่องนี้ถ่ายทำด้วยกล้อง Digital XL1 ทำให้ภาพและเสียงที่ได้มาตรงกันอยู่แล้ว จึงสามารถนำ footage มาตัดต่อได้เลย

2. เสียงบรรยากาศ (Ambience)

เสียงประกอบช่วยให้ภาพยนตร์ดูสมจริงและเป็นธรรมชาติมากยิ่งขึ้น แต่เสียงที่นำมาประกอบภาพยนตร์นั้นต้องสอดคล้องกับภาพที่นำเสนอด้วย นอกจากนั้นยังช่วยบอกถึงสถานที่โดยไม่จำเป็นต้องเห็นบรรยากาศทั้งหมด เช่นเสียงจอแจในบาร์ เสียงปรบมือที่นำมาใส่เพิ่มลงในฉากการแสดงรับสีหน้าลูกเพราะเป็นการเห็นถ่ายขึ้นที่โรงถ่าย

3. เสียงดนตรีประกอบ (Music)

เสียงดนตรีเป็นส่วนสำคัญในภาพยนตร์แทบทุกเรื่อง เพราะเป็นเสียงที่จำเป็นในการสร้างบรรยากาศ เพื่อดึงอารมณ์ของผู้ชมให้คล้อยตามไปกับเรื่องราวในภาพยนตร์ เสียงดนตรีที่อยู่ในฉากสามารถบอกให้ทราบถึงอารมณ์และความปรารถนาของตัวละครที่รับบทบาทอยู่ในขณะนั้น เมื่อนักแสดงตกอยู่ในอารมณ์เศร้าเสียงดนตรีประกอบก็เป็นเพลงช้าๆ คลอเบาๆ

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุปการทำงาน

กระบวนการขั้นตอนการทำงานที่ผ่านมาทั้งหมดนั้นเป็นแบบทดสอบของผู้กำกับสามารถใช้ความรู้ที่มีอยู่ทั้งหมดนั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพแค่ไหน และมีไหวพริบกับสติพอที่จะแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างไร เพราะเราไม่สามารถหลีกเลี่ยงปัญหาทุกอย่างได้ แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นจะไม่มีผลกระทบต่อเรา หากมีการวางแผนที่ดี แต่ความผิดพลาดทุกอย่างทำให้เราเกิดการเรียนรู้ ที่จะระมัดระวังให้มากขึ้นในครั้งต่อไป

การทำงานในฐานะผู้กำกับภาพยนตร์นั้นมีปัญหาหลายด้าน ในขั้นตอนการทำงาน ที่พอจะแยกได้ดังนี้

1. ปัญหาในขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์

บทภาพยนตร์

ในส่วนของบทภาพยนตร์นั้น เป็นปัญหาหลัก และเป็นปัญหาสำคัญมากของการทำงานทั้งหมด เพราะบทภาพยนตร์ของข้าพเจ้าสามารถเปลี่ยนแปลงไปได้หลายรูปแบบทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสับสนในการเล่าเรื่อง บทภาพยนตร์จึงไม่ค่อยชัดเจน ทำให้ต้องมีการถ่ายซ้อมหลายครั้ง หลังจากนั้นก็ยังมีการปรับบทอีกหลายแบบ เพื่อให้เป็นไปในทิศทางที่ดีที่สุด ซึ่งกว่าบทภาพยนตร์จะลงตัวนั้นก็ทำให้การทำงานล่าช้ากว่ากำหนดการณ์ที่วางไว้

เวลาในการเตรียมงาน

ปัจจัยภายใน ทางด้านการเตรียมงานในส่วนของผู้กำกับเองนั้นยังไม่พร้อมเท่าที่ควร เนื่องจากบทยังไม่พร้อม ดังนั้นการเตรียมการถ่ายทำก็ยังไม่สามารถกำหนดได้ ทำให้การวางแผนงานซ้ำ และ เวลาเตรียมงานก็น้อยลงไปด้วย

ปัจจัยภายนอก มีปัญหาทางด้านสถานที่ที่ไม่ค่อยเอื้ออำนวยต่อการไปจัดฉากเพื่อรอถ่ายทำไว้ก่อน ทำให้ต้องเข้าไปเซทในวันถ่ายทำเลย การทำงานจึงล่าช้าและเลยกำหนดเวลาที่วางไว้

2. ปัญหาในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์

พื้นที่ในการทำงาน / กล้อง

เนื่องจากพื้นที่ทำงานที่มีข้อจำกัดของสถานที่ถ่ายทำ ทำให้การทำงานไม่ค่อยราบรื่นมากนัก การวางตำแหน่งของกล้อง และ ตำแหน่งของไฟไม่ค่อยได้มุมที่ต้องการ ส่งผลให้การทำงานล่าช้า แต่ก็พยายามทำออกมาให้ดีที่สุด

คิวเช่ากล้องเกิดความผิดพลาดเพราะความเข้าใจผิดของผู้ให้เช่ากล้อง ซึ่งทีมงานได้โทรไปจองแล้วแต่ผู้เช่ากล้องไม่ได้จัดไว้จึงให้คนอื่นเช่าไป ทำให้ต้องรีบหาที่เช่ากล้องที่อื่นภายในวันนั้นทันที

เวลาของนักแสดง

นักแสดงที่มารับบทภาณซึ่งเป็นนักแสดงหลักของเรื่องนั้น ไม่ค่อยมีเวลาให้เนื่องจากงานของนักแสดงที่ต้องเดินทางบ่อย ทำให้การถ่ายทำต้องคอยเลื่อนกำหนดวันออกไปตามนักแสดง ส่วนวันหยุดสุดสัปดาห์ที่นักแสดงหลักว่างนั้น นักแสดงที่รับบทเป็นลูกสาวก็ติดเรียนพิเศษ ทำให้ต้องรอคิวของนักแสดงทั้งสองคนว่างให้ตรงกัน การทำงานจึงเป็นไปอย่างเร่งรีบ ซึ่งส่งผลเสียต่อการถ่ายทำ เนื่องจากไม่มีเวลาพอที่จะสามารถประณีตในการถ่ายทำได้มากนัก ผลงานที่ออกมาก็ยังไม่ถูกใจเท่าที่ควร

ภาพ

การถ่ายทำด้วยกล้องดิจิทัล Cannon XL1 นั้นไม่ค่อยมีปัญหามากนัก แต่เนื่องจากความผิดพลาดของทีมงานที่ไปเช่ากล้องแล้วไม่ตรวจเช็คสภาพให้เรียบร้อยทำให้กล้องที่ได้มาคุณภาพไม่ดีเท่าที่ควร และ เมื่อนำมาตรวจสอบฟูตเทจทั้งหมดแล้วทำให้เห็นข้อผิดพลาดบางประการที่เกิดขึ้น เช่น นักแสดงมองกล้องแต่ได้ถ่ายมาคนเดียว ทำให้การคัดเลือกภาพต้องเลือกใหม่ ส่วนบางซีนนั้นต้องถ่ายใหม่ทั้งหมดเพราะภาพที่ได้มาเสีย และบางซีนใช้ไม่ได้เพราะถ่ายแบบไม่มีการรับหน้า และไม่มีการถ่ายรับแอ็คชั่นที่เกิดขึ้น ทำให้ไม่สามารถตัดต่อออกมาได้

เสียง

ปัญหาด้านเสียงที่เกิดขึ้นคือเสียงของทีมงานที่เล็ดลอดเข้ามา และเสียงงานก่อสร้างที่อยู่ใกล้กับสถานที่ถ่ายทำ ทำให้เวลาใส่เสียงดนตรีประกอบจะไม่ได้ยินเสียงสนทนาของนักแสดง ทำให้ขั้นตอนการใส่เสียงในการตัดต่อนั้นใช้เวลานานมาก ทำให้เห็นถึงการทำงานในครั้งหน้าว่าควรมีการอัดเสียงเพื่อเอาไว้ด้วย

ข้อเสนอแนะ

การทำงานทุกอย่างมีกระบวนการเป็นขั้นตอน เราควรศึกษาทุกขั้นตอนให้ละเอียดเพื่อการทำงานให้เกิดความผิดพลาดน้อยที่สุด

ในการลงมือการทำงานเองทุกขั้นตอนนั้นถึงได้เข้าใจว่า หลักการทำงานที่มีการวางแผนเป็นอย่างดีจะทำให้เกิดความผิดพลาดได้น้อยมาก ดังนั้นไม่ว่าการทำงานใดๆก็ตามควรทำความเข้าใจกับงานที่ได้รับมอบหมายนั้นให้ดีกว่าวางแผนลงมือกระทำเพื่อให้ได้งานที่มีคุณภาพ

เมื่อพบปัญหาหรือข้อบกพร่องในงานอย่าหนีปัญหาหรือทำเป็นมองข้ามปัญหานั้นไป ให้จดจำสิ่งที่ผิดพลาดนั้นไว้เพื่อที่จะนำมาพัฒนางานใหม่ให้ได้ดีกว่างานเดิมในอนาคต

บรรณานุกรม

จันนิภา เจตสมมา, กระบวนการสร้างภาพยนตร์ , กรุงเทพมหานคร ;
สาขาวิชานิติศาสตร์ , มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา , พ.ศ.2540

ประภัสสร เลิศอนันต์ , การกำกับภาพยนตร์ , กรุงเทพมหานคร ; สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง , พ.ศ.2544

รักसानต์ วิวัฒน์สินอุดม , คนสร้าง สร้างหนัง หนังสือ , กรุงเทพมหานคร ;
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , พ.ศ.2545

วิโรจน์ ตั้งวานิช , การเลี้ยงดูหลานของพ่อบ้านชาวเกย์ , การสัมมนาจัดโดย สมาคม
บางกอกเรนโบว์

www.xq28.net , บทความเชิงวิชาการรองรับทฤษฎีของการเป็นเกย์

www.bangkokrainbow.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นางสาว ณิชา ภิบาลสุข

เกิดวันที่ 11 กรกฎาคม พ.ศ. 2525 ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

ระดับประถมศึกษา	2536	โรงเรียนเซนต์โยเซฟบางนา จ.สมุทรปราการ
ระดับมัธยมศึกษา	2539	โรงเรียนเซนต์โยเซฟบางนา จ.สมุทรปราการ
ระดับปวช.	2543	วิทยาลัยช่างศิลปกรมศิลปากร จ.กรุงเทพมหานคร
ระดับปริญญาตรี	2544-2547	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาศิลปะสถาปัตยกรรม สาขา ภาพยนตร์และวีดิโอ

ประวัติผลงานภาพยนตร์

- ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวสยองขวัญ ความยาว 10 นาที ถ่ายทำด้วยกล้องดิจิทัล จากวิชาการกำกับภาพยนตร์ 1 เรื่อง “พรมรณะ” ปี พ.ศ. 2545 ในตำแหน่งผู้กำกับ
- ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวแอ็คชั่น ความยาวไม่เกิน 7 นาที ถ่ายทำด้วยกล้องดิจิทัล จากวิชาการกำกับภาพยนตร์ 2 เรื่อง “เลือก” ปี พ.ศ. 2546 ในตำแหน่งผู้กำกับ
- ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต ความยาว 10 นาที จากวิชาการถ่ายทำภาพยนตร์ 1 ถ่ายทำด้วยฟิล์ม 16 มิลลิเมตร เรื่อง “ใครนะเด็ก” ปี พ.ศ. 2546 ในตำแหน่งผู้กำกับศิลป์
- ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต ความยาว 10 นาที จากวิชาการถ่ายทำภาพยนตร์ 2 ถ่ายทำด้วยฟิล์ม 16 มิลลิเมตร เรื่อง “ฉันไม่ใช่ดอกไม้” ปี พ.ศ. 2546 ในตำแหน่งผู้กำกับศิลป์
- ภาพยนตร์โฆษณา “basso” ความยาวไม่เกิน 40 วินาที จากวิชาการถ่ายทำโฆษณา ถ่ายทำด้วยกล้องเบต้า ปี พ.ศ. 2547 ในตำแหน่ง ผู้กำกับ
- ภาพยนตร์ขนาดสั้น ความยาวไม่เกิน 15 นาที จากวิชาศิลปนิพนธ์ ถ่ายทำด้วยกล้องดิจิทัล x11 เรื่อง “คุณพ่อสีรุ้ง” มีนาคม 2548 ในตำแหน่งผู้กำกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้